

Hari Stojanov

Vojna s Atomnija pirat

Fantastichen roman

VOJNA S ATOMNIJA PIRAT

Fantastichen roman

ot Hari Stojanov © 1977 g., Varna

Hari Stojanov

Vojna s Atomnija pirat

Fantastichen roman

Ⓐ **“Softis”, Varna
2004 g.**

Pyrva glava

Stranata-mechta

I

Denjat nablizhavashe kym svoja kraj i zatova slynceto se beshe sprjalo goljamo i kyrvavocherveno na horizonta, po kojto oblacite priemaha naj-fantastichni ottenyci, a moreto blesteshe s chervenikavite si vylni, ocveteni ot zaljazvashtoto slynce. Ulicite na krajmorskija grad gymzhaha ot hora, vryshstashti se ot rabota, koito tu izlizaha ot prepynlenite magazini ili tu vlizaha v njakoj ot tjah. Avtobusite syshto bjaha pretypkani, horata visjaha po vratite, a mashinite puhtjaha ot pretovarvane.

Chajkite s krjasyk se spuskaaha kym zemjata ili sys syshtoto grozno i neprijatno grachene se izdigaha, tyrsejki po balkonite pljachka – hrana, ostavena ot njakoja razsejana domakinja nepokrita.

Ot pristanishteto dolitaha zvucite na korabnite sireni, chuvaha se pisycite na lokomotivnite svirki.

V tozi privecheren chas navsjakyde careshe ozhivlenie. No v krajmorskija park, v edno gluho kytche dvama vljubeni sedjaha na edna pejka i v zahlas si shepneha neshto intimno. Te ne obryshtaha na nikogo vnimanie, nishto ne gi zaintriguvashe, dori i prekrasnata morska gledka i zaljazvashtoto slynce. Te bjaha v edin dalechen ot tozi svjat – svetyt na ljubovta. Mladezhyt beshe poet, kojto nevednyzh vyzpjavashe edna prekrasna strana, chieto ime ne znaeshe, ne ja i beshe vizhdal, zashoto, mozhe bi, tja ne syshtestvuvashe. Za nego tova beshe edna strana na svobodata, bratstvoto, ravenstvoto, strana na shtastieto i ljubovta, strana-mechta, strana na naj-vyzvishenite stremezhi, strana-ideal. No nima bi moglo v sveta da ima idealno neshto, nima v sveta bi moglo da ima edna takava

strana, kogato, vse pak, v tozi svjat imashe vse oshte korupcija, lyzha, krazhbi, nasilija? Nima bi moglo da ima strana, v kojato horata da ne se blaznjat ot parite i nito edin chovek tam da ne misli da se izdigne nad drugite sys svoeto systojanie, sys svoeto bogatstvo? Eh, tozi mlad chovek i negovata ljubima bjaha vyv fantastichen svjat. Te ne vizhdaha dima ot voennite pozhari, ogenite kylba na stotici bombi, ne chuvaha tytena na artilerijskite kanonadi, a naprotiv, te vizhdaha bydeshteto, te vizhdaha edin zemen raj...

Razbira se, tezi mechti ne biha mogli da prodylzhat prekaleno dylgo, no vse pak zhelanieto za istinsko shtastie naddeljavashe, ljubovta davashe krile na fantazijata i tja se razvihrjashe, tja izblikvashe s moshtni strui, zavladjavashe dushata i uma na mladite, pokorjavashe gi sys silata si, kojato bi pokorila vsekigo. Shte si pomislite – prazni mechtатели! No ne! Te vjarvaha, che syshtestvuva tazi strana, te znaeha, che syshtestvuva, Samo ne znaeha nejnoto ime, ne znaeha i kyde e. No ja tyrseha v svoite mechti, tyrseha ja v poleta na svojata fantazija. I ja nameriha.

Beshe syshtata vecher, kogato v primorskija park kacnaha dva golemi helikoptera. Dvamata vljubeni ne chuha shuma ot tehnite motori, ne usetiha koga gi napryskaha s prispivatelen gaz. Njakolko dushi gi vzeha, postaviha gi vyv vyrtoletite, koito otletjaha, i taka zapochna nashata istorija za prekrasnija svjat na Svobodata.

II

Jolik se sybudi i skochi uplashen.

- Kyde se namiram? – izvika s uchudvane i strah toj.

Milena syshto se nadigna ot legloto.

- Bozhe, Gospodi! Kyde sme? – proshepna tja i zapochna da oglezhda pomeshtenieto, v koeto bjaha.

- Dali ne synuvame? – kaza Jolik. – Tova e prosto neverojatno! Ela, pogledni prez prozoreca!

- Lele! Kakvo neshto! – vyzklikna Milena. – Tova navjarno e syn – i tja raztyrka ochite si.

- Ne, ne synuvame! Tolkova jasno nasyn ne se vizhda. A vsichko e tolkova fantastichno, neverojatno. I koj li ni e dovel tuk? – Jolik prodylzhavashe da gleda prez ogromnija prozorec, na kojto imashe krasivi danteleni perdeti.

- Javno imame haljucinacii! – otseche devojkata.

- Koj znae! Mozhe i da sme na onja svjat.

- Gluposti! Az moga da si pipam tjaloto, moga i tvoeto.

Eto. Znachi sme materialni, toest zhivi.

- No kak da si objasnim tova neshto, koeto vizhdame?

- Mozhe bi naistina imame haljucinacii.

- Edva li! Dosega ne mi se e sluchvalo takova neshto.

Vchera bjahme v parka, a sega vizh kyde sme.

- Tova se dylzhi na tvoite fantazii, Jolik.

- Pak na moite! A nima ti ne fantazirashe?

- Da, no ne taka, che da byda prichina sega da imame videnija, koito ne otgovarjat na dejstvitelnostta!

- Kakvo da napravja? Ne vizhdash li? Pipam go. E? Samata ti kaza, che shtom e materialno, syshtestvuva naistina – i Jolik pipna stenata.

- Dobre, ela da vidim v drugite stai kakvo ima. Mozhe bi тази vrata se otvarja.

- Ili ako ne se otvarja, to znachi sme plennici na njakogo.

- Ama che si glupcho! Na kogo shte mu hrumne da ni plenjava!

- A, тази vrata naistina se otvarja. Vizh. Njakakyv koridor.

- Ima i drugi stai.

- Njakakva stylba vodi nagore.

- A! Banja! Kakva e goljama. A u nas edva da se zavre chovek.

- Oshte edna!

- Dobre e. Tykmo da ne me chakash.

- O-o! Kakva goljama biblioteka!

- Shte ima da se rovish iz neja!

- Ja vizh pyk tuk! Oshte edna spalnja.

- A pyk tuk kabinet. Tykmo za teb!

- Tova trjabva da e detska staja.

- Mnogo sa predvidlivi tezi, deto sa go stroili tova neshto! Samo che oshte ne sme skljudhili brak, milichyk.

- Da, oshte ne sme brakuvani.

- Ama che si glupcho!

- E, ne e li istina?

- Koj go osporva? Vizh! Tuk ima asansjor.

III

- Hajde da se povozim.

- Chakaj malko. Vidjah v edna staja dva televizora. Ela da pogledame malko.

- Tam ima i radio.

- Pyrvo da vidim televizorite. Mozhe njakoj ot tjah da e videotelefon.

- Ti mi se syrdish, che fantaziram mnogo, ama ti poveche ot men si razvihryash fantazijata!

- Shte vidim. Ti naistina si glupcho!

- Hajde, pusni p-malkija, shtom tolkova si sigurna.

- O-o, ja vizh tozi gospodin! Kolko e simpatichen! I na tuj otgore ima vesela fizionomija.

- Kakvo zhelaete, molja? – obadi se chovekyt ot televizora.

- Edna malka spravka. Mozhe li da popitame kyde se namirame? – zapita Milena.

- Da, razbira se. V grad Nurinonda v stranata Evectos Svoboen Ublesos.

- O-o! Kakvo e tova ime? A siguren li ste, che ne synuvame? – otново zapita Milena.

- Razbira se! Tova e neosporimo.

- A kyde gore-dolu se namira тази страна?

- V Indijskija okean, razpolozhena e na chetiri estestveni i deset izkustveni ostrova, *svyrzani pomezhdu si*.

- O-o! A az dosega da ne chuja za neja!

- Nejnoto syshtestvuvane ot shestdeset godini se pazi v pylna tajna.

- A! Nima e tolkova stara тази държава?

- Tja e osnovana v 1880 godina pod imeto Nju-Grejt Indiyň stejt.

- A sega ste mu turili njakakvo latinsko ime.

- Ne e latinsko, a e na oficialnija ezik na nashata strana – Dok om briasit.

- Prilicha mi malko na grycki.

- Toj e izkustven ezik.

- Nima? Kato esperanto. A vie otkyde znaete bylgarski?

- Mojat bashta imashe bylgarska kryv.

- O-o! Kolko interesno! Znachi tuk shte ima i nashi synarodnici. A mozhe li da ni objasnite kak ni donesohte tuk?

- Tuk poznavame proizvedenijata na vashija prijatel i zatova reshihme da go dovedem v nashata svobodna strana, za kojato toj tolkova mechtaeshe. Snoshti vi vzeha s helikopter i vi dokaraha tuk.

- Mnogo interesno! A nie kak ne sme razbrali?

- Prispali sa vi sys specialen gaz.

- Ama che umni glavi imalo na toja svjat! A shte mozhem li da se porazhodim iz grada?

- Razbira se. Edin robot shte dojde da vi vzeme.

- Ah, che prijatna kompanija! A znaete li robot kakva duma e?

- Navjarno anglijska.

- A! Ne! Vie naistina ne znaete naj-elementarno neshto!

- Milena, prestani s toja ton! – kaza j Jolik, no tja prodylzhi nevyzmutimo:

- Trjabvalo, kogato pravite roboti, da pomislite i vyrhu stroezha na naimenovaniето im. Taka obizhdate moja dobyr prijatel Jolik, na chijto roden ezik e i imeto na nezhive razumni syshtestva, a imenno na cheshki.

- Blagodarja za svedenieto, no trjabva da prekysna, zashtoto me tyrsjat ot drugo mjasto – kaza chovekыt ot televizora i obrazyt mu se izgubi.

IV

- Kolko e simpatichen, nali Jolik?

- Da, no ti ne bivashe da govorish taka s nego.

- E, ne vjarvam da e tolkova drebnav.

- Razbira se, che ne e, no shte si napravi losh izvod za teb.

- Nali ti njama da si pomislish neshto losho. Tova mi stiga.

- A ako si pomislja?

- Ne vjarvam. Az govorih taka s nego, zashtoto iskah da se uverja, che naistina syshtestvuva. Hajde da se kachim po taja stylba da vidim kakvo ima gore.

- Ja vizh ti! Cjala oranzherija.

- Tuk sa sybrani ot cjal svjat rastenijata. Ja vizh kolko portokalovi dryvcheta ima!

- I limonovi ima.
 - O-o! Ta i banani!
 - Tuk da prejadesh!
 - Cjala armija da se najade! I furmi ima.
 - Da ne bi da iskat da ni ugojavat?
 - Sigurna sym, che umni hora sa gi sadili tezi dyrveta.
- Vizh! Na dolnite etazhi syshto ima takiva oranzherii. I gledaj kak sa gi napravili na stypala tezi zhilishta.
- A ne zabeljazvash li, che kato lychi se prostirat sgradite?
 - Dobre im e hrumnalo. Tezi trjabva da sa otkradnali vsichkite arhitekti i inzheneri v sveta.
 - Koj gi znae, ama krasiv grad sa napravili!
 - Ja vizh tam v dalechinata. Tova deto blesti na slynceto, ne e li grad?
 - Mozhe bi. Sigurno ima i drugi gradove, osven tozi.
 - Estestveno! Shtom se prostira na tolkova ostrovi... Ja!
- Vizh tam! Edin samolet potyna v moreto! Dali njama da se izdavjat horata? O-o! Toj izletja pak!
- Naistina! Djavol da go vzeme! Az zapochvam pak da se symnjavam dali ne synuvame.
 - Ne synuvame, zashtoto dvamata vizhdame edno i syshto, a da synuvame edno i syshto ne e vyzmoznno.
 - Koj znae!
 - Sigurna sym, che ne synuvame!
 - Mozhe bi. No zhivotyt e syn.
 - Glupcho!
 - Zashto ne?
 - O-o! Dori ne go osporva!
 - Zashto da go osporvam?
 - Znachi sym prava.
 - Imenno, zashtoto ne si prava, ne te osporvam.

- Eh, che si i ti! Sam kaza “zashto ne” ili: “zashto da ne sym glupcho?”

- Mozhe, ne e chak tolkova vazhno. Vazhno e kakvo shte predpriemem sega.

- Da igraem na krienica!

- Gluposti!

- Togava da si biem shamari.

- Ti si po-glupava i ot men!

- Edva li!

- No izmisljash gluposti.

- Malko po-malki ot tvoite.

- Njama smisyl da sporim.

- Zashtoto sym prava, nali?

- Pogledni tam! Tova sjakash e letjashta chinija!

- Kyde? Kyde?!

- Ej tam, otljavo na onzi grad.

- Naistina! Da ne bi letjashtite chinii da sa izmisleni ot tezi chudaci.

- Ne e izkljucheno.

- Razbira se. I kato vzemem tajnstvenija im proizvod.

- Shte im razberem tajnata.

- Ako ne mylchat kato pynove, razbira se.

- Shte mylchat, ako im dyrzhish takyv ton, kakto predi malko na onzi chovek ot televizora.

- Ami! Chak tolkova zagubeni ne sa.

- A ako sa?

- Kak shte sa, kogato sa napravili takiva neshta. Nie i vyv fantaziite si ne predvizhdahme takiva sgradi, gradove i letjashti mashini.

- Otkyde si sigurna, che oshte ne prodylzhavame da synuvame?

- Ti si mnogo podozritelen.

- Ne moga vse oshte da se uverja, che ne synuvam, ta dori i teb mislja, che synuvam.

- Iskash li da ti udarja edin shamar, za da se uverish napylnu, che ne synuvash?

- Hajde de! O-oh! Mnogo silno udrjash!

- E? Synuvash li?

- Maj che ne.

- Ne! Napravo ne!

- Sigurno, no, vse pak, mnogo neverojatno...

V

- O-o! Gospodin Robota dojde.

- Shte blagovolite lik da dojdete s men, za da vi razveda iz stranata? – kaza robota.

- Kolko vyzpitan robot! Razbira se, che shte dojdem. Nali, Jolik?

- Da, idvam.

I nashite prijateli se nameriha v asansjora, kojto gi svali dolu. Shtom izljazoha, se nameriha na shiroka ulica.

- O-o! Kakva hubava kola! S neja li shte se vozim, gospodin Robot? – izvika ot udivlenie Milena.

- Da, molja, zapovjadajte! – i robotyt otvori vratite na avtomobila.

- Takava kola da si imahme! – vyzklikna Jolik, kogato robotyt karashe veche na treta.

- Za kakvo ti e? Nali pak se vozim – usmihna se Milena.

- Prava si. Tuk navjarno njama pari.

- Sto procentovo.

- Vizh! Kakva krasota! Tova se kazva park, a ne nashite mizerni gradinki.

- V тази гора сhte се изгубиш, глупчо, а в нашите njama.

- Predpochitam da se izgubja v takava gora, a ne v gora ot zavodski komini.

- Da, ti vinagi si bil protiv zavodskite komini. Da popitame gospodin Robota dali tukashnite zavodi imat komini.

- Ne, tuk zavodite sa na otdelen ostrov i vsichkite rabotjat s atomna energija, kojato vzemat ot atomen reaktor, namirasht se na sto metra pod zemjata – pojasni robotyt.

- I vsichko e avtomatizirano, nali? – zapita Jolik.

- Da, v edin otdelen zavod rabotjat naj-mnogo petima dushi.

- A taka njama li bezrabotica? – uchudi se Milena.

- Ne, vseki e zaet s tvorcheska rabota v dadena oblast. Osven tova, vsichki hora se zanimavat s razlichni sportni disciplini. Te trjabva da se razvivat harmonichno.

- Vizhdash li, Jolik, nie trjabva da pravim gimnastika, zashtoto shte zatlysteem!

- Da, razbira se! No ne useshtash li kak plavno se dvizhi тази kola i ne izdava nikakyv shum? Navjarno e s elektricheski dvigatel.

- Da – kaza robotyt. – I akumulatoryt se zarezhdа sys slyncheva energija.

- Tuk navjarno vechno ima slynce?

- Ne vinagi, no povecheto dni na godinata sa slynchevi.

- A susha njama li?

- Chesto sledobed vali za edin-dva chasa.

- Znachi tuk klimatyt e blizyk do ekvatorialnija?

- Tuk klimatyt e prehoden mezhdou ekvatorialen i subekvatorialen.

- Interesen klimat! Tuk, vyobshte vsichko e interesno.

- Da, Jolik. Dori i samijat ti si interesen s glupavite si vyprosi.

- Milena, ti prekaljavash!

- Ti prekaljavash, razbira se. Sjakash ne mozhesh da pitash gospodin robota kakvo e naprimer tova, koeto stoi odstrani na pytja i razmahva njakakvi stranni ryce, kato che li e vjatyрна melnica.

- Tova e regulator na ulichnoto dvizhenie – pojasni robotyt.

- Tuk vsichko bilo avtomatizirano! Izglezhda tezi hora samo sys sport se zanimavat. A zashto ne vizhdame hora po ulicite?

- Zashtoto te sa zaeti do 12 chasa na obed.

- Znachi rabotjat?

- Da. Vsichki sa na rabota ili uchilishte ot osem do dvanadeset chasa`.

VI

- Tuk ima i uchilishta?

- Da, te sa v edin otdelen grad i do tam uchenicite stigat posredstvom byrzoto metro, koeto ima mnogo razklonenija i se dvizhi do sedemstotin kilometra v chas.

- A ne e li mnogo opasna skorost?

- Ne. Vlakovete na metroto se dvizhat vseki v otdelen kanal i sa na vyzdushni vyzglavnici.

- O-o! Nie izlizame izvyn grada.

- Da. Sega se otpravjame kym grad Tamea. Toj e pyrvijat grad v nashata strana, kojto e napraven da se pribira pod zemja.

- Naistina li? Mnogo interesno! A vsichki li gradove mogat da se krijat kato nego?

- Da. Skoro bjaha napraveni vsichkite gradove taka. Tova e izvyrsheno, za da se izbegne atomnata opasnost za horata v sluchaj na vojna.

- Nie ne iskame vojna, a vie se gotvite za nej!

- V nashata strana syshto ne e zhelana vojnata, no ne se znae kakvo shte stane v sveta.

- Vie njamate doverie v sveta?

- Da. V drugite strani horata sa nesyznatelni.

- Vie ste syvsem prav. Nie s Jolik stignahme do syshtoto zakljuchenie. A vyv vashata strana ima li syznanie?

- Da, malkite deca se vyzpitavat v takyv duh, che da ne bydat koristoljubivi, alchni, zavistlivi, lyzhlyivi, zajadlyivi, nevyzdyrzhani, nevyzpitani, a v tjah se nasazhdat vsichki polozhitelni kachestva po pytja na ubezhdenieto i s bezbroj dokazatelstva.

- V nashite strani syshto se mychat da napravjat takiva decata, no ne se uspyava syvsem.

- Zashtoto ne sa prevyzpitani roditelite. A tuk se vyzpitavat vyv vsichki predpriyatija roditelite. Vsijaka sedmica im se chetat lekci i po pedagogika, no, razbira se, te imat osnova za tova oshte ot malki i tjahnoto syznanie e na visoko nivo.

- Znachi, na pyrvo mjasto stoi syznanieto na horata?

- Da. Navsjakyde ima samoupravlenie, kato vseki chovek se syobrazjava s vyrhovnija zakon na stranata.

- A vyrhoven organ na vlastta njama li?

- Ima. Tova e chetirimesechnata komisija, kojato se izbira vsijaka godina, a tja pravi otcheti na vseki chetiri meseca. V neja mozhe da uchastva vseki zhitel na nashata strana, navyrshil sedemnaideset godini. Chetirimesechnata komisija se systoi ot osem ravnopravni chlena, kato na vsjako zasedanie se izbira predsedatel. Osven tova se razpredeljat osemte glavni otrasli na zhivota mezhdou chlenovete na komisijata, kato vseki otgovarja za daden kloun, a imenno – promishlenost, kultura, sport, transport, snabdjavane na naselenieto, otdih, uslugi na naselenieto i tehicheski zhivot. Vseki glavnen kloun se razdelja na mnogo podotrasli.

- A spravja li se тази komisija dobre s rabotata si?
- Razbira se, horata vinagi j pomagat. Vyv vsjako predpriyatie ima pomoshтна komisija.

VII

- Nie navlizame v drugija grad! Kak se kazvashe toj?
- Tamea.
- Kolko interesen grad! I nikakyv shum njama! I kakvo spokojstvie! A v nashite gradove napravo da poludee chovek, nali, Jolik?
- Da. I ot tvoite prikazki naj-mnogo!
- Ti vinagi izpolzvashe dobroto mi nastroenie, za da me srezhesh!
- Da, tvoeto nastroenie e vinagi takova, che prikazvashe poveche gluposti, otkolkoto ochakvam.
- No ti naistina si bil glupcho! Nima ne nauchi za dyrzhavnoto ustrojstvo na тази strana tolkova neshta, blagodarenie na men? A ti razpityvashe za klimata, za ne znam si kakvo!
- Dobre, de! Ti vinagi si prava!
- Vizhdash li! Priznavash si.
- To s teb na glava chovek ne mozhe da izleze.
- Ne se li radvash, che az shte ti byda advokat?
- Opazi bozhe!
- Da ne bi da vjarvash v boga?
- Taka e dumata.
- Ja vizh kolko visoki sgradi i na vseki etazh ima ulica.
- Dobre sa go izmislili. Napravo s kolata se kachvash v kyshti!
- Ja! Edin vyrtolet izletja ot onazi sgrada.
- Na vsjaka sgrada ima letatelna ploshtadka – objasni robotyt.

- A ne vdigat li mnogo shum tezi vyrtoleti?
- Ne, dvigatelite im sa bezshumni i se chuva samo svisteneto na perkite.

- Zatova, izglezhdza, ne sme usetili koga sa ni otrkadnali.
- Togava prekaleno mnogo se bjahme zadylbochili v razgovora i zatova ne sme gi usetili. Pyk i ti kato mi beshe zarazkazvala edni fantazii...

- Da ne bi tova da e fantazija!

- Koj znae!

- Ti vinagi ne si siguren. Na sebe si dori ne vjarvash.

- E, hajde sega! Ti vinagi preuvelichavash.

- Podsilvam, za da go pochuvstvash po-jasno.

- Ja vizh kolko e chasyt. Mojat chasovnik e sprjal.

- Az pyk sym si zabravila moja v kyshti.

- Chasyt e deset i polovina – kaza robotyt.

- U nas sigurno e drugo vreme.

- Estestveno. Navsjakyde po sveta ima razlichno vreme.

Kogato se sybudih, chasovnika mi ne beshe sprjal i socheshe tri chasa, a beshe se razsymnalo.

- Eto, v centyra na grada chasovnikovata kula, kojato sochi točno vreme do stotna ot sekundata. Tam ima vsichki astronomicheski pokazanija, koito davat naj-malkoto otklonenie na vremeto, pokazano vyrhu chasovnika. Tuk se namira nashata naj-goljama astronomicheska i meteorologichna observatorija, kojato dava dannii i za Lunata. Eto, ot drugata strana se vizhda datata po trinadesetmesechnija lunen astronomicheski kalendar, kojto e oficialno priet v nashata strana – razkaza robotyt.

- A kakva e onazi sgrada s goljamata firma?

- Tam se proizvezhdat filmite v nashata strana.

- Znachi, imate i artisti?

- Da, razbira se. Kato Semi Senti, Doli Doeni, Helisi Ri i mnogo drugi. A naj-izvestni aktrisi sa Dennija Mi, kojato e i

poetesa, Jenna Matiki, Uerija Gri, Sanienta Nuri' i Suprejrija Kuantori-Ri, kojato e sypruga na Helisi Ri.

- A imate li poeti i pisateli, koito da sa na svetovno nivo?

- Da. Pyrvite ni pisateli sa edni ot osnovatelite na nashata dyrzhava – naj-golemijat ni inzhener Uiljam, izobretateljat i kosmonavtyt Bylgeyriyn...

- O, toj e moj synarodnik!

- ... osven tova, sled tjah e Robyrt Dzhordzhi, a syvremennite sa Dennija Mi, tja e ne samo naj-goljamata ni poetesa, no i naj-dobrata ni aktrisa – i filmova, i teatralna. Penri Pualdi e edin goljam nash beletrist, Tinghi Uatipi e kompozitor i poet, Saviessa Uemiadori-Pualdi e poetesa, Pherisui' I, Sombra Ki, Samvirasi Nákri, Sylri 'Ivyni – tova sa nashite poeti, pisateli i dramaturzi.

- Kakvi stranni imena imat, nali, Jolik?

- Az maj shte trjabva da se prekrystja na Joli Ki ili na Joliki Joli.

- Az pyk syvsem trjabva da si izmenja imeto.

- Milhsenija Psheni.

- Malko shte si poizkrivja ezika, ama shtom dyrzhat da imat razlichni imena... Mozhe i Milviessa ili Milvenmivrasija.

- Mozhe i Miskriviezika.

- Naj-hubavo e da popitame gospodin robota, toj da si kazhe mnenieto.

- Tuk ne smenjame imenata.

- O-o! Znachi ni spasjavate ot edno glavobolie. No nie napuskame i grad Tamea?

- Da. Shte otidem v grad Vosten Evektos Fart.

- Vie mnogo obichate dylgite imena.

- Tova e gradyt na prosvetata – tam se namirat samo uchilishta i universiteti.

- Onzi v dalechinata li? Ta toj e mnogo star grad!

VIII

- Vosten Evektos Fart e naj-starijat grad v nashata strana. Skoro shte go vidite.

- Kakvi krepostni steni ima! Sjakash e njakvoja drevna stolica. Vynshnijat mu vid e mnogo mrachen.

No vytre e moderen, syvremenen grad. Vsichki stari sgradi sa zameneni s novi. A krepostnata stena skoro shte byde syborena.

- I dobre shte napravjat. Ah! Kolko krasiv grad. A sgradite sa tolkova prichudlivi! Onazi sjakash e ptica s razpereni krila.

- Tova e Universitetyt na Evektos Svoboen Ublesos.

- Kolko ogromna sgrada! A onazi, kojato prilicha na korab, kakvo e?

- Tam e korabostroitelno uchilishte.

- A onova ogromno zdanie, koeto prilicha na zhiten klas?

- Tam se namira selskostopanskijat institut.

- Tazi sgrada pyk ima formata na list ot palma.

- Tova e lesotehnicheskijat institut.

- Kolko krasivo e vsichko tova i tolkova e tiho i spokojno.

- Za uchashtite se trjabva spokojstvie i tishina. A tuk vseki uchi tova, koeto go privlicha.

- Tova naistina e mnogo hubavo, nali, Jolik? A az trjabvashe da ucha kakvoto mi kazaha nashite.

- I az syshto, no, razbira se, ne stanah himik, a poet.

- A tozi chovek-sgrada kakvo pomeshtava?

- Tuk e hudozhestvenata akademija.

- I vsichko v tozi grad e taka podredeno, che njama nishto izlishno v obshtija kompleks. Vizh, Milena, v krakata na choveka e legnal tigr.

- Tova e simvolyt na nashata dyrzhava. Pobedenata priroda v polza na chovechestvoto.

- A shte mozhem li da vlezem v njakoja ot tezi chudnovati sgradi?

- Sega ne mozhe, zashtoto ima zanjatija, no utre shte byde pochiven den i shte vlezem da razgledame mnogo ot sgradite. Sega shte otidem v stolicata na nashata strana – grad Svobo’.

- Koj znae kolko e krasiva vashata stolica.

- Shte ja vidite. No pyrvo shte se vyrnem v grad Tamea i ottam shte vzemem edin helikopter, ot kojto da razgledate podobre cjalata ni prekrasna strana.

- Onzi ostrov otljavo e nenaselen, navjarno? – popita Jolik.

- Toj e selskostopanski rajon. Negovata zemja izhranva dvumilionnoto naselenie na stranata.

- Mnogo malko hora.

- Tolkova sa. No naselenieto raste. Zatova v poslednite godini bjaha postroeni dva novi grada na izkustvenite ostrovi, koito sa deset na broj. Edinijat grad se kazva Nurin’, a drugijat Ajglavis. No tova ne e edinstvenata nasha teritorija. Nie imame bazi na Lunata i Mars, v koito zhivejat okolo sto hiljadi dushi...

- O-o!

- A osven tjah imame i hora v podvodnite bazi, koito sa na broj okolo dvesta hiljadi.

- Che kakvo pravjat tolkova mnogo hora?! Mnogo izsledvanija li izvyrshvat?

- Da. Morskoto dyno, kaktto i planetite, ne e mnogo dobre izucheno.

- A vryshtat li se vashite hora ot Mars i Lunata?
- Vryshtat se vsjaka godina, razbira se, kojto poiska. Ima hora na dvadeset godini, koito sa rodeni na Mars, a ne sa stypvali na Zemjata.
- Ne e li mnogo zhestoko tova?
- Ne! Te tam imat syshtite uslovija, kakto i zemnite hora.
- O, Jolik! Nie zashto ne otidem na Mars?
- I vie shte otidete, ako pozhelaete. Sled dva meseca izlita korab za Lunata i Mars.
- Znachi, otivame na Mars, Jolik!
- Ti vinagi byrzash da vzemash glupavi reshenija!
- A teb vinagi te e strah ot pyteshestvija.
- Koj znae kakvo mozhe da se sluchi po pytja za Mars!
- Glupcho! Horata tolkova pyti sa hodili tam, dori, ne vizhdash li, che imat takava tehnika, na kojto vseki bi zavidil.
- Da zavizhdat i da si chupjat glavite. Az ne zavizhdam i na Mars ne se vizhdam!
- Ti pochna s poezija.
- Ami da. Hrumna mi.
- No shte se vidish, shtom te navija.
- Za тази работа ne mozhesh me navi.
- Strahlivcho! Osven che si glupcho, si i strahlivcho!
- Kakyvto i da sym, imame dva meseca na razpolozhenie. No vse pak ne mi se napuska majkata Zemja. Ne stiga, che ne sym v rodinata si, ami i Zemjata da napusna, mnogo shte mi stane!
- Sled dva meseca shte zapochnesh da mislish drugojache.
- Shte vidim!

IX

- Pristignahme v Tamea – kaza robotyt. – Seg a shte se prehvyrilim v helikopter.

Skoro se izkachiha s kolata na edna ploshtadka vyrhu sgrada, namirashta se nakraja na grada i do kojato vodeshe edna specialna ulica. Tam ostaviha na edin drug robot avtomobila i se nastaniha vyv vyrtoleta, gotov za izlitane. Tehnijat prijatel-robot vkljuchi dvigatelja – chu se samo svisteneto na perkite i nashite poznati se izdignaha v sinjoto jasno nebe.

- Kakva chudna gledka, nali, Jolik?

- Da, napravo da ti se zavie svjat!

- Ti kato poet trjabva da j obyrenesh poveche vnimanie.

- Az nali tova pravja.

- No sjakash si izrazjavash prezrenieto kato kazvash, che ti se zaviva svjat.

- Naprotiv, izrazjavam si preklonenieto pred тази velichestvena i omajvashta glavata gledka.

- Mnogo izkustveno govorish.

- A ne iskash da si izrazjavam prezrenieto

- Razbira se, che ne e za prezritelno otnoshenie тази gledka.

- Naj-malkoto za ravnodushno.

- Ti me izumjavash!

- A nima ne e taka?

- Ti prosto zhelaesh da mi protivorechish.

- Da, makar che gledkata e obiknovena.

- Pyk ti dori ne se staraesh da se prikivash.

- Ne iskam da sym licemer.

- Ti, otkakto si v тази strana, se otkaza ot vsichki poroci.

- Razbira se, a ti ne se otkazvash ot zajadlivostta si.

- Vse pak, tova ne e naj-interesno. Ja pogledni nadolu!
Tova navjarno e stolicata.

- Da, neja shte ja razgledame ot vyzduha, zashtoto vie trjabva da se vryshtate za objad.

- Vjarno, az bjah zabravila, che trjabva da jadem.

- Samo che az ne sym, zashtoto zapochva da mi styrzhe pod lyzhichkata.

- Ti, vyobshte, si goljam gladnik.

- Ami, dusha nosja.

- Chrevougodnik!

- Da ne bi da iskash ot glad da umra?

- Estestveno, che ne, no ne e nuzhno da postavjash jadeneto v takyv aspekt.

- A imenno?

- Da ne go svyrzvasht s dushata si, zashtoto shte si izmenja mnenieto si za teb.

- Dobre. Njama da spomenavam veche za jadene i shte se hranja, kogato mi dadat.

- Ti taka naistina shte umresh ot glad!

- Ama che si! Prestani da govorish po tozi vypros, ami pogledni dolu stolicata na тази prekrasna strana.

- Razbira se, che e prekrasna!

- A az kakvo kazvam?

- Syshtoto, no s takyv ton...

- S kakyv?

- Ot teb chovek ne mozhe da razbere kakvo iskash! Ako ne si tuk, shte mechtaesh i fantazirash, a kato te dovedoha, zapochna da govorish s ironija za тази strana.

- Nikoga ne mozhest da poznavash tonovete na glasa mi.

- Vinagi sa falshivi. Tova go znam.

- Ti me obizhdash!

- E, ne se syrdis, de!

- Stana dvanadeset i petnadeset. Shte vi zakaram napravo vyv vashija dom.

- Znachi sme si imali i dom!

- A da ne bi da iscash na ulicata da spim?

- S teb predpochitam v legloto.

- Glupcho!

- Ti ot shega ne razbirash.

- A ti ne se chuvash, kogato govorish.

- Izvinjavam se.

- Njama zashto, molja! Znaesh li kakvo mi se jade?

- Ne, njamam predstava.

- Banan. Ti obichash li banani?

- Ne smeja da kazha.

- Zashto? Strah te e, da ne bi da ti kazha pak chrevougodnik?

- Da.

- Strahlivcho! Az ti go kazah vednyzh.

- Pomnja.

- Mnogo si zlopameten.

- Eh! Da ne kazha neshto. Ti vinagi shte bydesh otgore mi.

- E, njakoj pyt shte ti otstypja, no da ne mislish, che vyobshte shte ti predostavja mojata frontova linija v tvoji ryce. Ne, milichyk!

- Vednyzh da chuja!

- Kakvo? A-a! Zazhadnjala ti dushichkata!

- Ti samo me podigravash.

- Takava sym si. No ne misli, che si mi antipatichen.

Naprotiv! Po-dobyr mladezh za prijatel ne bih si namerila.

- Segaj pyk az ne moga da ti razbera tona.

- Smenjame si rolite.

- Dobre, che si priznavash.

- Velikodushna sym.
- Imash goljamo mnenie za sebe si.
- Tova sym go chula ot teb, inache ne bih go kazala.
- Maj che pristignahme.
- Da, nie sme nad grad Nurinonda – objasni robotyt. Az shte priblizha helikoptera do verandata na apartamenta vi i vie shte slezete.
- Blagodarim vi za razhodkata i prijatnata vi kompanija – reche Jolik.
- Molja! – otvyrna uchtivo robotyt i izletja po posoka na grad Tamea, sled kato nashite prijateli sljazoha na verandata-oranzherija, kojato beshe v momenta otkrita.

X

- Kolko uchtiv i vyzpitan robot!
- Taka sa go programirali.
- Ti, Jolik, vse shte namerish neshto, koeto da kritikuvash.
- Az ne kritikavam, a samo kazvam.
- Tozi pyt ne si priznavash.
- Njamam oshte za sebe si mnenie, che sym mnogo velikodushen.
- Da ne bi da iskash da ti go kazha?
- Ne e nuzhno.
- Dobre. Segda da vidim kyde shte napylnim rezervoarite si.
- Ama che hubavo go kaza!
- Malko po-originalno da byde. Shte popitame nashija prijatel ot televizora.
- Da, prava si.
- Togava, hajde da slezem dolu.
- No, vse pak, trjabvashe da pitame nashija robot.

- Stesnjavash se da govorish s choveka ot televizora?
- Ne, ami ne mi e udobno.
- Vse edno! Az shte govorja s nego.
- I gledaj pak po syshtija nachin, kakto sutrinta.
- Ne se bezpokoј! Vkljuchi televizora.
- Objad li shte zhelaete? – zagovori chovekyt otsreshta, sjakash mu bjaha kazali. – V kuhnjata ima edno tablo. Natisnete tretoto kopche otljavo nadjasno na pyrvija red. Prijaten objad.
- Blagodarja, mnogo ste ljubezen i predvidliv! – izvika Milena, no obrazyt beshe izchezna. – Ha! Uchudvashta predvidlivost.
- Da ne bi da ima podslushvatelna uredba?
- Ama che si glupcho!
- Koj znae! Shtom sa tolkova predvidlivi.
- Njama kakvo mnogo da umuvame, ami ja po-dobre da vidim tabloto v kuhnjata.
- Kuhnjata – syshto avtomatizirana. Mnogo stana.
- Da ne bi da iskash da ti gotvja az?
- Ne sym kazal takova neshto.
- To... tova kopche... mnogo trudno se natiska!
- Chakaj, az shte go natisna. Gotovo!
- Lele! Kakvo stana?!
- Kakyv avtomat! Seg a sigurno shte ni zakara v restoranta.
- Sprja! Hajde da sednem na masata. O-o! Njakakyv robot idva!

XI

- Eto menjuto za dnes – robotyt im podade edin list, na kojto beshe napisano neshto nerazbiraemo.

- Az nishto ne moga da procheta, Jolik. Ja vizh, dali njama da go razchetesh. Njakakva strashna byrkanica ot latinski i bylgarski bukvi!

- Az syshto ne moga da razbera. Da nakarame robota, toj shte ni go prevede.

- Da, razbira se, menjuto shte vi byde prevedeno na bylgarski – kaza robotyt. – Pырvo – supa ot morska kostenurka, vtoro – supa ot sjomga, tretо – supa ot zaek. Tova sa supite. Chetvyрто – buljon ot teleshko vareno; peto – buljon ot zaeshko vareno. Tova sa buljonite. Shesto – zaeshko pecheno, sedmo – zaeshko vinen kebab, osmo – teleshko vinen kebab; deveto – jastie ot morska kostenurka; desetо – pechena sjomga; edinadeseto – pechena jarebica, prigotvena po naj-vkusen nachin. Tova sa jastijata. Dvanadeseto – fruktov sladoled; trinadeseto – torta s bananov sirop; chetirinadeseto – shokoladov krem. Tova sa desertite. Servira se i predjastie.

- To, glavata da te zaboli ot tolkova neshto! – izvika Jolik.

- Po-pravo, stomahyt.

- Ne se bezpokoj, njama da jam mnogo.

- Kazvashe, che si mnogo gladen.

- Ot slushane se nahranih.

- Znachi, ot dnes s chetene shte te hranja.

- Stiga si se podigravala, a kazhi kakvo si izbirash.

- Supa ot zaek, pechena jarebica i torta.

- Az pyk iskam i predjastie. Osven tova, chudja se kakvo da vzema.

- Hajde, po-byrzo izbiraj.

- Osven tova, shte vzema supa ot morska kostenurka i jastie ot morska kostenurka. A za desert – shokoladov krem.

- Vednaga shte vi bydat servirani – kaza robotyt i se otdalechi.

- A koj shte ni plati hranata? Az ne poluchavam pari, a ti predi njakolko dena dade da ti otpechatat edna stihosbirka. Koj znae kolko pari sa ti dali.

- Ti si mnogo alchna.

- Ti si po-alchen ot men, shtom vzemash tolkova pari.

- Tuk vsichko e bez pari.

- Da, no za kojto raboti. A nie s teb samo se razhozhdame.

- Mnogo si syznatelna.

- Nali takiva trjabva da bydat zhitelite na тази страна.

- Ti se schitash za zhitelka veche?

- Razbira se! Shtom sym tuk. Koj shte ni pusne da se vyrnem?! Nikoj. Pyk i tuk e po-dobre.

- A kolko vreme sme bili, che da rabotim? Polovin den.

- Njama znachenie. Gospodin Robotyt shte ni servira.

XII

- Goljam si gladnik. Maj ne se nahrani?

- A, kak da ne sym!

- To tova e dobre, ama kak shte se vyrnem gore?

- Shte popitame choveka ot televizora.

- Ama che si glupcho!

- Az, ako mozheh, bih ti kazal kak.

- Togava ne govori gluposti.

- Zashto ne popita robota?

- Vse az li shte pitam?

- Ti predjavjavash zhelanie.

- Koga sym go predjavjavala?

- Kogato iskashe da govorish s televizora.

- Ti se stesnjavash, makar che ne ti prilicha.

- Ne sym se stesnjavaal, a ne mi e udobno.

- Ti koga li si priznavash!

- Nikoga ne mi vjarvash!
- Kotka po gryb pada li?
- Sluchvalo se e.
- Vizhdal li si kotka da pada po gryb?
- Da, no vednaga se izpravja.
- Kato teb. Ti padnesh li, vednaga se izpravjash.
- Pyk ti nikoga ne shtesh da padnesh.
- A koj iska da pada bezprichinno?
- Razbira se, nikoj.
- E, togava?
- Kakvo togava?
- Ti, Jolik, si kato malkite deca!
- Kak mi se iska da sym malko dete!
- Nima?
- Da. I bezgrizhno da si igraja.
- No da si pak tuk?
- Razbira se. No kakvo stava?
- Seg a se izdigame nagore.
- Ti li natisna kopcheto?
- Az, ja! Da ne sym sakata!
- Samo si zajadлива.
- Ti mnogo prilichash na men.
- Namirash li prilika?
- Da.
- V kakvo e?
- V tova, che ne ostavash po gryb nito sekunda.
- I ti li ne ostavash?
- Ne.
- A ako se nalozhi?
- Ne znam. Mislja, che po gryb da se stoi e mnogo neudobno. Ti syshto si go razbral tova.
- Tova e glupav i bezsmislen razgovor.

- A za kakvo da govorim?
- Da vidim kakvo ima po tjahnata televizija.
- Vednyzh da izmislish neshto!
- Ti me podcenjavash.
- A da te nadcenjavam li?
- Ne. Po-dobre pusni televizora.
- Ti si sednal i samo izdavash zapovedi.
- Sjakash ne mozhesh da go pusnesh!
- Tam e rabotata, che ne znam kyde se natiska. Ima tolkova mnogo kopcheta, che mi se zamajva glavata!
- Chakaj da vidja! Tuk e napisano, ama na tehniya ezik.
- Natiskaj gi nared vsichkite, togava.
- Te ne se natiskat, a se vyrtjat.
- E, togava gi vyrti.
- A ako go razvalja?
- Te sa tehnic. Shte go popravjat.
- Nasluki shte zavyrtya naj-dolnoto.
- Ha! Uluchi!
- Segaj kazhi, che njamam naklonnost kym тази работа!
- Zashto ne si stanal togava televizionen tehnik?... A!

Kakvi sa tezi neshta?

- Tova trjabva da e njakakyv film.
- Televizijata im bila cvetna!
- A kakva iskash da e?
- Cvetna, razbira se!
- Nishto ne im razbiram.
- Tehnijat ezik e mnogo nerazbiraem.
- Sjakash e marsianski. Njama nito edna poznata duma.
- Nali imat hora na Mars. Trjabva da sa go nauchili ot mestnoto naselenie.
- Njama marsianci. Az samo taka go kazah.
- Da! Ti vinagi govorish bez da si siguren.

- Az sym siguren, che njama marsianci.
- No kaza, che ezikyt im prilichal na marsianski!
- Ti ne razbirash ot prenosen smisyl!
- Ja-a! Kakva tehnika! Ot kupola na goljamata izliza malka podvodnica!
- Sega pyk njakakvi podvodni avtomobili.
- I pak prodylzhavat da govorjat i nishto ne im razbiram.
- Tova pyk e njakakyv korab i maj che tezi govorjat na anglijski.
- Da, otdolu prevezhdad na tehniya ezik.
- Kakva polza? Ne razbirash li anglijski?
- Uchila sym, ama kakvo ti pomnja!
- Vizhdash li! Sega ti e nuzhen!
- O-o! Ja vizh! Pod voda se streljat!
- Takyv film ne sym gledal!
- Lele! Kakyv uzhas!
- Ezikyt im e po-goljam uzhas.
- Hem na grycki, hem na finlandski prilicha.
- Ti pyk otkyde si chuvala finlandski?
- Chuvala sym. Toj e syshto taka nerazbiraem.
- Vseki ezik e nerazbiraem, shtom ne go znaesh.
- Gledaj! Kato onazi mashina, deto ja vidjahme da leti i da se krie pod vodata. No sega vyrvi i po sushata.
- Govorjat pak na nerazbiraemija si ezik!
- Trjabva da go nauchim, za da go razbirame.
- Dosta vreme shte si izgubim, dokato go nauchim.
- Ti smjatash li, che tova shte byde izgubeno vreme?
- Razbira se! Koj znae dali takyv ezik vyobshte e nauchaem.
- Shtom go govorjat horata!
- Az shte otida da se porovja iz bibliotekata, dano namerja njakoj uchebnyk po tozi ezik.

- Tam trjabva da ima mnogo interesni knigi. Az shte otida da vidja.

- Mozhe da ima knigi i na drugi ezici. Ja pyrvo izkljuchi televizora. Taka!

Vtora glava Mrakyt na dzhunglata

I

Ekspedicijata navlizashe dylboko vyv vlazhnata dzhungla. Vodachite bavno, edva-edva, propravjaha pyt vsred izbujalata, gysta i prepletena, uzhasno zhilava rastitelnost. Sjakash ottuk ne beshe minaval choveshki krak. Mozhe bi tova beshe istina, zashtoto ot sutrinta vodachite ne mozheha da se orientirat i cjalata grupa, nabrojavashta dvadeset i pet dushi, navlizashe oshte po-navytre v devstvenata ekvatorialna gora. Ot vlazhnostta i po nevnimanie na radista, bateriite, koito zahranvaha predavatelja, se bjaha povredili i ne mozheshe da se ustanovi vryzka s vynshnija svjat. Polozhenieto ne beshe mnogo dobro. I zatova sega horata vyrvjaha neohotno, sjakash njamashe smysyl da se izmykvat ot dzhunglata. Ranicite s prinadlezhnostite i avtomatichnite pushki tezhaha dvojno i trojno vyrhu mornite pleshti na zhadnite za pochivka uchastnici v ekspedicijata.

Dvadesette i pet dushi potegliha predi edin mesec ot malko gradche, namirashto se blizo do dzhunglata. Vsichki, osven petimata vodachi, bjaha vse hora na naukata, zhadni za poveche znaniya, za novi otkritiya, pylni s entusiazym, vjarvashti v bydeshteto, gledashti na zhivota ot hubavata mu strana.

Organizator i vodach na ekspedicijata beshe Simon Blank, francuzin po narodnost. I toj, kakto vsichki, se beshe zalovil s radost da izpylni zadachata na Svetovnata Akademija na naukite – da organizira i povede ekspedicija v nenaselenite oblasti na ekvatorialnija les.

No sega vsichki vyrvjaha s okljumali glavi. Njamashe li go veche onja entusiazym, onaja vjara v bydeshteto? Kyde se

bjaha izparili nadezhdite i vjarata na horata? Bihme pomislili, che i samijat Simon Blank beshe izpadnal v otchajanie, ot vynshnija mu okajan vid. No ne. Tazi tvyrda natura, tozi vjarvasht duh go krepjaha, vikaha razuma v nego. I razbira se, celija den toj okurazhavashe spytnicite si, ala veche i nego go napuskaha silite ot izmoritelnija pyt. Dori i naj-zdravijat i silen chovek trudno bi izdyrzhal na tozi mychitelten prehod.

Trjabvashe veche da se spirat, da otdyhnat sled tozi truden pyt. Bjaha stignali do brega na edna rekichka, kojato im dade novi nadezhdi, che shte namerjat izhoda ot tova polozhenie.

Na brega na rekichkata razpynaha trite golemi palatki, zapaliha goljam ogyn v sredata na lagera i sjakash dushite im se pootpusnaha.

Zapochnaha razgovori, koito nakaraha horata da zabravjat okajanoto si polozhenie. Duhyt, veselijat i zhizneradosten duh, se vyzvyrna otново, dori se chuha i pesni, njakoj ot grupata zasviri s harmonika.

No Simon Blank stoeshе zamislen nastrana. Zapochnalata veselba ne dostigashe do setivnite mu organi, koito sjakash bjaha osvobodeni vremenno ot dlyzhnostta si. Cjaloto mu syshtestvo beshe zaeto samo ot edna misyl – kak da izbavi ekspedicijata ot javnata gibel, kojato krieshe neizvestnostta v dzhunglata. Divi zhivotni, mochurishta, bolesti... Hiljadi javni i skriti opasnosti! Simon Blank ne misleshe za sebe si, a za zhivota na svoite drugari, syratnici – kak da spasi, i pak – kak da spasi cjalata ekspedicija. Tazi natrapvashta se misyl karashe zdravija mu razum da raboti posileno. Edno sled drugo v pametta mu se zaizrezhdaha poznati lica – usmihnati, zhizneradostni, shtastlivi. No tova beshe samo nachaloto! Da, nachaloto! A i sega, vypeki che tezi lica bjaha radostni, utre shtjaha sigurno da se pomrachat ot novi neudachi,

mozhe bi i neshtastija... “Eh, kakvo da se pravi?! Vsichni sme silni i zdravi, no samo sys sila ne mozhem da se preborim s prirodata – trjabva i razum” – misleshe si Blank. Negovata dlyzhnost na rykovoditel predizvikvashe v sobstvenata mu dusha chuvstvo za otgovornost kym tezi hora na naukata, koito bjaha povereni na nego. Samijat toj beshe ot tjahnata sreda, s tehnite, dori po-bogati poznaniya za mnogo neshta, i zatova mnogo dobre razbirashe, che zagine li ekspediciyata, shteshe da se nanese dylboka rana na nauchniya svjat.

II

Pit Stendsyn, uchen-zoolog, zabeljaza zamislenostta n a svoja naj-dobyr prijatel – vodacha na ekspediciyata – Simon Blank. Zoologyt otide do nego i se izkashlja, za da privleche vnimaniето mu. Izkashlja se vtori pyt – bezrezultatno, kakto i pyrvija pyt. Zatova Pit otkachi kancheto, v koeto se hraneshe, i go izpusna vyrhu edin kamyk do Simon Blank. Rykovoditeljat na ekspediciyata sjakash se sybudi i se vyrna kym dejstvitelnostta. Toj ljubopitno pogledna kym Stendsyn.

- Kakvo se e sluchilo? – zapita Simon Blank, oshte ne syvsem orientiran v obstanovkata.

- Nishto, no gledam, che si neshto mnogo zamislen – zagovori zoologyt, vzimajki ot zemjata svoeto kanche. Eh, sigurno pak za тази prokleta ekspediciya mislish. Ne bivashe da ja predpriemame, predi da se bjahme podgotvili hubavo. Ne samo che njamame poveche rezervni baterii, no njamame i drug, rezerven kompas, kojto da zameni schupeniya. A i kartata kyde izchezna? Djavol da go vzeme, ne e li tova glupavo polozhenie?!

- Glupavo, glupavo, no trjabva da se izleze njakak si ot nego – Simon Blank se izpravi i strojnata mu, visoka i dobre slozhena figura, vdyhvashta vyztorg i strahopochitanie, se

priblizhi kym golemija lageren ogyn, okolo kojto se veseljaha do zabrava dvadesette i trimata dushi ot ekspedicijata. Toj pomoli za tishina i dade da se razbere, che iska da govori. Vsichki, razbrali zhelanieto na vodacha, sprjaha pesnite i vikovete. Simon Blank govori kratko, no jasno:

- Prijатели, znaete, che sme v kritichno polozhenie, ot koeto trjabva da se izmyknem po njakakyv nachin. Da vi prikazvam mnogo, njama smisyl. Shte vi kazha samo –utre sutrinta trygvame po techenieto na rekata.

Trikratno “ura” pozdravi negovoto reshenie.

Sled tova zabavata prodylzhi dokym polunosht. Naj-posle, dvojno izmorenite uchastnici v тази zlopoluchna ekspedicija vljazoha v trite palatki i byrzo se zavrvjaha v spalnite si chuvali, stisnali v ryce pushkite. Vsichki zaspaha pochni vednaga. I Simon Blank beshe pobeden ot synja. Celijat lager veche speshe.

Nikoj ne ochakvashe , che mozhe da se sluchi neshto prez noshtta i zatova ne bjaha postaveni postove. I naistina, vsichki spaha spokojno.

III

Zorata osvete vsichko naokolo, hiljadi ptici zapjaha v hor, majmunitite zaskachaha ot klon na klon, dzhunglata se ozhivi. Sybudiha se i horata i sled obilna zakuska s tropicheski plodove, se prigotviha za nov i dylyg prehod.

Simon Blank reshi da napravjat edin sal, s kojto po-lesno shtjaha da se spusnat po techenieto na rekichkata, pylnovodna prez tozi sezon.

Salyt stana byrzo – za okolo dva chasa. Vsichki se kachiha na nego i potegliha na pyt.

Nablizhavashe objad. Vsichki bjaha ogladneli, vypreki che sutrinta jadoha mnogo. No samo s plodove trudno se

poddyrzhashe sit stomahyt. Poradi tova horata izvadiha ot ranicite si konservi.

Prirodata naokolo radvashe ochite na uchenite, povecheto ot koito bjaha estestvenici. Bezbroynite vidove ogromni dyrveta, opleteni ot uvivnite stybla na lianite, navjavaha i strah, kojto beshe estestven, predizvikan ot misylta za uzhasite i opasnostite, krieshti se mezhdu tjah.

Simon Blank, Pit Stendsyn i Karlo Endrigo – italianec, po profesija lekar, sedjaha na kyrmata i tiho razgovarjaha.

- Predchuvstvam, che i po techenieto na тази rekichka njama da stignem do nikyde – kaza Endrigo, kato smryshti liceto si. – Ako se orientirame po slynceto, shte vidim, che sme trygnali v obratna posoka na тази, v kojato trjabvashe da vyrvim. Tezi petima vodachi ne mi vdyhvat nikakvo doverie. Dazhe oshte v nachaloto se usymnih, dali sa istinski vodachi. Ne govorjat anglijski, a samo mestnite narechija, no az sym zhivjal dylgi godini sred tezi plemena, lekuval sym mnogo ot tukashnite hora i sym im nauchil ezika; makar i da ne go govorja bez akcent, az chuvstvam, kogato chuzhdenec go govori. A tezi petima dushi prikazvat zavaleno, smjatajki, che nikoj ne gi razbira.

- E, i ti mislish, che te ne sa vodachi, a sa...

- Shpioni! – zavyrshi misylta na Simon Blank prijateljat mu Pit Stendsyn.

- Da, tochno tova shtjah da kazha i az, vypreki che ne sym syvsem siguren – dopylni Karlo Endrigo. – Ne sme sigurni syvsem, no razgovora ni shte zapazim v tajna, nali ste syglasni s men?

- Razbira se – otvyrnaha tiho v edin glas dvamata prijateli.

- Eto gi, che pak se promykvat kym nas – kaza Simon Blank tiho i prodylzhi na visok glas: - Trjabva da sme izminali

okolo dvadeset mili po techenieto na тази rekichka. Ako vyrvjahme pesh, sigurno shtjahme da sme na edna treta ot pytja.

Dvama ot vodachite se priblizhiha do trimata razgovarjashti; kato se navedoha da vzemat edin kol, sluzhesht za upravljavane na sala, te se pozabaviha i otidoha napred da pomagat na ostanalite trima da upravljavat sala.

Ostanalite uchastnici v ekspedicijata razgovarjaha shumno; makar i ucheni, te ne se izslushvaha i izkazvaha edin prez drug svoite mnenija. Tova beshe tyj, zashtoto zhivotyt v dzhunglata, dalech ot obshtestvoto na drugi hora, gi beshe otuchil ot mnogo navici. No tova njashe, razbira se, goljamo znachenie.

Ala ne vsichki uchastvaha v tozi shumen razgovor. Osven trimata – Simon Blank, Pit Stendsyn i Karlo Endrigo, i petimata vodachi, nastrana stoeshе edin mladezh – golobrad, s cherna bujna kosa i tymni ochi, umni i zavladjivashti. Toj pisheshe neshto – navjarno si vodeshe dnevnik. Tova beshe mladijat bylgarski paleontolog Svetoslav Petrov.

Kogato Simon Blank go zagovori, toj byrzo zatvori tetradkata.

- Momcheto e nedoverchivo – kaza Simon Blank, vryshhtajki se pri Stendsyn i Endrigo. – I vse pak, tova e dobre. No vypreki vsichko, to e nevnimatelno. Na chuzhdo vlijanie njama da se podade, no lesno mogat da mu nauchat tajnite.

- Zashto mislite taka? – zapita Karlo. – Pyk i kakvi tajni bi mogyl da ima edin paleontolog. Toj izuchava stari neshta.

- Tuk greshite, mili mi Endrigo – zapochna da go oprovergava Stendsyn. – Da tuk greshite, zashtoto nauchnijat shpionazh dejstva da nauchi vsichko, a az mislja, che tozi bylgarin ne e samo paleontolog, i zatova trjabva da go predpazim – i nego, i otkritijata mu, koito ne me interesuvat i

zasjagat prjako, kakto i vas. No nauchnijat shpionazh – tova veche e drugo.

- Da, i zatova shite se postaraem da se sblizhim s tozi mladezh. Izglezhda mi mnogo umen, a i navjarno e napravil njakoe vazhno otkritie, koeto trjabva da ostane do kraja na ekspedicijata v tajna – izkaza se Simon Blank. – No... no kakyv e tozi shum, kojto se chuva njakyde v dalechinata?! Neshto buchi, prilichno na burja ili artilerijska kanonada!

- Da, naistina mnogo interesno! – kaza bavno i zamisleno Karlo Endrigo. – Tozi shum navjarno e ot vodopad.

V syshtoto vreme njakolko dushi ot ekspedicijata se doblizhiha do svoja vodach. Edin rusokos mladezh s golemi sini ochi, mnogo visok, s vnushitelni muskulesti ryce, zagovori na Simon Blank. Tova beshe poljakyt Stanislav Janicki. Toj reche:

- Mosju, navjarno nablizhavame njakakyv vodopad, zatova predlagam da slezem ot sala i da prodylzhim pesha.

Sled polovin chas vsichki uchastnici v ekspedicijata vyrvjaha pesh po brega na rekata. Nablizhashe vecher.

IV

Skoro shumyt ot padashtata voda se usili strahotno i ne sled dylgo grupata stigma do ryba na edna propast, v kojato padashe rekata. Gledkata beshe izumjavashta. Edna goljama dolina, obrasla v pishtna tropicheska rastitelnost, hiljadi ptici, noseshti se vyv vyzduha i omajvashti sys svoite pesni i edno goljamo ezero po sredata na dolinata – vsichko tova predizvika golemija vyztorg na uchenite. Ako ne se beshe povredila kamerata, sigurno shtjaha da zasnemat tozi vylsheben i velichestven pejzazh.

Vsichki stojaha kato omagjosani i ne mozheha da se opomnjat.

Japonec Sejtjo, kojto beshe hudozhnikyt na grupata, vednaga zapochna da risuva prekrasnata kartina. Molivyt se mesteshe avtomaticheski ot rykata na Sejtjo, kojto ne beshe se syvzel napylny, kakto i drugite. Kato vylshebna pryhica, molivyt ozhivi pejzazha na myrtvija list.

Naj-posle vsichki se vurnaha kym dejstvitenostta.

Pryv zagovori Simon Blank:

- Tazi dolina e mnogo privlekatelna i me navezhda na misylta, che shte ni pomogne da se izmyknem ot тази otdalechena, sjakash na kraj sveta, strana.

Dumite mu bjaha posreshtnati s odobrenie. Blank prodylzhi.

- Pvrvo shte trjabva da slezem v dolinata i da namerim mjasto za prenoshtuvane, a na sutrinta shte mislim kakvo shte pravim. Tja e po-mydra ot mornata vecher.

Pak se chu odobritelno shumene i grupata trygna da nameri podhodjashto mjasto za slizane. Ala takova ne se nameri. Reshiha da napravjat stylba ot liani, kojato stana oshte predi da se stymni.

Kogato veche se nastaniha na edno udobno mestence kraj ezeroto i razpynaha palatkite, chak togava zapochna da se spuska mrakyt. Golemijat lageren ogyn beshe zapalen i veselata zabava otnovo zapochna. Polufalshivijat glas na harmonikata, kojato izdavashe takyv zvuk poradi tova che beshe ryzhdjasa ot vlagata, se obadi otnovo. No vse pak, careshe njakakvo smytno bezpokojstvo, koeto horata se mycheha da nadvijat s pesni i divi krjasyci, podrazhavajki na izostanalite plemena.

No izvednyzh vyv vyzduha se chu brymchene na helikopter. To predizvika goljama radost u neshtastnicite, zashtoto – naj-glavnoto – helikopertyt noseshe znaka na Svetovnata Akademija. Ala predi da uspejat da mu signalizirat, otnjakyde izskochi drug helikopter, ot kojto zapochnaha da

streljat. Vyrtoletyt na Svetovnata Akademija se razbi i izgorja. Letcite ne se spasiha.

A drugite otlejtjaha neizvestno kyde.

Sluchiloto se predizvika goljamo bezpokoystvo. Nikoj ne posmjja da spi prez тази nosht, a na sutrinta osymnaha s petima po-malko – vodachite im bjaha izcheznali! Da, bjaha izcheznali pred budnite ochi na dvadeset dushi! No tova beshe fakt. Da se prosledjat ili da bydat ostaveni da izbjagat, se zapitaha mnogo hora ot grupata. Razbira se, te ne bjaha nito voenni, nito mozheha da otkrivat sledi. I naj-nakraja reshiha da gi ostavjat da vyrvjat kydeto iskat. I da bjaha shpioni, i da ne bjaha – vse edno – nishto vazhno ne bjaha otkrili. A ako se opitaha tezi petima dushi da spyvat oshte po njakakyv nachin opitite im da izljazat ot тази strana, to togava tezhko im!

Izvednyzh doticha Migel el Gera, mlad botanik, ispanec, kojto izvika:

- Helikopteri! Chuzhdi!

Tozi vik nakara vsichki da naskachat. Chernite ochi na Migel svjatkaha ot vyzbuda. Murgavata mu kozha beshe leko poblednjala. Nikoj ne bi mogyl da go uprekne za tezi mu opasenija, zashtoto vsichki ot grupata gi spodeljaha s nego.

Chu se glasyt na Simon Blank:

- Spokojstvie, prijateli! Spokojstvie! Vednaga trjabva da se skriem i da zagasim vsichki ognjove. – kaza, i sam se zalovi da sybira bagazha.

Ostanalite posledvaha primera mu. Skoro lageryt beshe premesten na skrito, a mjastoto, kydeto beshe predi – zamaskirano.

V

Vecherta Simon Blank pak govori pred chlenovete na ekspedicijata, za da vyzvyrne smelostta i vjarata im v skoroshното izbavlenie:

- Prijатели, vsichki nie znaem svoeto polozhenie, no ne biva da se otchajvame, a naprotiv - da si vdyhnem sili i entuziazym i da preodoleem vsichki prepjatstviya po pytja kym izbavlenieto ot segashното polozhenie. Neka pomislim za svoite semejstva i za tova, che blizkite ni ochakvat s netyrpenie da se zavyrnem. Neka pomislim, osven tova, che sme nuzhni i na velikata nauka, za obshtoto blago na chovechestvoto!

Burni odobrenija posledvaha dumite mu. Vseki beshe gotov da napravi naj-nevyzmozhnото, no da izleze ot tozi zelen pykyl.

Vecherta okolo lagernija ogyn se vzeha mnogo reshenija. Georgios Anastasis, gryk po narodnost, a po profesija – geolog, dade predlozhenie njakolko dushi da trygnat na razuznavane i da namerjat mjasto, otkydeto da izljazat ot dolinata. Anastasis predlozhi i samija sebe si za izvyrshvane na тази zadacha. Ala Simon Blank ne se syglasi da riskuva horata si. Toj kaza:

- Az bih se syglasil, no me e strah za vsichki, koito shte otidat na tova razuznavane. Dori samijat az bih otishyl, no ako zagine njakoj, posle kak bih otgovarjal pred blizkite mu, s kakvi ochi bih gi poglednal?

- Ne, ne ste prav, mosju Blank – obadi se mladijat bylgarski paleontolog Svetoslav Petrov. – Ako pratite njakoj, kojto njama blizki, i da zagine, njama pred kogo da otgovarjate. Naprimer, ako otida az, nikoj nishto njama da zagubi.

- Glupavo momche! – izvika Pit Stendsyn. – Kak taka nikoj nishto njama da izgubi! Gluposti! A naukata, za kogo ostavjash naukata?

- Naukata li? – otvyrna razpaleno mladezhyt. – A ako zagine njakoj drug ot nas, tja njama li pak da zagubi?

Tozi vypros predizvika shumni sporove mezhdu uchenite, kojto naj-nakraja utihna. I sega nad vsichki pak se izvisi glasyt na Simon Blank:

- Prijateli, syglasen sym da otidat hora na razuznavane, no pri uslovie, che i az shte byda s tjah.

Vdigna se nevyobrazim shum i vsichki pak zapochnaha da se nadvikvat. Kogato sporyt zatihna, vodachyt prodylzhi:

- Tuk shte ostavja za moj zamestnik Pit Stendsyn, a sega, koi sa zhelaeshtite za razuznavachi. Trjabvat mi chetirima dushi, no koito da razchitat na sobstvenite si sili.

Ot grupata se odeliha mladijat Svetoslav, poljakyt Janicki, gyrkyt Anastasis i ungarecyt-anatom Peter Matiash.

- Znachi, taka! – kaza sjakash na sebe si Simon Blank i prodylzhi visoko – Utre trygvame. Ako na petnadesetija den ne se vyrnem, to togava mozhe da napusnete lagera i da ni tyrsite i ako sme zaginali, to pone vie se postarajte da ostanete zhivi. No, daj Bozhe, loshoto da ne stava!

Svetoslav se priblizhi kym Pit Stendsyn i mu zagovori tiho:

- Syr, ako ne se zavyrna zhiv, vzemete tezi knizha – tova sa moi paleontologichni izsledvanija, i shtom se izmyknete ottuk, to gi otpechatajte v pyrvija sreshtnat grad. Pisani sa na anglijski i lesno shte se prepechatat. A ako se vyrna zhiv, to togava sam shte svyrsha rabotata si.

VI

Zazorjivashe se, kogato malkata grupichka ot petima smelchaci napusna lagera. Dulata na pushkite im zastrashitelno blestjaha na izgrjivashtoto slynce. Razuznavachite se upytiha v

protivopolozhnata posoka na тази, ot kojato dojdoha, za da namerjat izlaz ot тази otdalechena ot sveta dolina.

Grupata bavno i vnimatelno napredvashe, kato se mycheshe da se promykva kolkoto se mozhe po-tiho. Nachelo na kolonata vyrveshe Simon Blank, s bradva v ryka. Toj propravjashe pytja na ostanalite chetirima. No kolkoto i da navlizaha v dzhunglata, tolkova poveche njamashe nadezhda da se stigne kraja.

Vyrvjaha veche dva chasa i polovina, ala vseki mylcheshe i se pridvizhvashe napred kym celta – nashtrek, sys sluhthashti ushi i shiroko otvoreni ochi. Njamashe zashto da se bojat ot helikopterite, zashtoto shtjaha da gi chujat i da se skrijat, a ot horata – ot petimata vodachi, izbjagali neizvestno kyde. Mozhe bi te debneha sega zad njakoj stvol ili prikriti v njakoja ogromna korona na tropichesko dyrvo, ili pyk, mozhe bi, bjaha izbjagali veche ot тази dolina...

Pri naj-malkija podozritelen shum, petimata razuznavachi slagaha prysti na spusycite i dylgo se spiraha, oslushvajki se. Taka nablizhi obed.

Nahraniha se “na krak”, vyrvejki prez gorata.

Privecher se vidja krajat na dolinata. Ala tam se izdigaha visoki otvesni skali, nepristypni za choveshki krak. Simon Blank dade znak da sprat.

- Ottuk zapochvat nashite izsledvaniya – kaza toj na priyatelite si.

V syshtija moment pet tela se stovariha vyrhu smajalite se razuznavachi. No kolkoto i da bjaha iznenadani, te okazaha tvyrda i ozhestochena syprotiva na napadatelite si. A vsyshtnost tova bjaha izbjagalite vodachi na ekspediciyata.

Vsichki se bieha ozhestocheno. Licata na napadatelite bjaha izkriveni ot diva zloba, otbranjavashтите si ne otstypvaha

nito krachka. Prikladite sreshtaha prikladi, pestnicite – prazno prostranstvo.

Simon Blank, vypreki visokija si ryst, izgledhashe dzhudzhe pred velikanskata figura na tozi, s kogoto se bieshe. No silnijat fizicheski francuzin ne se ogyvashe pred moshtnite udari na protivnika si i gi posreshtashe s priklada. Liceto mu beshe spokojno, nito edin muskul ne izdavashe vytreshното mu naprezhenie.

A gramadnijat poljak Janicki beshe prinudil sravnitelno po-slabija si protivnik da odstypi tri-chetiri krachki nazad.

Gyrkyt Anastasis i ungarecyt Matiash se bjaha opreli gryb o gryb i s goljamo uporstvo otblyskvaha neprijatelite si.

Ala v tozi moment mladijat Svetoslav beshe pritisnat do edno dyrvo ot vraga si – fizicheski mnogo po-razvit ot nego. I vypreki tova, bylgarinyt se dyrzheshe, zashtoto znaeshe, che ne mozhe da odstypva poveche. Liceto mu beshe pluvnalo v pot, rycete mu veche trepereha ot golemite usilija. I taka, toj vse oshte se dyrzheshe, ne se predavashe. “Bylgarinyt nikoga njama da se predade zhiv v rycete na vraga” – si kazvashe na um Svetoslav. – “Po-skoro bi umrjal, no ne da izvyrshi takava glupost!”

Tezi misli vdyhnaha novi sili v mladezha i toj ot obrana premina v napadenie.

Janicki pyk obyрна v bjagstvo protivnika si, kojto beshe zastignat ot byrzonogija poljak i prinuden da se bie pak, no tozi pyt v otbranitelno polozhenie.

I Simon Blank zavojuvashe pedja po pedja, krachka po krachka zhizneno prostranstvo. Vragyt mu gubeshe sili i vse potchajano udrjashe, dokato naj-setne prikladyt mu ne se prysna na parcheta. Toj, vypreki visokija si ryst i ogromnata si sila, beshe prinuden da napusne bojното pole sled protivnika na Janicki, izbjagal za vtori pyt.

Drugite trima banditi syshto obyryna gryb i izchezna v gystata shuma.

Nablizhavashe nosht. Petimata razuznavachi trjabvashe da namerjat udobni mesta za prenoshtuvane. Svetoslav predlozhi da se kachat na njakoi dyrveta. No kako vyrvjaha, zabeljazaha goljama hralupa v edin ogromen dyner. Simon Blank se zavrja pryv v otvora i izchezna. Sled malko chuha glasa mu visoko gore:

- Tova e otlichno zhilishte! Dori da sme dvojno poveche, pak shte se poberem.

Vsichki nahyltaha v hralupata, kato posleden vleze mladijat bylgarin i namykna navytre njakolko golemi klona, za da zamaskira skrivalishteto.

Edin ne mnogo shirok kanal izvezhdashe nagore do edno razshirenje – dosta goljamo pomeshtenie. Dotuk se stigashe lesno, zashtoto po stenite na kanala imashe razni izdatini.

Vsichki se razpolozhiha v kryg, izvadiha ot ranicite hranata si i zapochnaha da jadat mylchalivo. Vseki se beshe zamislil, vseki go zanimavashe sydbata na prijatelite mu, chakashti v lagera, izlozheni na smyrtna opasnost ot dve strani: ot edna – na neizvestnite im vragove s helikopterite, a ot druga – na izbjalgalite vodachi. Petimata ne znaeha kakvo stava v lagera i se bezpokojaha.

Sled kato se navecherjaha, mornite razuznavachi se pyhnaha v spalnite si chuvali i zaspaha dylboko.

Simon Blank i horata mu bjaha stanali otdavna. Te vyrvjaha pokraj strymnite i nepristypni skali, tyrsejki izhod ot тази страна na dolinata.

Izvednyzh chuha priglushen shum na techashta voda. Petimata razuznavachi se zabyrzaha natatyk, otkydeto se chivashe zvuky.

Ne sled dylgo, petimata prijateli stignaha do kraja na ezeroto, koeto se iztichashe v edna goljama peshtera, izdylbana prez hiljadoletijata ot vodata, namirashe se v podnozhiето na ogromnite skali.

- Trjabva da vlezem v тази peshtera – каза Simon Blank.
– Ne mozhe da njama njakyde izhod. V neja sa mi nadezhdite.

- Da, no v neja ne mozhem da proniknem bez njakakyv plavatelyn, makar i primitiven, syd – izkaza mnenieto si mladijat paleontolog.

- Vjarno – syglasi se Simon Blank. – Togava shte se vyrnem v lagera i shte dojdem vsichki tuk, za da izvyrshim neshto po-razumno i obmisleno. Da trygvame!

Petimata smelchaci se zapytiha s byrz hod kym lagera, kydeto ostaviha drugite chlenove na ekspediciyata.

VII

Mjastoto, kydeto bjaha uredili lagera na ekspediciyata, beshe pusto. Simon Blank i drugarite mu se stypisaha. Kyde bjaha izcheznali ostanalite hora? Dali ne bjaha izbjagali, dali ne bjaha zaginali?

Kakvi li ne oshte misli terzaeha dushite i umovete na petimata razuznavachi.

Izvednyzh njakolko izstrela gi sepnaha. Te zalegnaha vednaga, no zabeljazaha, che petimata im bivshi vodachi streljat veche na meso. Simon Blank i prijatelite mu zabeljazaha v syshtoto vreme, che Pit Stendsyn i ostanalite chlenove na ekspediciyata se promykvat v tila na petimata im vragove. No bivshite im vodachi syshto gi usetiha i pobjagnaha kym ezeroto. Ala horata na Pit vednaga gi pritisnaha kym ezeroto i te bjaha

prinudeni da skochat v nego i da stanat zhertva na bezbrojnite krokodili, zhiveeshti tam.

Horata na brega izvikaha radostno.

Ne sled dylgo Simon Blank i negovite smeli prijateli-razuznavachi se namiraha veche sred svoite.

- E, kak ste, hora na naukata – izvika Endrigo. – Vie stanahte maj i hora na oryzhieto.

- Vizhda, Karlo, che sled kato izbihte vsichki neshtastni shpioni v тази dolina, nastroenieto vi korenno se promeni – zasmja se Simon Blank. – I to osobeno, sled kato izbavlenieto ni e syvsem blizo.

- Kakvo kazvate? Za nasheto izbavlenie! Ura! Da zhivejat Simon Blank i drugite razuznavachi! – shumno se razprikazva Pit, kojto v radostta si beshe neusmirim. Radvajki se, toj vdigna strahotna olelija, kojato vodachyt edva uspjja naj-nakraja da usmiri.

- Tiho, tiho, prijateli! Trjabva da postroim sal i potegljame nadolu po ezeroto. Shtom stignem do kraja mu , shte vi objasnja nachina, po kojto shte se izmyknem ot тази dolina.

Za njakolko chasa postroiha sal, kojto spusnaha v ezeroto. Natovariha na nego cjaloto imushtestvo na ekspedicijata i potegliha, kato go tlaskaha na smeni s golemi prytove.

Ne pytuvaha i tri chasa, kogato nablizhiha peshterata, v kojato se iztichaha vodite na ezeroto. Simon Blank objasni kakvo misleshe da pravi. Vsichki se zaeha s podgotovka za pyt.

Navljazoha v peshterata. Mrak i hlad gi obgyrna. Simon Blank naredi da se zapaljat njakolko fakli, koito postaviha po kraishtata na sala.

Ogromnite svodove na podzemnoto tvorenie na prirodata navjavaha na chlenovete na ekspedicijata strahopochitanie. Gluho otekvaha pljasycite ot greblata i drug shum, osven tozi na vodata, ne se chuvashе naokolo.

Plavaha veche okolo chas. Gigantskite svodove na peshterata tu se snizhavaha, tu otnovo se izvisjavaha oshte povisoko nad nashite geroi.

Faklite zapochnaha da doizgarjat. Simon Blank naredi da zapaljat drugi.

Minaha se njakolko dni. Uchastnicite edva ponasjaha tjagostnata tymnina na peshterata.

I eto, edin den v dalechinata se pojavi svetla tochka. Tova beshe izhodyt!

Vsichki bjaha uvereni v tova, dori da im kazheha ochevidci, che tam ne e izhod, to nikoj njamashe da povjarva. I samijat Simon Blank shteshe da vzeme tova za prazna prikazka.

I naistina, tam imashe otvor...

Skoro chlenovete na ekspedicijata mozheha da se radvat na tropicheskoto slynce, da poglyshat s drobovete si chistija vyvduh, da se radvat na pishtnata zelenina.

Izvednyzh v dalechinata se chu brymchene na motor. Ne sled dylgo na horizonta se pojavi helikopter, a sled nego drug. Vyv vyvduha se ponese strahotno "ura!", v koeto nadmoshtie imashe glasyt na Pit Stendsyn.

Chlenovete na ekspedicijata bjaha razpoznali znaka na Svetovnata Akademija na naukite vyrhu helikopterite,

Te bjaha spaseni!

(Varna, 19.12.1971 g.)

VIII

Tykmo v tozi moment pristignaha tri samoleta. Chlenovete na ekspedicijata se sybraha samo v edinija transporten samolet.

Skoro noshtta shteshe da padne, no samoletite, pridruzhavani ot helikopterite, se otpraviha kym glavnata baza na Svetovnata Akademija na naukite.

- Vse pak se setiha za nas, gorkite mychenici – reche Pit Stendsyn, zaradvan ot tova, che skoro shteshe da svyrshi тази zlopoluchna ekspedicija. A naposledyk se bjaha napatili mnogo ot opasnosti, zastrashavashti zhivota na vsichki, kojto nevednyzh visja na kosym...

Uchenite vyzdyhvaha oblekcheno, radostnite im lica se razlichavaha korenno ot tezi v nachaloto.

Simon Blank beshe naj-radosten ot vsichki. Toj beshe shtastliv, che nito edin chovek ot ekspedicijata ne beshe zaginal i che vsichki se zavryshtaha zhivi i zdravi sled tolkova nevoli. E, da, razbira se, che vseki beshe otslabnal s njakolko kilograma i che bradite bjaha zakrili licata na mnogo, no shtom se priberjaha, horata shtjaha da se opravjat.

A naj-povisheno beshe nastroenieto na Pit Stendsyn. Toj pomoli meksikanskija botanik Aleho Fernandes da posviri malko na harmonikata si, kojato imashe dosta falshiv glas. No tova ne poprechi na veselbata, kojato se razvihri s cjalata si sila na borda na samoleta, pytuvasht kym glavnata baza na Akademijata.

Sled okolo chas samoletyt zapochna da se prizemjava. Dolu se vizhdaha svetlinite na Bazata. Skoro chlenovete na zavyrshilata veche ekspedicija usetiha tvyrdata pochva pod kolelata na samoleta.

Vsichki se bjaha preoblekli i kogato naskachaha ot samoleta, njamashe i pomen ot bilite dopredi malko okajanici.

A kakva radost beshe nastypila. Tuk bjaha doshli mnogo ucheni, koito bjaha predlozhili organiziraneto na тази ekspedicija.

Predsedatelj na Svetovna Akademija na nauke pozdravi blagopolučno zavyrnalite se chlenove na ekspedicijata i nagradi vsichki s pochetni zvanija i parichni vyznagrazhdenija.

Na drugija den Svetoslav Petrov dade da otpechatat dnevnik mu, v kojto se opisvaha vsichki negovi otkritija po vreme na ekspedicijata i vsichki priključenija na chlenovete na тази ekspedicija, rykovodena ot Simon Blank.

Makar che ne beshe mnogo uspešna ekspedicijata, Simon Blank, podkrepen ot vsichkote si prijateli, reshi da organizira nova ekspedicija, no tozi pyt v ledovete na Antarktida.

Reshiha v skoro vreme da trygnat, no da se ekipirat podobre, otkolkoto v toku-shto zavyrshilata ekspedicija sred dzhunglite.

(Pleven, 9.1.1972 g.)

Treta glava

Mrazyt na Antarktida

I

Rycete mu otmaljavaha, krakata mu bjaha iztrypnali, ne mu dostigashe sila, zadyhvashe se, a vylnite go podhvyrljaha bezmilostno, kato parche kora, i sjakash skoro shtjaha da go razbijat na kysove. A toj beshe napyлно otchajan i veche beshe prestanal da misli za spasenieto si. No vse oshte instinktyt mu go karashe s posledni usilija da se zadyrzha vyrhu povyrhnostta. V syznaniето mu se mjarkaha spomeni – tu dobri, tu loshi; ednite mu davaha nadezhda, drugite ubivaha vsjako zhelanie za spasenie. Ot vreme na vreme dori se ukorjavashe, che beshe trygnal s ekspedicijata, kojato, vypreki i da beshe dobre ekipirana i podgotvena, ne beshe snabdena s dobyr korab. A i v losho vreme trygnaha...

Drugite navjarno se bjaha spasili, no nego go otvljakoha vylnite oshte v nachaloto na burjata. Mozhe bi korabcheto be izdyrzhalo...

Tjaloto mu beshe vkochaneno. Rycete mu otkazvaha da se mestjat, ot vreme na vreme potyvashe i nagyltvashe voda. Novi misli i spomeni zapochnaha da se redjat v glavata mu, kojato ne mozheshe da komandva napyлно dvizhenijata mu. Silite go napuskaha...

Izvednyzh v syznaniето mu se pojavi edin mil obraz, izpylnen s nezhnost i toplota. Toj sjakash se sybudi ot njakakyv dylbok syn, stresna se. Obrazyt na Mari' izchezna, a na negovo mjasto se pojavi dejstvitelnostta – divata i bushuvashta stihija na moreto. Ledovete bjaha izcheznali. Znachi se be otdalechil na goljamo razstojanie ot koraba. Koj znae i kolko dena be se mjatal iz razvylnuvaloto se more. I chudno, che ne beshe oshte

zaginal, No sigurno smyrтта shteshe skoro da go navesti. Otnovo mladezhyt izgubi samoobladanje. Ala skoro se syvze. Vse pak mozheshe da mine njakoj parahod i da go spasi. I otnovo gubeshe nadezhda. Sled tova pak ja vyzvryshtashe. Ne iskashe da se predade v pregrydkite na smyrтта. Ne iskashe, obzemashe go bezumno zhelanie da zhivee... da zhivee... I posle – pak otchajaniето, bezsilieto, gladyt, studyt. Njamashe li naj-posle da dojde ili spaseniето, ili smyrтта?

No sydbata ne mu beshe otredila smyrt. Toj beshe ozhivjal dosega, znachi shteshe da zhivee oshte. Shtom smyrтта ne go beshe priela v nachaloto, to zhivotyt shteshe da go izmykne ot nejnite pregrydki, koito ponjakoga bivaha po-silni.

No sega zhivotyt nadvi smyrтта, nadezhdata se vkoreni v dushata na udavnika, ugasvashtoto mu tjalo pridobi novi sili.

Spusna se noshtta, a kogato se razvideli, na horizonta se pojavi lek stylb ot dim, kojto stavashe vse po-goljam i vse po-goljam, kogato naj-setne se pokaza parahod.

II

Tozi den beshe naj-shtastlivijat v zhivota na Simon Blank. Vsichki negovi prijateli se sybraha v apartamenta, kydeto zhiveeshe, i mu chestitiha chetirideset i petija rozhden den. Tova se sluchvashe za pryv pyt ot mnogo godini nasam, zashtoto ekspediciite bjaha vsjaka godina i za takiva veselija njamashe uslovija.

I tozi praznik, razbira se, beshe mezhdu drugoto, zashtoto sled edna sedmica se gotveha da otplavat s parahoda “Lyki” kym bregovete na Antarktida.

No da se vyrnem v doma na Simon Blank i da se sreshtnem otnovo s nashite stari prijateli i poznati ot minalata ekspedicija v dzhunglata. Tuk careshe byrkotija, kakvato bjahme videli v prednata ekspedicija. I sega, razbira se, glasyt na Pit

Stendsyn, naj-dobrija prijatelj na Simon Blank, se chivashe nad vsichki drugi. Silnijat bas na grymoglasnija uchen beshe neshto obiknoveno za horata, koito go poznavaha.

Dyshterjata na Blank se namirashe syshto sred prijatelitate na bashta si. Tja beshe mozhe bi devetnajset-dvajset godishna. Mari', taka se kazvashe devojkata, imashe krasivo lice s blagorodni cherti. Beshe mnogo hubava blondinka, a nito edin ne i' obryshtashe vnimanie.

No mladijat paleontolog ne beshe ravnodushen. Negovata dusha izdyrzhashe na izpitaniето trudno i zatova ot vreme na vreme toj poglezhdashe kym shterkata na Simon Blank s mychno prikrita ljubov v ochite. Naj-posle toj vidja, che i tja go gleda s ljubopitstvo. Syrceto na Svetoslav zabi silno. Tezi ochi, koito go nabljudavaha, bjaha kato na vylshebnica. Mladezhyt chuvstvashe, che negovite sili njamashe da dostignat i ljubovta shteshe da go pobedi.

A v syshtoto vreme prijatelitate na Blank se veseljah, igraeha.

Sled okolo chas kym Svetoslav se priblizhi Mari.

- Zashto stoite sam i ne igraete s vsichki? – go popita tja i edno djavolito plamyche se pokaza v ochite i'.

- Ne moga da igraja tezi moderni tanci – i' otgovori s prividno spokojstvie Svetoslav.

- Ako iskate, moga da vi naucha – usmihna mu se Mari.

- Ne... ne... ne bih zhelal – otgovori mladezhyt, no tozi pyt smuteno.

- O, njama zashto da se stesnjavate pred men. Vie ste prijatelj na bashta mi i, nadjavam se, bihte mogyl da stanete i moj prijatelj – tuk tja go hvana za rykata i go povede kym igraeshтите.

Svetoslav se smaja. Takava smelost ne be ochakval ot krasivata dyshterja na Blank...

III

Sled burjata, na koraba zabeljazaha, che Sani beshe izchezal. Vdigna se trevoga, otpraviha lodki na vsichki strani, no do vecherta ne go otkriha. Na slednija den otnovo podnoviha tyrsenijata si, pak syshtite rezultati. Dori spuskaha vodolazi, pretyrsiha vsichki ajsbergi – Sani beshe izchezal.

Kapitanyt, Valter Gjunter, se otchaja. Tova beshe najdobrijat podvoden izsledovatel – i sega izvednyzh – da se izgubi! Tezhko prezhivjaha i ostanalite uchastnici v ekspedicijata тази zaguba. Na nikogo ne mu se raboteshe. Zhelanieto da se prodylzhi ekspedicijata, se beshe izparilo. Samo ot vreme na vreme slizaha vodolazi pod vodata, za da tyrsjat tjaloto na Sani, kojto beshe veche oplakan.

I edna vecher otnovo se izvi burja. Malkoto izsledovatel'sko korabche "Ajssuimyr" beshe podhvyrlyano ot vylnite kato orehova cherupka, udrjashe se v ajsbergite i, slava bogu, che beshe napraveno ot specialna splav, ta ne postrada pochti nikak. Tozi pyt ne izchezna nikoj, no polovinata ot uchenite se razboljaha ot morska bolest.

Valter Gjunter beshe mnogo zagrizhen ot sluchiloto se dosega. Vsichko pokazvashe, che trjabva da se vryshtat i da propadne cjalata ekspedicija. Njakolko hiljadi dolara shtjaha da izgorjat. No nishto! Pyrvo trjabva da se spasjat horata, a posle da se misli za parite.

I, razbira se, tova beshe pyrvata ekspedicija, organizirana ot tjahnoto druzhestvo pokraj bregovete na Antarktida. Zatova, kato pyrvi opit, mozheshe da byde nespoluchliva.

Syobshtiha po radioto v bazata, no ottam ne im razreshiha vryshtane. Protestite, dori zaplashvanijata ot strana na Gjunter ne pomognaha. Ako se vyrneha, sigurno shtjaha da gi

uvolnjat i edva li shtjaha lesno da si namerjat rabota na drugo mjesto.

Skoro se razbolja i vodachyt na ekspedicijata, Dejvid Silvyr. Toj beshe na okolo petdeset godini, i makar da beshe zdrav chovek, ne izdyrzha burite.

Valter Gjunter ne znaeshe kakvo da pravi. Beshe pytuval po more mnogo pyti, no chuvstvashe, che ako ostaneha na tova mjesto oshte malko, to i toj samijat shteshe da se razboleo ot morska bolest ili skorbut.

Otnovo poiskaha razreshenie ot bazata da se vyrnat – syshtija otricatelen otgovor.

Njamashe nadezhda, zatova Gjunter otravi “Ajssuimyr” kym bregovete na Antarktida. Tam shtjaha da zapochnat ekspedicijata, kojato beshe bezkrajno opasna, poradi neopitnostta na chlenovete, idvashti v Ledenija kontinent za pyrvi pyt.

Dejvid Silvyr se syvze. Sled nego ozdravjaha i ostanalite bolni. Ekspedicijata shteshe da se provede, no, razbira se, bez zhelanie ot strana na uchenite.

IV

Mari mu se usmihna milo. Mladijat paleontolog ne beshe sviknal na takiva laski i oshte poveche se stypisa.

- Vie tancuvate mnogo dobre, vypeki che mi kazahte obratnoto – zagovori go dyshterjata na Simon Blank.

- Sluchajnost – Svetoslav ne znaeshe kakvo da kazhe i kak da se dyrzhi. Ideshe mu da i’ reche: “Ostavi me na mira s tvoite koketstva”, no ne mu stigashe smelost. I sjakash pri neja mu beshe mnogo prijatno.

- Prosto sluchajnost – prodylzhi toj, - nauchil sym se ot gledane.

- Znachi ne ste poseshtavali kursovete?

- Poseshtaval sym drugi kursove. Za tova njamah vreme, pyk i zhelanie ne se namirashe u men.

- Sigurno ste hodili na trenirovki po strelba – posheguva se Mari.

- Da, naistina. Otkyde se setihite?

- Hrumna mi izvednyzh. A koj universitet zavyrshihte?

- Sofijskija, zashto?

- Pitam. A ste doshli tolkova dalech.

- Tuk si namerih rabota.

- Nima tam njashe rabota?

- Imashe, no men me privlichashe drugo.

- Navjarno strelbata v dzhunglata? – otnovo se posheguva krasivata dyshterja na Blank, no vsyshtnost chuvstvashe, che nikak ne i' e do shega. Razgovoryt, kojto vodeshe s tozi simpatichen mladezh, beshe ne samo formalen i bezinteresen , no s nego ne mozheshe da nauchi nishto poveche za Svetoslav. A toj i' haresvashe vse poveche.

- Ni naj-malko – otvyrna na nejnija vypros paleontologyt. – Prikljuchenijata obicham, no chak do takava stepen – ne.

- No vse pak, da si ostavite rodnoto mjasto.

- Razbira se, az shite se vyrna.

- Navjarno vi chaka njakoj? – tuk Mari uceli, makar che ne beshe trenirala strelba. I to, za syzhalenie – v slaboto mjasto na Svetoslav.

- Nikoj ne me chaka! – otvyrna tyzhno, pochti otchajano, toj – Majka mi i bashta mi sa zaginali, a drug blizyk njamam. Rodnini, cjala armija, no ne sa mi blizki.

- Ako pozhelaete, az bih mogla da vi stana blizka – hitrite ochi na Mari svetnaha. Svetoslav se smaja otnovo i to mnogo poveche, otkolkoto v nachaloto. Tova beshe veche dyrzost ot strana na devojkata.

- Mnogo trudno shte vi byde – syvze se Svetoslav. – Da bydesh blizyk na edin chovek, kojto rjadko se zavryshta u doma si, e trudno i tezhko za syrceeto.

- Az shte idvam s vas!

Tozi pyt toj ja pogledna s radost.

- A mosju Blank dali shte se syglasi?

- Razbira se. Toj vi haresva. Kolko neshta mi e razkazval za vas.

Svetoslav beshe za pryv pyt, mozhe bi, v zhivota si tolkova shtastliv. Toj veche imashe syrce, blizko na svoeto i njamashe da byde sam.

V

Valter Gjunter otpravi “Ajssuimyr” kym bregovete na ledenija materik. Toj znaeshe, che sega ekspedicijata se izvyrshva formalno, che sled gibelta na Sani drugite ucheni ochakvat, mozhe bi, negovata uchast, che dori i samijat toj, kapitanyt na “Ajssuimyr”, izpylnjivashe dlyzhnostta si bez zhelanie.

Bregovete na Antarktida veche se zabeljazvaha ot borda na koraba. Sled njakolko chasa kapitan Gjunter zapovjada da se spusne kotvata. Ekspedicijata zapochvashe ottuk. Na brega bjaha svaleni dvata malki vsydehoda, koito shtjaha da sluzhat za po-lesno pridvizhvane prez ledenata pustinja.

Na korabcheto ostanaha osemte dushi ekipazh, a shestnadesette chlenove na ekspedicijata se zapytiha kym vytreshnostta na kontinenta.

No beshe im otredeno da sreshtnat mnogo prechki po pytja si i da gi presledvat neudachi na vsjaka krachka. Prosto ne im vyrveshe, njamaha kysmet. Oshte na pyrvija den ot pyteshestvieto prez ledenata pustinja edinijat vsydehod se povredi. Trjabvashe da go zakachat za drugija, kojto, sled kato

go vlachi dva dena, syshto sprja da raboti. Mychiha se da gi popravjat, no mashinite ne bjaha prigodeni za golemija stud na Ledenija kontinent.

Naj-posle, sled tridnevni remont i mychenija, mashinite zarabotih. Karaha s goljama skorost, a kogato spiraha za prenoshtuvane (makar che tuk njamashe nosht) , zapalvaha goljam ognj okolo vsydehodite.

No edin den se sluchi istinsko neshtastie. Ot golemite ognjove ledyt pod vsydehodite se stopi i poradi tova, che ogynjat beshe palen s nafta, technoto gorivo pluvna nad vodata i mashinite bjaha obhvanati ot plamy. Lageryt na ekspedicijata beshe nastrani i, slava bogu, v palatkite bjaha vsichkite hranitelni pripasi i razni drugi syoryzhenija, radiopredavatelite, oryzhijata i drugi.

Horata se pomychiha da zagasjat sys snjag pozhara, no ne uspjaha. Ogynjat obhvana dvigatelite i vsichki trjabvashe da otidat nastrana, zashtoto sled njakolko sekundi posledva vzriv, a sled nego drug. Rezervoarite s gorivo bjaha eksplodirali i ekspedicijata se lishavashe ot prevoznite si sredstva. Tova beshe naj-tezhkata zaguba, kojato mozheshe da spoleti ekspedicijata, i ja spoletja.

Vednaga syobshtih na kapitana za sluchiloto se neshtastie. Valter Gjunter beshe v krajno losho nastroenie. Veche ne znaeshe kakvo da pravi, proklinashe cjalata ekspedicija, proklinashe organizatorite j i, naj-posle – sydbata, kojato donese tolkova mnogo neshtastija na тази ekspedicija. Razbira se, ot tova njamashe da stradat onezi, koito si stojaha dalech v Evropa na toplo, bez golemi grizhi.

VI

Sani s posledni usilija se dobra do parahoda i izvika, no glasyt mu beshe iznemoshthjal i slab. Uspja da se zahvane za neshto izdadeno i izgubi syznanie.

Kogato otново dojde na sebe si, toj vidja edni mili, pylni s grizha ochi. Sani se nadigna i vidja, che se namira v kajuta na parahod, navjarno syshtija, za kojto se beshe hvanal. Toj pogledna oshte vednyzh devojkata, kojato stoeshje do legloto mu, i pozna Mari! Da, tova beshe krasivata dyshterja na Simon Blank, s kojato se beshe zapoznal njakolko dena predi da zapochne zlopoluchnata mu ekspedicija. Ponechi da kazhe neshto, no ne mozha, i izgubi otново syznanie.

V kajutata vljazoha Svetoslav i Zhorzh Majer, lekar, shvejcarec. Toj be uchastval i v prednata ekspedicija v dzhunglata. Mari kaza:

- Poznavam tozi chovek. Zoolog e i se zanimava s podvodna fauna. Interesno, kak e popadnal tuk, kogato predi dva meseca otpluva s “Ajssuimyr” kym bregovete na Antarktida.

- Da, i az go poznavam. Tova e Sani, koj ne go poznavava ot uchenite! – izvika Svetoslav.

- Trjabva da go prehvyrilim na drug korab, kojto otiva v Evropa ili Amerika, zashtoto na “Lyki” edva li shte mozhe da se syvzeme. Izglezhda mnogo e stojal vyv vodata. Trjabva da e dobyr plavec – zakljuchi Zhorzh Majer.

- Da, i az sym na syshtoto mnenie – syglasi se Mari. Tja znaeshe, che toj se e vljubil v neja, no ne go haresvashe kato myzh. Kato uchen go uvazhavashe, beshe chela i trudovete mu, no iztochnoto u nego ja plasheshe. Pyk i bashta j dori ne go obichashe mnogo. – O, vizhte! – izvednyzh izvika dyshterjata na Blank. – Vizhte, parahod! Navjarno e za Evropa!

Byrzo izletjaha ot kajutata i otidoha pri kapitana na “Lyki”, Lij Lendyr. Pri nego beshe i Blank.

- Tatko, da prehvyrilim udavnika na onzi parahod, kojto navjarno pytuva za Evropa – kaza Mari na bashta si.

Blank i Lendyr se syglasiha i vednaga dadoha znak na drugija parahod da spre. Tam mnogo se uchudiha na tova stranno spirane, no kogato im poveriha Sani, kojto veche se beshe svestil, ot drugija korab si otdyhna. A shtom razbraha, che tozi e ot ekspedicijata na Dejvid Silvyr, vednaga syobshtiha, che vsichki ostanali ot тази ekspedicija sa zhivi, no che sa v kritichno polozhenie, dalech ot brega, njakyde iz ledenata pustinja, lisheni ot prevoz.

Blank blagodari na kapitana na sprenija korab za uslugata i svedenijata, koito mu dade, i se sboguvaha.

Mari si otdyhna, che se otyrva ot Sani, Svetoslav, kojto nishto ne znaeshe, se zaradva, che tozi goljam uchen shte byde spasen, a Simon Blank se uspokoi, zashtoto Sani beshe ot drugo nauchno druzhestvo, pyk i ne mnogo go obichashe...

VII

Kapitan Gjunter, sled kato poluchi syobshtenieto za tragichното polozhenie na ekspedicijata, vednaga signalizira v Centyra. No tam nastypi panika i nikoj ne znaeshe kakvo da se pravi.

Kapitanyt na “Ajssuimyr” poddyrzashe postojanna vryzka s Dejvid Silvyr. No radiovryzkata ne mozheshe da pomogne s nishto na okajanata ekspedicija.

Veche mesec se beshe izminal ot tragichniya kraj na vsydehodite, no Valter Gjunter ne mozheshe s nishto da pomogne na drugarite si, chieto polozhenie beshe otchajvashto. Otnovo kapitanyt zapochna da moli Centyra za pomosht i otnovo samo obeshtanija. Togava Gjunter zapochna da apelira

kym syvestta na organizatorite, no te njamaha sredstva, za da pomognat. Vsichkite pari bjaha pogylnati ot podgotovkata na тази zlopoluchna ekspedicija. Valter Gjunter zapochna da zaplashva Centyra, che ako ne pomogne, to tjahnata pasivnost shte im izleze mnogo po-skypo.

No pasivnostta na Centyra ne beshe narushena.

Skoro toj se razturi.

A dalech – na hiljadi kilometri – vsred ledenata pustinja na Antarktida, edni neshtastnici, njakoga chlenove na nauchna ekspedicija, sega chakaha da im dojde ot njakyyde pomosht. Zashoto polozhenieto im ne mozheshe da se opishe.

Valter Gjunter gi krepeshe vse oshte psihicheski, no sam ne znaeshe otkyyde se namira v nego тази sila. I тази negova sila poddyrzhasha ne samo nego i ekipazha na “Ajssuimyr”, no i cjalata ekspedicija. Nauchil za razpuskaneto na Centyra, Gjunter vidja, che nadezhdata za spasenie namaljava oshte poveche. No ne syobshti na Dejvid Silvyr za tozi kraih. Rykovoditeljat ne mozheshe i da go nauchi prjako ot Evropa, zashoto radiostancijata mu ne beshe taka moshtna kato na “Ajssuimyr”.

A shestnadesette dushi ot ekspedicijata vseki den se pridvizhvaha nazad s pet mili – edno neznachitelno razstojanie pred tova, koeto gi deleshe ot koraba. Razbira se, za edin mesec izminaha sto i petdeset mili prez snezhni buri, prez uzhasnija stud. No vse pak, tezi sto i petdeset mili bjaha nishto pred osemstotinte, koito bjaha izminali s vsydehodite.

I eto, che oshte edna nespoluka gi spoletja – razbolja se Dejvid Silvyr. Nervite mu ne bjaha izdyrzhali na naprezhenieto i toj chesto izpadashe v strashni krizi, koito prinudiha uchastnicite v ekspedicijata da go vyrzhat.

Rykovoditel na ekspedicijata stana Fredi Sajmyns, chijto bashta beshe eskimos. Fredi beshe nadaren s izkljuchitelno zdravi nervi, goljama syobrazitelnost i izdryzhlivost na studa.

Toj beshe zavyrshil edin amerikanski institut po geodezija i se beshe vkljuchil v ekspedicijata shtom go zavyrshi. Beshe edva na dvadeset i shest godini, no imashe vsichki dannii da zamesti Dejvid Silvyr.

VIII

Simon Blank beshe zagrizhen. Sled kato nauchi za neshrastieto na drugata ekspedicija, toj se opita da se svyrzhe sys svoite protivnici, koito sega njamashe znachenie kakvi sa. Te trjabvashe da bydat spaseni v imeto na naukata, v imeto na humannostta.

“Lyki” syshto se pridvizhvashe kym Ledenija kontinent, no radiovryzka s “Ajssuimyr” vse oshte ne mozheshe da se osyshtestvi, zashtoto ne znaeha na koi vylni priemashie drugija korab. A i ne mozheha da zasekat nikakvi radiopredavanija v rajona, kydeto trjabvashe da byde “Ajssuimyr”.

Simon Blank si pomisli naj-loshoto: “A ako sa zaginali? Ne, ne mozhe da byde i sigurno ne e taka! Vse njakoj trjabva da e ostanal zhiv.”

V syshtoto vreme, dokato misleshe tova, v kajutata mu vleze Mari.

- Tatko – kaza tja razvylnuvano. – Tatko! Radistyt se svyrza s “Ajssuimyr”. Na ultrakysi vylni.

- Na ultrakysi vylni li? Ah tezi predpazni merki! Che ot kogo se pazjat v tozi kritichen moment, kogato vseki bi mogyl da im byde polezen! - izvika Blank i izhvrykna ot kajutata si.

- E, kakvo stana? – popita toj radista, sled kato vleze v kajutata mu.

- Hvanah gi naj-posle! – otvyrna mu radostno radistyt.

Zavyrza se razgovor mezhdu Simon Blank i Gjunter. Vestta, che “Lyki” e na pyt kym Antarktida i che ekspedicijata na Blank shte im pomogne, vyzvyrna zagubenata vjara na

Kapitana. Tjahnata ekspedicija ne prinaldzeshe veche na nikoe druzhestvo i zatova тази novina zaradva i Blank. Starata vrazhda izchezna syvsem.

Sled njakolko dena “Lyki” shteshe da se zakotvi do “Ajssuimyr” i chetirite moshtni vsydehoda i dvata helikoptera shtjaha da se otpravjat kym mjestoto, kydeto bezpomoshnite chlenove na drugata ekspedicija shtjaha da chakat za pomosht. Blank beshe zaplanuval pyrvo da pomognat na nuzhdaeshtite se, a sled tova da predpriemat nauchnata ekspedicija.

I taka, skoro na horizonta se zabeljazaha bregovete na Antarktida. Lij Lendyr nasochi “Lyki” kym mjestoto, kydeto trjabvashe da se namira “Ajssuimyr”. No privecher se izvi burja i priblizhavaneto do brega stana opasno. Burjata zablyska “Lyki” v ajsbergite, no ne mozheshe da mu napravi nishto, a samo ekipazhyt i pytnicite stradaha ot tova podmjatane.

Dva dena se lutaha sled тази burja, no ne mozhaha da namerjat “Ajssuimyr”, nito da se svyrzhat s nego.

“Ajssuimyr” beshe izchezna.

Blank zapochna vsichko otnachalo. No naprazno. Valter Gjunter ne se obazhdashe.

“Ah, тази burja! Tja ni obyрка cjalata rabota!” – misleshe si Blank.

Radistyt na “Lyki” beshe bezpomoshnten. Nito signal ot “Ajssuimyr”!

IX

Tazi ranna sutrin slynceto ne izgrja nad radosten grad, pylen s zhivot, a nad pepelishte. Samo v krajnite kvartali se chuvaha otchajanite vopli na poluzhivi, zarazeni ot silna radiacija hora. Nikyde nikoj ne govoreshe. Zhalkite ostantki ot ogromnija grad bjaha svyrtalishte na poludeli i bolni ot lycheva bolest. Krjasyci i rykomahanija sluzheha na ludite da se razbirat

pomezhdu si. A za zarazenite njashe nuzhda da obshtuvat s drugi, zashtoto vseki chas umiraha desетки ot tezi neshtastnici.

Vsred razvalinite skimtjaha kucheta, mjaukaha kotki, koito bjaha veche bez dom, i koito skoro shtjaha syshto kato gospodarite si da napusnat tozi razoren svjat.

Sani uzna za tragedijata, kojato beshe postignala rodnija mu grad. Toj toku-shto beshe izljazyl ot bolnicata sled morskoto si prikljuchenie. A v rodnoto mu mjasto bjaha zaginali ili zagivaha roditelite mu, bratjata mu, sestrite mu. Osven tjah hiljadi i hiljadi drugi zhertvi. Kosata mu nastryhna. Toj beshe potresen ot zhestokostta na neizvestnite vyzdushni pirati. Cjal milionen grad beshe sravnen sys zemjata ot uzhasnoto oryzhie.

Obshtestvenostta v celija svjat nadigashe glas. No vyzdushnite razbojnici ne spiraha kyrvavata zhytva. Ognishtata na radiacija se uvelichavaha s vseki izminat den. Veche milioni hora bjaha zaginali. Chovechestvoto beshe zastrasheno ot uzhasna gibel, gibel, kojato plasheshe vsekigo.

Bjaha izprateni mnogo ekspedicii za unishtozhavaneto na vyzdushnija napadatel, no vsichko beshe bezuspeshno.

Naj-posle, nachelo na edna ekspedicija, kojato shteshe da izvyrshi nakazatelna akcija sreshtu Atomnija pirat, zastana Sani. Toj beshe gotov da otmysti ne samo za sobstvenite si rodnini, za rodnija si grad, no i za cjaloto chovechestvo.

Samoletite poletjaha kym novata zhertva na Atomnija pirat – edin dvesta hiljaden grad. Vsichki ekipazhi bjaha vyodusheveni i iskaha chas po-skoro da se spravjat s tozi unishtozhitelna hora i gradove.

Sani syshto iskashe da nakazhe tozi prestypnik, no ne znaeshe s kogo shte si ima rabota. Tova ne beshe izvestno i na nikoj drug ot cjalata ekspedicija.

Misylta na Sani raboteshe treskavo. Trjabvashe chas po-skoro da se premahne tozi nebesen pirat, zashtoto toj

zaplashvashe da unishtozi cjalata Zemja. Kakvo bezumie, kakva zhestokost, kakvi uzhasni pomisli!

Sani si spomni za svoje drugari ot ekspedicijata kym Antarktida i go obhvana myka.

X

Jolik i Milena ne mozheha da razberat zashto celijat Evektos Svoboен Ublesos se prigotvjashe treskavo za otbrana. Vsichkrite gradove se pribiraha pod zemjata, rekoltata usileno se sybirashe, vsichko, koeto mozheshe da se spasi pri eventualna vojna, se spasjavashe.

Veche njakolko dena po radioto chesto chuvaha dimite “chastierendi rekòlem”, chieto znachenie vyobshte ne razbiraha, a kogoto popitaha, ne im otgovarjashe. Roviha se iz knigite, no rechnik na razbiraem ezik ne nameriha.

Javno, che se beshe sluchilo neshto, no kakvo, nashite prijateli ne znaeha. Tezi usileni podgotovki ne bjaha na dobro. Po radioto vse po-chesto gymjaha dumite “chastierendi rekòlem” i tehniyat tajnstven smisyl plasheshe Jolik i Milena.

Edin den pri tjah dojde chovekyt, s kogoto bjaha razgovarjali po televizora. Toj ne zapochna izvednyzh, makar che be zatrupan mignoveno s dyzhd ot vyprosi.

- Spokojno, prijateli, spokojno! Ako na onja razvraten svjat se e sluchilo neshto losho, to na nas trudno bi moglo. I ne samo che trudno, no i edva li bi moglo.

- Znachi se e sluchilo neshto losho? – izvikaha Jolik i Milena.

- Specialno na nas ne.
- No vse pak na drugite hora!
- Da, na drugite.
- Kakvo?!

- Spokojno, prijateli, spokojno – kakto vizhdate, nie sme zhivi.

- No tova e osyditelno bezrazlichie.

- A nima svetyt ne ni osydi na zabrava?

- A zashto trjabva da si otmyshtavate na tolkova nevinni hora? – razpali se Milena.

- Nie ne si otmyshtavame. Nie se pazim. No Atomnijat pirat vyrshi zlodejanija.

- Koj e tozi “Atomen pirat”, da ne bi da e “Chastierendi rekòlem”? – zapita Jolik.

- Da, toj e.

- A kakvo vyrshi toj?

- Unishtozhava gradove i hora.

- Bozhe moj, kakva zhestokost!

- Da, i nie mislim taka, no tozi razvraten svjat go zasluzhava.

- Vashata zloba i bezrazlichieto vi sa po-zhestoki!

- Zashto pyk! Te sami sa go predizvikali.

- Otkyde znaete?

- Znaem, zashtoto imame dobro razuznavane. Dori imame hora i pri samija Atomen pirat.

XI

“Ajssuimyr” se ljushkashe leko ot vylnite. Po nego ne se vizhdashe nikakyv chovek. Simon Blank nabljudavashe s binokyla po posoka na “Ajssuimyr”, no javno, che korabyt beshe bezljuden.

Prednijat den se bjaha svyrzali po radioto s Kapitana, no ne sled dylgo sjakash radistyt zaspas, zashtoto zapochnaha da chuvat samo ravnomernoto dishane na zaspal chovek. Makar che ne mozhaha da razberat nishto, nashite prijateli ot “Lyki”

uspjaha da zasekat koordinatite na “Ajssuimyr”. Blagodarenie na tova, zagubenijat korab beshe otkrit.

“Lyki” se doblizhi do “Ajssuimyr”. Nikakvi priznaci na zhivot v nego.

Svetoslav, Pit Stendsyn i Karl Johanson vnimatelno se vmyknaha v pomeshthenijata. Tam njamashe nikogo!

“Ajssuimyr” beshe pretyrsen osnovno, no nito zhivi, nito myrtvi hora imashe na borda mu. Ekipazhyt beshe izchezna bezsledno. Njamashe i sledi ot nasilie, nito pyk spasitelnite lodki bjaha pomrydnati. Vsichko si beshe na mjasoto, s izkljuchenie na horata.

Radistyt na “Lyki” uslja da se svyrzhe s ekspedicijata, kojato vse oshte se dyrzheshe, makar che sled Dejvid Silvyr oshte petima se razboljaha.

Blank obeshta na Fredi Sajmyns, che oshte na sledvashtija den shte gi izmyknat ot ledenata pustinja.

I taka, chast ot ekipazha na “Lyki” se prehvyrlu na “Ajssuimyr” i dvata koraba se otpraviha kym bregovete na Antarktida.

Po edno vreme na nebosklona se pojavi edno ogromen letjasht obekt. Toj prilichashe na samolet, no beshe njakolko pyti po-ogromen ot naj-golemija samolet, poznat na Zemjata.

Blank i negovite hora ne bjaha chuli oshte za Atomnija pirat i zatova ne obyRNA golvamo vnimanie na letjashtata krepost.

No izvednyzh ot neja se otdeliha njakolko helikoptera. Na tjah jarko se ochertavaha inicialite “ΨR”.

Nikoj ne znaeshe kakvo e tova i vsichki gledaha uchudeno tezi letjashti obekti.

Kogato glavnijat obekt uvisna tochno nad dvata koraba, horata na tjah vidjaha na korema mu slednija nadpis:

“ΨACTYERENDY REQQAEM”

Nikoj ne razbra tezi stranni dumi, napisani sys stranni bukvi. I nikoj njamashe vreme da razmisli, zashtoto ot helikopterite se izsipa vyrhu nashite prijateli siten prashec i te zaspaha dylbok syn.

“Ajssuimyr” i “Lyki” ostanaha bezljudni.

XII

Fredi Sajmyns ochakvashe da mu dojde pomosht sled obeshtaniето na Simon Blank, no veche se minaha dva dena. Prazno li beshe obeshtaniето na Blank? Zashto ne mu se obadiha ot “Ajssuimyr”? A ot “Lyki”? Nima go bjaha izlygali?

Fredi Sajmyns ne znaeshe kakvo da predprieme. Ostavaha mu da izmine s ekspedicijata si oshte sheststotin mili, za da dostigne brega, no dori i da bydeha preodoleni tezi mili, ne beshe izvestno na brega kakvo gi chakashe.

“Ajssuimyr” i “Lyki” mylchaha, Gjunter i Blank sjakash izcheznaha. Njamashe gi tehnite prijatelski glasove, koito vdyhvaha sila i vjara v ekspedicijata.

Dejvid Silvyr beshe ozdravjal, no silite mu go napuskaha s vseki izminata den. Bivshijat rykovoditel na ekspedicijata beshe radosten, che ima dostoen zamestnik v liceto na Fredi i zatova beshe spokoen, kogato napuskashe tozi svjat.

Toj beshe spokoen, kogato umirashe, no prijatelite mu placheha. Dejvid Silvyr gi uspokojavashe, vdyhvashe im vjara, mycheshe se da gi nakara da ne plachat.

No razdjalata s chovek kato Dejvid Silvyr e izkljuchitelno tezhka.

Sled smyrta mu se razboljaha oshte dvama dushi. Pridvizhvaneto kym brega stana nevyzmozhno – sedem bolni i osem zdravi.

Polozhenieto se utezhni. Vse pak Gredi Sajmyns povede malkata grupa kym bregovete na Antarktida. Vseki ot ekspedicijata noseshe po edin svoj bolen drugar.

Fredi Sajmyns mykneshe sam edna shejna s trupa na Dejvid Silvyr i s bagazha. Izkljuchitelno tezhyk prehod. Skoro shteshe da im svyrshi hranata i zatova byrzaha kym bregovete.

Petimata, koito se bjaha razboleli pyrvonachalno, ozdravjaha. Togava pridvizhvaneto stana po-leko.

Dnite minavaha, hranata namaljashe vse poveche, no i milite se stopjavaha.

Hranata shteshe da im stigne do brega, no po-natatyk?

Fredi Sajmyns se opitvashe da ne misli za tova. Toj misleshe edinstveno za celta – za tjahnata edinstvena cel sega - da dostignat bregovete.

I eto – naj-posle, sinite vodi na okeana, osejan s bezbroj ajsbergi, zablestjaha na slynceto.

V dalechinata se vizhdaha dva koraba, klatushkani ot vylnite.

Edinijat ot tjah beshe “Ajssuimyr” – pyteshestvenicite go poznaha i nadadoha “ura!”

XIII

Atomnijat pirat sedeshe v plavashtoto si kreslo i gledashe v ekrana na televizora. Pod ogromnija mu samolet, na shest kilometra, se prostirashe goljam grad.

- Tova e dvajsetija! – kaza si sys zlobna usmivka piratyt.

No v syshtoto vreme kym tozi grad se beshe otpravila i nakazatelnata ekspedicija na Sani. Samoletite skoro shtjaha da vodjat istinsko srazhenie s Atomnija pirat. No poslednijat dori i ne podozirashe prechkata, kojato shteshe da se pojavi v nebeto na dvadesetata mu zhertva.

Sani zapovjada po radioto na vsichki ekipazhi da se prigotvjat za predstojashtata ataka. Nikoj ne pomisljashe dori da se plashi. Nenavistta kym Atomnija pirat, nepreodolimata zhazhda za myst nad tozi zlodej i varvarin, razpalvashe syrceto na vsekigo. Kryvta pulsirashe silno, venite se izduvaha ot vylnenie, gyrdite se nadigaha vse po-chesto ot uskorenoto dishane. Stremitelno letjashtite samoleti noseha svoite smeli piloti kym uzhasnata cel – letjashtata krepost na Atomnija pirat, kojato v tozi moment zapochvashe da izhvyrlja svoja smyrtonosen tovar.

Vodachyt na nakazatelnata ekspedicija naredi da se opynat mrezi mezhdou chetiri samoleta. Ogromno prostranstvo pokriha tezi mrezi, kogato bjaha raztvoreni. S tjah samoletite otnesoha atomnite bombi, chijato zhertva beshe spasena v syshtija moment.

Atomnijat pirat zabeljaza tova neochakvano vryhlitane i to go iznenada mnogo. Toj ne si beshe predstavjal takava dyrzost ot strana na svoite vragove. Vednaga zapovjada da se strelja po tjah, no izvednyzh useti, che krepostta mu se zatrese i vidja mrezi na ekrana.

Atomnijat pirat se opita da se izmykne na zaden hod, no negovata trudno manevrirashta krepost ne pozvoli tova. A i da se strelja po vruga veche beshe neudobno.

- Shte gi oblycha! – izreva piratyt i posegna kym komandnija pult, no edin izstrel prekysna dejstviето mu i rykata mu uvisna bezpomoshтно. Atomnijat pirat se obyрна kym vhoda, kojto sega zeeshe, i vidja tam edin mladezh, dyrzhasht avtomatichno oryzhie, pritezhavano samo ot vernite mu hora. Stana mu jasno, che v krepostta mu beshe nastypilo obyrvane. Tozi moment beshe kritichen za nego. Toj trjabvashe da se izmykne po njakakyv nachin. No kak? Umyt mu raboteshe treskavo, a oryzhieto v rycete na mladezha zastrashitelno beshe

nasocheno kym nego. Tam imashe sto i dvadeset atomni ili obiknoveni patrona – za nego njamashe vida im, no znaeshe, che mozheha da go napravjat na resheto.

Atomnijat pirat njamashe drug izhod, osven da se predade, no toj predpochete drugo...

XIV

Fredi Sajmyns i prijatelite mu bjaha ozadacheni, kogato dadoha njakolko pyti signal na korabite i ne poluchiha otgovor. “Ajssuimyr” i “Lyki” stojaha nepodvizhni mezhdu ledenite blokove.

“Trjabva da se e sluchilo neshto losho” – si pomisliha vsichki, no ne se otchajaha. Bjaha stignali brega sled tolkova myki i lishenija, vsred stud i vielici, prez hiljadi prechki i opasnosti, bjaha zagubili vodacha si, no vjarata si v spasenieto – ne. Otchajanieto ne bi moglo da gi navesti sled takava zakalka.

Fredi Sajmyns razgleda s binokyla dvata koraba, no ne zabeljaza nikakva sleda ot zhivot na tjah. Sjakash vsichki bjaha izmreli. No tova ne beshe vyzmoznno, sled kato chlenovete na ekspedicijata bjaha oceleli, razbira se, s izkljuchenie na Dejvid Silvyr.

Nikoj ne mozheshe da si objasni bezslednoto izchezvane na dvata ekipazha i na ekspedicijata, vodena ot Simon Blank. To beshe zagadychno i tajnstveno.

Spasilata se ekspedicija pritezhashe edna naduvaema lodka, kojato po njakakyv nachin beshe zapazena prez dylgija prehod. Tja vednaga beshe spusnata vyv vodata i v neja se kachiha petima dushi, mezhdu koito i Gredi. Otpraviha se kym korabite s nadezhda, che shte razgadajat tajnata.

Shtom stypiha na “Ajssuimyr”, zabeljazaha che na nego njama nikakyv chovek. Syshtoto beshe se sluchilo i s “Lyki”.

Skoro petnadesette chlenove na ekspedicijata se prehvyrliha na korabite. Po radioto se svyrzaha sys Svetovnata akademija, no ne mozhaha da poluchat otgovor zashto ekipazhite i ekspedicijata na Blank bjaha izcheznali. Ot Akademijata im preporychaha da se vyrnat chas po-skoro v Evropa, zashtoto imalo njakakyv zlodej, narechen Atomnija pirat, kojto unishtozhaval vsichko zhivo po pytja si. Poveche svedenija za Atomnija pirat nashite prijateli ne poluchiha, no si pomisliha vednaga, che tajnstvenoto izchezvanje na horata ot korabite e imalo neshto obshto s tozi Atomen pirat. I vypreki vsichko, Fredi Sajmys ne byrzashe da bjaga. Toj i prijatelite mu prikriha sred ledenite planini dvata koraba i zachakaha da se razjasni syvsem polozhenieto. Hrana na bordovete imaha v izobilie, topli drehi - syshto, otopenieto beshe mnogo po-dobro, otkolkoto mizernija ogyn, zapalen sred ledenata pustinja s malkoto nafta, kojato te pritezhavaha.

Zashto chakaha, ne znaeha syvsem opredeljeno. No eto, che edin den kraj tehните korabi se pojavi edna podvodnica sys slednite iniciali: ECU-120N. Ot tjah izljazoha hora, govoreshti nerazbiraem ezik, no s prijatelski izgled, i se kachiha pri nashite poznati.

XV

Atomnijat pirat uspjia da natisne s desnija si krak edin pedal, zadejstvasht ustrojstvo, koeto obezvrezhda protivnika, zastanal na vhoda. V syshtija moment mladezhyt propadna v trjuma na letjashtata krepost, izpuskajki avtomata v pomeshtenieto, kydeto se namirashe piraty. Atomnijat pirat se vyzpolzva ot tova polozhenie, narami edna ranica s reaktivni dvigatel i izletja prez edin ljuke, vyzimajki oryzhieto. Mrezhata, obhvanala ogromnija samolet, beshe mnogo zdrava, no piraty ja razkysa s njakolko reda ot avtomata si. promykna se prez

poluchenija otvor, i poletja kym svojata baza, namirashta se v Antarktida. Toj beshe zabeljazan vednaga i edin samolet go posledva. Atomnijat pirat beshe oblechen v specialen skafandyr, a dvigateljat na gyrba mu pozvoljavashe da izmenja ne samo skorostta na dvizhenieto si, da manevrira pod vrazhija samolet, no i da izmenja visochinata na poleta si. I taka, Atomnijat pirat se zakrepi za korema na samoleta i izstrelja njakolko kurshuma v dvigatelja na djasnoto krilo. Tova beshe dostatychno, za da go obezvredi, i zatova piratyt se otdalechi ot nego s dosta goljama skorost.

Samoletyt, presledvasht Atomnija pirat, beshe prinuden da kacne na naj-blizkoto letishte, a nevredimijat zlodej se otpravi kym legovishteto si

XVI

Svetoslav useti, che padna na neshto meko i v syshtija moment se chu zhenski pisyk. Toj skochi byrzo i pogledna nadolu. V pomeshtenieto careshe grobna tymnina i zatova mladezhyt ne vidja nishto.

- Koj e tam? – izvika toj.

- Az – chu se plah otgovor na zheni.

- Koja ste vie – zapita paleontologyt.

- Svetoslav, nima ne me pozna! – otgovori glasyt, idvasht ot tymninata.

- Mari! Ti li si? – radostno izvika Svetoslav. – Da ne bi da sym te naranil, kogato padnah vyrhu teb?

- Ne, ne! Slava bogu!

- No kak popadna tuk?

- Atomnijat pirat me zatvori.

- Mrysnik! Izmykna se! – sys syzhalenie prostena bezpomoshtnijat mladezh. – Trjabvashe da go zastreljam!

- Kakvo se e sluchilo? – zapita Mari.

- Otidoh pri nego, točno kogato se kaneshe da natisne njakakvo kopche – započna da razkazva Svetoslav, – streljah v rykata mu, no toj s krak natisna neshto, koeto ne bjah zabeljazal, i az propadnah tuk. Izglezhda sym iztyrval i avtomata gore.

- A sega kak shte izlezem ot tozi zatvor? Ne sym namerila dosega nikakyv izhod – zagovori Mari. – Dano ne ostanem tuk neotkriti, zashtoto shte umrem ot glad.

- Ne se bezpokoj – okurazhi ja godenikyt j. – Skoro shte se izmyknem ot тази byrloga.

I naistina, sjakash za da potvyrdi dumite na paleontologa, edin otvor se pojavi na stenata i v nego se vmyknaha Mirche Kraevich i Stanislav Janicki.

- Gospodin Petrov! Vie ste tuk?! – iznenada se Janicki, kojto vleze pryv. – No kak popadnahte v tozi trjum? I gospozhica Blank e tuk!

- Atomnijat pirat ne se potriva. Javno, vyrshi si dobre rabotata – posheguva se Svetoslav.

- Dobre ja izvyrshil – kaza Kraevich i se usmihna hitro.

Sled tova Svetoslav i Mari, pridruzhavani ot dvamata si spasiteli, se otpraviha kym komandnoto pomeshtenie na Atomnija pirat, kydeto se bjaha sybrali mnogo ot chlenovete na ekspedicijata. Blank se zaradva mnogo, shtom vidja dvamata mladezhi zhivi.

- Atomnijat pirat e obezvreden - syobshti tyrzhestveno na vsichki Sani, kojto v tozi moment vleze v komandnata kabina.

- Syvsem ne e! – izvika Svetoslav. – Atomnijat pirat e zhiv i zdrav, tyj kakto sme zhivi i zdravi nie s vas. Lichno az ne uspjah da go zastreljam, kogato toj izbjaga.

- No nie pratihme samolet sled nego! – dovolno zajavi Sani.

- A vyrnal li se e samoletyt?...

XVII

Jolik i Milena stojaha v svoja apartament kato zatvornici veche mesec. Jarko osvetenijat svod na pokriva, kojto skrivasho grada ot vyzdushno napadenie, syzdavashe vpechatlenie, che tova e samoto nebe.

No veche nashite dvama poznati ne se radvaha, che se namirat v naj-prekrasnata strana na sveta, zashtoto tygata po blizkote gi zavladashe vse poveche s vseki izminat chas. Te bjaha kato zatvoreni v kletka ptici. Nima tova beshe svobodata na тази страна? Nima taka shtjaha da ostanat tuk v bezdeystvie, bez da mogat da nauchat dori ezika na tezi stranni hora?

Ala edin den poznatijat im ot televizora chovek dojde otново da gi poseti.

- Zashto ni dyrzhite zatvoreni tuk? – izvika Jolik, shtom go syzrja.

- Ne ste samo vie zatvoreni, prijатели – kaza chovekyt s avtoriteten ton, - vsichki nie sme se skrili pod zemjata kato mishki i chakame napadenie ot Atomnija pirat, kojto se e zakanil da ni unishtozhi, zashtoto sme negovi ne samo protivnici, no i sypernici. Toj iska da zavladee Zemjata s brutalnata si sila, s varvarskite si napadenija, po prestypen nachin. Negovite izstyplenija nad chovechestvoto sa otvratitelni, a nie iskame tova chovechestvo da trygne po nashija pyt. Razbira se, tova syshtoto chovechestvo ponjakoga e otvratitelno kato samija Atomen pirat, no javno, che horata po zemnoto kylbo ne mogat da bydat izleti ot edin kalyp. Njakoi ot tjah zasluzhavat takava uchast, kakvato im otredi Atomnijat pirat, no njakoi bjaha naistina syvsem nevinni – syglasjavam se s vashite dumi ot prednija ni razgovor. A sega, za da ne stoite zatvoreni na edno mjasto, shte vi pokanja na edna razhodka po more s podvodnica. Vjarvam, che ne ste se kachvali dosega na takova neshto.

- Razbira se, na drago syrce shte dojdem s vas! – radostno se syglasi Milena. – Ne mozhem poveche da stoim tuk.

- A kyde shte otidem? – zainteresuva se Jolik.

- Nashi razuznavatelni podvodnici sa otkrili kraj bregovete na Antarktida dva koraba, koito prinadlezhat na njakakvi ekspedicii. Ednata ot tjah, stignala na hiljada mili navytre v kontinenta, ostava bez prevoz i zapochva da se vryshta pesh. Prez tova vreme Atomnijat pirat otvlicha horata ot korabite, a ekspedicijata se vryshta i gi namira prazni. Segate sa sred ajsbergite i chakat, izgledzha, njakoj da gi spasi.

- Sigurni li ste, che chakat vas? – zapita Jolik.

- Ne, te ne chakat nas, zashtoto za tjah nie ne sme izvestni – kaza chovekyt, - no nie shte gi spasim, zashtoto tova e nash dylg.

- I, sigurno, vasha cel?

- Cel, da, no ne s losha umisyl...

XVIII

- A vyrnal li se e samoletyt? – povtori vyprosa si edin, toku-shto vljazyl, nepoznat na nikogo, chovek. Oblekloto mu beshe stranno, kosata mu ne beshe mnogo dylga, no skrivasheshite mu, imashesh cheren cvjat, i to mnogo tymen; liceto mu beshe naj-obiknoveno, sys svetlokafjava kozha i tymnokestenjavi ochi, koito gledaha s ostyr, no ne zloben pogled. Orlovijate mu nos ne zagrozjavashesh liceto mu, a naprotiv, praveshe izgledyt mu po-blagoroden.

Vsichki se izvyrnaha i zapochnaha da razglezhdath strannija novodoshyl. Negovijate chist anglijski ezik ne mozheshesh da go izdade ot koja narodnost e.

Sani ne mozheshesh da otgovori na tozi vypros, a stoeshesh kato zashemeteni.

- Koj ste vie? – uspjate da go zapitate Svetoslav.

- Vse pak, vashijate prijatelj ne odgovori na vprašanje mi – usmihna se nepoznatijate i togava vsichki vidjaha kolko dobrodushna i blaga usmivka imashe toj. Otkritoto mu lice predrazpolagashe kym sprijateljavanu.

- Ne, ne se e vrnal – odgovori smuteno Sani.

- Da, naistina ne se e vrnal, no e na letishteto, na koeto shte kacnem sega. Edinijate mu dvigatel e povreden ot kurshumite na Atomnija pirat - kaza novodoshlijate, no bez izlishni rykomahanija.

- Taka li? A otkyde znaete? – izvika uchudeno Sani.

- Sluchajno uznah – usmihna se pak nepoznatijate po svoja prijatelski nachin.

- A njama li da ni se predstavite – obadi se Simon Blank.

- Shtom nastojavate. Kazvam se Penri Pualdi, a se zanimavam s beletristika.

- Znachi ste pisatel – utochni Pit Stendsyn.

- Da – otnovo se usmihna Penri Pualdi.

- Ot koja strana ste? – popita Simon Blank.

- Imenno tova shte vi zachudi mnogo. Az zhiveja v edna strana, neizvestna na nikogo tuk.

- A ima li neizvestni strani po Zemjata? – zaboboti glasyt na Pit Stendsyn.

- Razbira se – odgovori mu Penri Pualdi i se obyRNA otnovo kym vsichki: - Tazi strana se kazva Evektos Svoboen Ublesos.

- No vie istinata li govorite ili se sheguvate? – nedoverchivo go pogledna Sani.

- Istinata govorja! Evektos Svoboen Ublesos syshtestvuva, tyj kakto i vie syshtestvuvate.

- Znachi e istina – kaza Simon Blank. – A zashto ste tuk?

- Bjah na sluzhba pri Atomnija pirat ot njakolko dena. Izpratiha me ot mojata strana da predotvratja njakoi ot

prestyplenijata mu. Razbira se, izprevariha me, no az znam kyde se namira legovishteto na Atomnija pirat. Shte vi go pokazha, bydete spokojni, no trudno shte go prevzemetete...

XIX

V kabineta na Atomnija pirat beshe toplo i ujutno. Meka svetlina se razlivashe po periferijata na goljam poljulej, moderna muzika se raznasjashe ot miniatjuren magnetofon. Atomnijat pirat pusheshe s udovolstvie i se ljuleeshe v edno plavashto kreslo. Specialna instalacija vsmukvashe dima ot cigarite mu. Piratyt zamechtano gledashe kartata na Zemjata i izpuskashe kylba dim. Izvednyzh se izzvynja i v kabineta vleze mlada devojka, pridruzhenata ot vyoryzhen chovek. Tja beshe s krasivo lice, dylgite j kestenjavi kosi se spuskaha po ramenete j svobodno, golemite j kafjavi ochi kato na syrna gledaha s prezrenie i govoreha za nepristypnost. Gordata i strojna snaga bi sybudila vyzhishtenie u vseki myzh.

- E, tova ni e petata poredna sreshta, Milena – izreche Atomnijat pirat, kato se obyryna s kresloto si kym neja, prodyzhavajki da se klati. – Ot pogleda ti vizhdam, che ne si razsydlivo momiche. Gledash me sjakash ne sym myzh.

- Da, naistina ne ste! Vie ste izverg! - izvika Milena vyzmuteno. - Vie ste edin prestypnik i varvarin. Celijat vi vid e vid na ubiec!

- Spokojno, malkata, spokojno! – sys zloben i syskasht glas ja prekysna Atomnijat pirat. – Shte se vrazumish, sled kato odera zhiv onzi tvoj godenik!

- Samo posmejte, togava az shte vi izdera ochite sys sobstvenite si ryce! – ochite na devojkata zasvjatkaha.

- Mnogo ti e goreshta kryvta, no shte ja poohladja! – zakani se piratyt. – Shte ti dam srok do drugi den, za da si pomislish. Tvojat glupak nishto njama da izgubi, a shte specheli,

ako se otkazhe ot teb. Davam mu edna ne po-losha ot teb, a osven tova shte mu davam kolkoto iska pari, ako se syglasi da raboti za men. Shte mu napravja po-goljam raj ot tozi vyv vashata glupava strana, neizvestna na sveta. A toj mozhe da se prochue poveche ot Tolstoj, poveche ot Heminguej, poveche ot kojto i da e izvesten pisatel.

- Vie ste edna choveshka otreпка, edin izverg i nishto poveche! Vashite nizki celi nikoga njama da bydat dostignati! Vie ste edin cinichen i mrysen tip! – izvika razgnevena Milena i se razplaka ot vylnenie.

- Shte zapeesh druga pesen v drugi den! – zaplashi ja Atomnijat pirat. – Tvojat prijatel shte stane neuznavаем, zashtoto druga shte go celuva i druga shte go milva. A toj obicha novite neshta, nali e poet! Tyrsi novi strani, novi hora i, razbira se, nova ljubov. Shte razbere, che bez pari na tozi svjat ne se zhivee, tyj kakto ne se zhivee s edna i syshta zhena prez celija zhivot.

Milena beshe izmyknata ot kabineta v bezsyznanie. Tozi mrysen pirat iskashe da j otneme Jolik, a neja da napravi svoja ljubovnica. Kolko otvratitelno!...

XX

No kakvo tyrseha Milena i Jolik u Atomnija pirat?

Sled kato napusnaha Evectos Svoboен Ublesos s podvodnicata ECU-120N, te potegliha kym bregovete na Antarktida i kakto ni e izvestno, otkriha petnadesetimata chlenove na ekspedicijata. Fredi Sajmyns i drugarite mu bjaha pribrani na borda na podvodnicata, a chast ot ekipazha j se nastani v "Ajssuimyr" i "Lyki", koito shtjaha da bydat otkarani do naj-blizkoto pristanishte i da se predadat na syhranenie, dokato pritezhatelite im gi potyrsjat.

I taka, Jolik i Milena se kachiha na “Lyki”, za da gledat moreto, da dishat chist vyzduh i da se ljubuvat na slynceto. I kakto si stojaha dvamata na palubata, nad tjah iznevidelica izskochi njakakyv vyrtolet. Dvamata skoro izcheznaha ot palubata i dokato ekipazhyt se useti, helikopteryt beshe dalech. Javno, che na Jolik i Milena beshe trygnalo samo na otvlichane. No tozi pyt to ne beshe na dobro, zashtoto, kato veche nauchihte, te popadnaha v dvoreca na Atomnija pirat, namirasht se pod ledovete na Antarktida. Tozi dvorec beshe posledna дума na tehnikata i arhitekturata. Ne samo razkosh imashe v nego, no i praktichnost. V nego zhiveeha nekolcostotin verni na Atomnija pirat hora, no i mnogo plennici imashe tam. Specialni pomeshteniya bjaha prigotveni za tjah. Plennicite bivaha verbuvani po mnogo nachini – chrez uveshtaniya, s pari, s zheni ili chrez zaplashvane.

I eto, che Atomnijat pirat se mycheshe po vsjakakyv nachin da privleche na svoja strana Jolik, da mu probuta druga, evtina ljubov (makar che mu obeshtavashe mnogo pari), da mu otneme ljubimata i da go napravi edno poslushno orydie v svoite ryce, koeto shteshe da mu poslužhi v otvratitelnite mu dejanija. Zatova vseki den pri mladezha otivashe edna devojka sys specialnata zadacha – da go zavladee – i syrčeto mu da vzeme, i uma mu.

Ala dosta trudnosti sreshtna doverenicata na Atomnija pirat. Razbira se, vsichko stana taka, zashtoto ne poznavaha Jolik.

Kogato udariha o kamyk, Atomnijat pirat predprie drug hod – hodyt na uveshtanijata. I ne samo uveshtaniya, no i golemi obeshtaniya imashe v dumite mu – pari, raj, zheni, slava i kakvo li ne oshte. Obeshta mu dori i vlast, makar che oshte ne beshe se sdobil s neja. No, kakvoto i da praveshe, Atomnijat pirat ne postigna nikakyv uspeh v nachinanijata si. S Milena syshto ne

uspja, no prodylzhi uporito da tyrsi nejnata ljubov. I, kako vidjahte, v poslednata si sreshta s neja toj ne specheli nishto, no zagubi, razbira se...

XXI

Sani ne povjarva na Penri Pualdi syvsem. Makar i s taka otkrito i blagorodno lice, s dyrzhanie, koeto predrazpolagashe kym sprijateljvane, pisateljat, ili koj znae kakyv beshe toj, kako si misleshe Sani, ne mozha da nakara zoologyt da mu povjarva. "Interesno, dori i da imashe takava strana, za kojato govoreshe Pualdi, zashto tja ne beshe izvestna na sveta? I kakvo gi interesovashe onezi v neizvestnata dyrzhava, Atomnijat pirat, kogato toj ne gi beshe napadal – si misleshe Sani. – A ako naistina znae kyde e legovishteto na onja razbojnik, to az lichno shte otida tam da go zastreljam! Ah, mrysnijat mu Atomen pirat, vsichkite mi blizki zaginaha ot negovite bombi! A... pyk tozi Penri Pualdi... hm... interesno, kakvo celi? Shte trjabva da razbera!"

I Sani izleze ot sgradata na letishteto, zashtoto plenenata krepost beshe veche kacnala i cjalata aerogara beshe prepylnena s toku-shto osvobodenite plennici na Atomnija pirat i letcite ot nakazatelnata ekspedicija, chijto vodach beshe Sani. Toj se zapyti kym avtobusa, kojto trygvashe za grada i, bez da se obadi na nikogo ot svoite prijateli, napusna letishteto.

Sani pak se zamisli, no tozi pyt za syvsem drugo. Toj si misleshe za Mari: "Ah, tozi bylgarin, ako go njamashe, po-dobre shteshe da byde. A sega Mari se e vlyubila do zaslepenie v nego, pyk i toj v neja. Eh, djavol da go vzeme! Ne moga da ja spechelja, a taka ja obicham! No... naistina... hm! Kakvo mi e vinoven Svetoslav, ta da go obvinjavam i go prashtam po djavolite. Az dori ne sym se zapoznal s nego, nito pyk mi e izvestno neshto za nego, no sigurno, shtom Mari si go e izbrala,

toj njama da e losho momche. Javno e, che ima neshto v men, koeto j prechi da me obikne. Ah, goljam neshtastnik sym! Njamam nito edin blizyk veche, dori i dobri prijateli njamam. No za kakvo sym se zavajkal! Sjakash ne sym myzh! Vse njakojta shte me hareta, Mari veche e zagubena, no ne e samo tja zhena na tozi svjat!”

V syshtija moment avtobusyit sprja na edna spirka i v nego se kachi Penri Pualdi!

“Ah, djavol da go vzeme! - pomisli si pak Sani – Tozi kakvo tyrsi tuk?”

Penri Pualdi usmihnat se doblizhi do Sani, pozdravi go prijatelski i sedna usmihnat na svobodnoto mjasto do nego.

- Vie otivate v grada, nali? – zagovori pryv pisatelja

- Da – otgovori lakonichno Sani.

- I to taka, izvednyzh, bez da se obadite na svoite prijateli?

- Na koi prijateli? – popita razdrzhenno zoologyt.

- Na tezi, koito ostanaha na aerogarata. Mnogo ot tjah trygnaha da vi tyrsjat. Az vi vidjah, kogato se kachvahte v avtobusa, no ne uspjah da go nastigna i se kachih v edno taksi.

XXII

- No zashto sym im potrjabval? – zapita Sani, no tozi pyt po-zhivo.

- Po-skoro az trjabvashe da govorja s vas, zatova vi tyrseha – objasni mu Penri Pualdi.

- Vie da govorite s men? – zachudeno go izgleda Sani.

- Da, i dobre, che vi namerih.

- A v kakvo shte se systoi razgovoryt ni – zainteresuva se zoologyt.

- Shte vi kazha, no neka vsichko si ostane mezhdu nas – zapochna Penri Pualdi. – Razbrah, che ste rykovoditel na

nakazatelnata ekspedicija i az obeshtah da vi pokazha kyde se krie Atomnijat pirat. No ne v tova e rabotata. Az znaja, che vie ste chovek na naukata i vypreki tova ste hvanali oryzhieto. Znam syshto, che ste zagubil vsichki svoi blizki i njamate shtastie. A v nashata strana neshtasten chovek ne mozhe da se nameri. Znam, che ste izrasnal v druga sreda, che ste vyzpitan po drug nachin, no sym siguren, che njama da se otkazhete ot shtastieto, kogato ste go izgubili i go namerite pak. Znam syshto, che vasheto nauchno druzhestvo e faliralo i che ste ostanali bez rabota i bez sredstva. Znam i che Svetovната Akademija na naukite iska da vi privleche – vas i vashite kolegi. No te sega sa v nashata strana i ne misljat poveche da se vryshtat v Evropa. V nashata strana druzhestvata ne falirat, zashtoto tam njama pari i zashtoto nashijat stroj e takyv. Ako cjalata Zemja trygne po nashija pyt, vjarvam che njama da sgreshti. Togava chovechestvoto naistina shte byde shtastlivo. Shte ima vsichko nuzhno, no parite njama da syshtestvuvat. Vsichki hora shte se otdadat na tvorcheski trud, no bez njakoj da gi smushtava. Njama da ima Atomni pirati i falirali druzhestva, vsichki neotkriti neshta shte bydat otkriti po-lesno, a horata shte zhivejat kat v raj.

- Javno, vie iskate da me privlechete za vashata kauza – usmihna se ironichno Sani – i, razbira se, az sym syglasen s vas po mnogo vyprosi, koito mi izjasnihte sega, no ne moga da se syglasja, che vsichko shte byde idealno i to taka izvednyzh. A sled tova idealno obshtestvo kakvo shte ima? Nali v sveta ima evoljucija i evoljucijata ne mozhe da se spre – shte byde v protivorechie s prirodnite zakoni, ako spre. A kakto vie mi objasnihte, razvitieto na chovechestvoto shte spre do edna tochka. Iskate da kazhete s tova, che shte zapochne regeneracija, ili?

- Vie ne me razbirate pravilno. Chovekyt shte si se razviva – pomychi se da objasni Pualdi.
- No obshtestvoto njama, taka li? – pogledna go uporito Sani.
- Obshtestvoto shte byde razvito.
- Naistina, mnogo vi kuca v predstavite – kaza Sani, slizajki ot avtobusa. – Shtom se razviva chovek, razviva se i obshtestvoto – ne mozhe ednoto vечно da stoi na edno nivo, a drugoto da se razviva...

XXIII

Fredi Sajmyns beshe vyv vyrhovnija moment na svoeto shtastie. Predi i da beshe zhivjal hubavo, takyv raj ne beshe synuval – prekrasni uslovija i za zhivot, i za rabota. No vse pak, obshirnijat mu apartament be dosta goljam za edin chovek. Otnachalo tova praveshe vpechatlenie na Fredi, no sega, kogato se chuvstvashe stotici pyti po-shtastliv ot kogato i da bilo, ogromnijat apartament mu se vizhdashe dori tesen.

Fredi sega imashe uslovija da raboti i raboteshe tolkova usileno, che za dve sedmici napisa kniga, sydyrzhashta okolo petstotin stranici, v kojato se razkazvashe za nespoluchlivata ekspedicija v Antarktida i naj-nakraja imashe edno vyztorzheno pohvalno slovo za Evtos Svoboен Ublesos. Tazi kniga beshe otpechatana v grad Svobò i za mnogo kratko vreme se razprostrani iz celija svjat. Cvetnite fotoiljustracii neoproverzhimo govoreha za istinnostta na faktite, razkazani v neja.

Svetyt beshe shokiran ot novinata za syshtestvuvaneto na neizvestna dyrzhava. Mnogo ne povjarvaha, kato pomisliha knigata na Fredi Sajmyns za sharlatanstvo, njakoi tu vjarvaha, tu ne vjarvaha, a imashe i takiva, koito vednaga se otpraviha kym stranata-mechta.

Evektos Svoboен Ublesos se prepylni ot novi zhiteli. Te bjaha otdeleni v edin nov grad, postroen na izkustven ostrov, narechen Estrioteo, chieto ime oznachavashe na ezika na Evektos Svoboен Ublesos “mechta”.

Grad Estrioteo beshe naj-golemijat i naj-moderen zhilishten kompleks v stranata. Imashe zhilishtha za edin milion dushi i, vypreki tova, za kratko vreme ne ostana svoboden dom v nego.

Evektos Svoboен Ublesos zapochna otkrito v celija svjat da propagandira ideite si, koito privlichaha oshte milioni neshtastni hora v nejnite gradove.

Sled Estrioteo beshe postroen grad Uviemor (kopnezh), kojto syshto se prepylni s prishylci. No skoro pritokyt na imigranti prestana, zashtoto v mnogo strani zapochna da namaljava zastrashitelno rabotnata ryka.

I taka, Fredi Sajmyns gledashe shtastliv kak za edin mesec izrastvashe grad i za oshte edin se naselvashe, kak vsichki neshtastnici stavaha shtastlivi, gledashe i se radvashe na neimovernite postizhenija na тази naprednala i svobodna strana. No, vse pak, na Fredi Sajmyns zapochna da mu stava skuchno i tjasno. Kolkoto i da raboteshe, za nego veche njamashe rabota i toj se chudeshe kakvo da pravi. Obikoli njakolko pyti Evektos Svoboен Ublesos, napravi naj-tochnata karta na stranata, ot nemaj-kyde napisa edna fizicheska geografija, otide da ja zapishe v universiteta na elektronna mashina, za da ja podgotvi za iznasjane na lekcii po geografija i s tova mu svyrshi rabotata...

XXIV

Atomnijat pirat ne beshe nikak dovolen ot tova, che sypernicite mu pecheleha milioni privyrzhenici. No toj vse oshte beshe bezsilen da im napravi zlo – negovata nova letjashta

krepost se montirashe v podzemnija zavod na dvoreca mu, kydeto raboteha hiljadi otvlecheni specialisti. Mezhdru tjah dejstvaha mnogo shpioni na pirata, koito razkrivaha zagovorite, gotveni ot plennicite. Zatova vodachite na buntovete bivaha navreme otdeljani, a mestata im se popylvaha ot novi plennici.

No Atomnijat pirat razbirashe, che i toj trjabva da specheli privyrzhenici na kauzata si i zatova reshi otnovo da se opita s Jolik. Mladezhyt otnovo beshe atakuvan ot krasivite sluzhitelki na pirata, no javno beshe, che s takava syblazyn ne mozheshe da se specheli chovek sys silna volja. I ne samo voljata krepeshe Jolik, ljubovta mu kym Milena se razpali posilno, kogato se opitaha da go izmamjat s tova, che Milena ne go obichala i che prinadlezhala veche na Atomnija pirat. Mladijat poet stana po-tvyrd v otkazite si, nishto ne mozheshe da go podmami, ne bi se pobojal i ot smyrтта. Kakvo predstavljavaha tezi plateni krasavici za nego? Toj se otrvashtavashe ot tjah. Predstavjashe si, che zmii se uvivat okolo shijata mu, kogato go pregryshtaha, che pepeljanka go kylve, kogato go celuvaha, i se potyrsvashe ot neprijatnoto chuvstvo, obzelo go po vreme na otvratitelnite nezhnosti, s koito go obsipvaha doverenichkite na Atomnija pirat. Njakoi ot tjah se praveha na mnogo otblyskvashti, za da podchertajat chara na drugi, koito se prestruvaha na onepravdani, neshtastni ili ludo vljubeni v Jolik.

Tova beshe edin koshmar za mladezha, no i edno kaljavane na duha.

A v syshtoto vreme, dokato Jolik beshe podlozhen na izkustvenite laski, Atomnijat pirat tormozeshe ljubimata mu. Tozi izverg vidja, che ne mozhe da specheli syrceto na Milena, zatova reshi da ja unishtozhi psihicheski. Pred ochite na devojkata se izvyrshvaha uzhasni neshta, koito razstrojvaha nervnata j sistema i tja chesto pripadashe.

Za uzhasnite dela na Atomnija pirat sluzheha bezbrojnite mu plennici. Chrez gavrite nad tjah piratyt se gavreshe i nad Milena.

Koshmaryt na devojkata beshe mnogo pyti po-strashen ot tozi na Jolik. Ljubimijat j dori ne podozirashe na kakvo dushevno iztezanie beshe podlozhena Milena. Toj ne znaeshe, che tja beshe obekt na uzhasna gavra ot strana na Atomnija pirat.

Dokoga shteshe da prodylzhi tova mychenie? Koga naj-posle shteshe da dojde spasenieto za tezi izmycheni dushi?...

XXV

Penri Pualdi, sled kato izgubi v dvuboja si sys Sani, se opita da verbuva drug uchen. Svetoslav stana togava obekt na propagandata na Pualdi.

Mladijat bylgarin beshe izrasyt v obstanovka, syvsem razlichna ot тази v Evectos Svoboен Ublesos, no negovijat um dobre razbirashe utopijata v propagandata na тази strana, kojato beshe edinstvena na Zemjata i se razvivashe, blagodarenie na tova che beshe otkysnata ot okryzhavashtija ja svjat. No nikoja strana ne mozhe da se skrie ot ochite na sveta.

I imenno v momenta, kogato Svetoslav zapochna po-jasno da vizhda syshtnostta na Atomnija pirat i na Evectos Svoboен Ublesos, pri nego dojde Penri Pualdi. Pozdraviha s uchtivo i pisateljat zapochna razgovora:

- Prochetohte li knigata na Fredi Sajmyns? Mnogo hubavo e napisana. Po-dobre bi bilo za nego, ako stane pisatel.

- Ne bih mogyl da kazha, che bi bilo dobre taka ili inache – ne razbiram, kogato cheta kniga koj e profesionalist i koj ne e - vdigna ramene bylgarinyt i prodylzhi. - No moga sys sigurnost da kazha, che Fredi Sajmyns e zabluden i to do takava stepen, do kakvato samo vie mozhetete da go zabludite. V momenta toj e shtastliv, shtastlivi sa i oshte njakolko miliona dushi, no na

Zemjata ima njakolko miliarda. Nima te biha mogli da stanat shtastlivi po vashata recepta?

- No kak, vie ne vjarvate, che Evektos Svoboen Ublesos naistina e strana na shtastlivite hora? – uchudi se Penri Pualdi.

- Da rechem, che tova go vjarvam – kaza Svetoslav, - ne vjarvam, che ako se vzemat lekarstva po vashe predpisanie, svetyt shte se izlekuva. Vashite lekove sa utopichni.

- No kak mozhe da stava duma za utopija, kogato vsichko e na delo? – s ubeditelen ton izreche Penri Pualdi. – Kogato v Svoboen Ublesos e nalice takyv tehnicieski napredyk, takyv visok standart na zhivota? Tova utopija li e?

- Kolkoto e utopija komunata na Robyrt Ouen ili, neka vzemem “Gradyt Slynce” na Tomazo di Kampanela - otgovori mu Svetoslav.

- No gradyt Slynce e samo na kniga, a nie sega go imame v dejstvitelnost – vyzbudeno izvika Pualdi. – Nurinonda – nima tova ne e ubeditelen fakt?

- Ne, razbira se, zashtoto Nurinonda e edinstvena v sveta, a bi trjabvalo da ima i drugi – ne se syglasi pak mladijat bylgarin.

- No nie iskame imenno tova da napravite!

- Kak, tyj izvednyzh li? Da si zatvorim ochite, da prebroim do deset i vsichko shte stane – zasmja se Svetoslav.

- No vie ne me razbrahte! – izvika pisateljat. – Nie shte vi pomognem!

- Na celija svjat li? Edna tolkova malka strana? Tova e nevyzmozchno prakticheski!...

XXVI

Sled kato se osvobodi ot plena na Atomnija pirat, ekspedicijata na Simon Blank se zavyrna v Parizh, za da izchaka

razvitieta na sybitijata. “Lyki” beshe vyrnat na pritezhatelite si i stoeshesha na kotva v Sena.

Vypreki prekysvaneto na ekspedicijata, nikoj ot chlenovete j ne zagubi dobroto si nastroenie. Samo Mari beshe razstroena ot zachestilite naposledyk zadirjanija na Sani, kojto v takiva sluchai se vslushvashe poveche v glasa na ljubovta si, a ne na razuma.

Mari se strahuvashe da kazhe na Svetoslav, che e obichana ot drug, makar che tozi drug ne beshe obichan ot neja.

No edin den Svetoslav zavari v doma na Blank Sani i razbra kakva e rabotata. Vypreki tova si zamylncha, dori ne zagubi nastroenieto si. Mari syshto se zaradva, kogato go vidja, zashtoto toj idvashe tykmo na vreme – Sani zapochvashe da j se natrapva i da prekaljava.

Kogato chovek se vljubi istinski, trudno mozhe da zabravi ljubovta si. Taka beshe i sys Sani. Makar che se mycheshe da ne se sreshta poveche s Mari, neshto go tlaskashe kym neja i ot obich toj zabravjashe vsichko drugo. V ljubovta si chovek ne rjadko e egoist, zashtoto sam ne syznava; kogato obicha, tova nezhno chuvstvo zatvarja ochite i razumyt trudno go pobezhdava.

Shtom Svetoslav vleze v doma na Blank, Sani se syvze. Toj se seti, che trjabva da govori sys Svetoslav po mnogo vazhen vypros. Kogato zoologyt go zagovori, mladijat bylgarin go pogledna s edva prikrita hladina i njakakvo neprijazneno chuvstvo. Sani vse pak razbra nedovolstvoto na paleontologa i se postara da ne go uvelichava.

- Mosju Petrov – kaza Sani, – shte vi syobshtja edna novina, kojato, mislja, che shte vi zaradva. Penri Pualdi shte ni pokazhe skrivalishteto na Atomnija pirat.

- Taka li? Interesno – s prividno bezrazlichie izreche Svetoslav.

- Imenno zatova vi syobshtavam, zashtoto znam, che shte vi zainteresuva. Utre, ako pozhelaete, shte zaminem na gosti u Atomnija pirat. Toj shte se zaradva izkljuchitelno mnogo. Penri Pualdi e fanatic i imenno tova me uspokojava i me kara da vjarvam, che njama da ni izdade na pirata. Zasega toj e negov veren chovek i razbojnikyt njama da se usymni v nas, shtom sme verbuvani ot sluzhitelja mu. – Tuk Sani se usmihna djavolito i prodylzhi: – A shtom vednyzh proniknem v dvoreca mu, tam shte vidim kak da se borim s pirata.

- Znachi utre trygvame? – zhivo popita Svetoslav, zabravil za vrazhdata si.

- Ako zhelaete, oshte utre shte trygnem, Penri Pualdi shte trjabva uzhd da izbjaga ot zatvora. Shte go izmyknem i... otivame na gosti...

XXVII

Fredi Sajmyns zapochna da vizhda bezsmislie v zhivota, kojto vodeshe. Toj iskashe da napravi neshto poveche ot tova, koeto beshe napravil, neshto po-goljamo, s po-goljama cel. Fredi syzhaljovashe za sljapata pohvala, kojato beshe napisal v pyrvata si kniga, zashtoto vidja, che tova idealno obshtestvo beshe dosta ogranicheno v predstavite si, v svetogleda si i v svoite razbiranija, vypreki golemija tehlicheski napredyk na Evectos Svoboen Ublesos. Tazi ogranichenost Fredi si objasnjovashe s otkysnatostta ot sveta.

Vprochem, Evectos Svoboen Ublesos se proslavi za kratko vreme na Zemjata, uspjda da nasadi svoite idei v mnogo mladi i neukrepnali umove, da napravi vpechatlenie, che e edna velika sila i da se izjavi kato edna svryhdyrzhava sys svryhkomunisticheski stroj.

No, vse pak, Fredi Sajmyns beshe prav, kogato si misleshe, che Evectos Svoboen Ublesos e otkysnat ot sveta. V

tazi strana ne se dopuskaha nikakvi chuzhdi filmi, knigi, muzika, tam njamashe vnosni mashini, vnosni produkti i vyobshte vnos. Vnasjaha se hora, samo hora. Zashtoto svryhobshtestvoto trjabvashe da raste, no ne ideologicheski, a po broj.

Vsyshtnost, Fredi Sajmyns ne razbirashe mnogo ot razni ideologii, no vizhdashe, che v tazi svryhsvobodna strana ideologijata sluzheshe da napravi ot horata roboti – vseki den se spazvashe strog dneven rezhim, kojto vazheshe za trista shestdeset i pette dni na godinata, ne bivashe da se narushava ot nikogo i ne se razlichavashe v nito edin ot dnite. Razbira se, horata sportuvaha, no i sportyt beshe ednakyv za vsichki.

Fredi Sajmyns ne mozheshe da se primiri s ednoobrazieto, koeto potiskashe dushata mu, zazhadnjala za volnost. Svobodata na Evektos Svoboен Ublesos mu dotegna. Tja ne beshe syshtata, kakvato toj si ja beshe predstavjal.

Fredi Sajmyns stana s nespokoen duh i edin den ne se vyzdyrzha i napisa edna kriticheska statija , v kojato izlozhi podrobno, s naj-ubeditelni fakti slabite mesta v obshtestvoto na Svobodnata Dyrzhava. Toj vsyshtnost beshe razkritikuval protivorechijata mezhdu gospodstvashtata teorija i dejstvitelnostta. Glavnite ideoloji na Evektos Svoboен Ublesos pochuvstvaha, che Fredi Sajmyns ne beshe udoben veche i che trjabva da se izgoni ot stranata. Toj beshe pyrvijat, kojto se opitvashe da napravi korekcii na pravija pyt, po kojto vyrveshe Velikata Svobodna Dyrzhava. Toj beshe pyrvijat, kojto se osmeljavashe da narushi strogata simetrichnost i harmonija na edinstvenoto v sveta svryhobshtestvo. Toj beshe pyrvijat, kojto se objavjavashe protiv svobodata v tazi svryhsvobodna strana. Toj beshe pyrvijat, kojto ne se podade na sveshtenite idei. Toj beshe i pyrvijat, kogoto izgoniha ot Evektos Svoboен Ublesos.

XXVIII

V kabineta na Atomnija pirat sedjaha Sani, Penri Pualdi i Svetoslav. Te bjaha uspeli da se doberat do legovishteto na pirata i sega gospodarjat na tozi dvorec gi posreshtashe v izkljuchitelno dobro nastroenie, zashtoto rjadko idvaha takiva zhelani gosti. Penri Pualdi beshe edin ot naj-vernite mu sluzhiteli. A drugite dvama, shtom bjaha hora, koito sa izmyknali ot zatvora Pualdi, to sigurno shtjaha da mu stanat verni. No edinijat ot tjah mu se struvashe poznat i se mycheshe da se seti kyde go beshe vizhdal. Naistina, kyde go beshe vizhdal? Tozi vypros si zadavashe Atomnijat pirat, kogato gledashe Svetoslav i ne mozheshe da si spomni.

No v uma na Atomnija pirat ne dojde uspokoitelna misyl i toj zapochna vrazhdebno da poglezhdha kym Svetoslav.

Sled edin chas Penri Pualdi i Atomnijat pirat ostanaha sami. Piratyot podrobno razpita za dvamata novodoshli i poluchi pylni svedenija za tjah, blagodarenie fantazijata na pisatelja. Sani i Svetoslav bjaha predstaveni kato krajno reakcionni ucheni, raboteshti vyrhu strashno bakteriologichno oryzhie.

Atomnijat pirat ostana dovolen ot tova objasnenie, no, vse pak, v dolnata mu dusha, sviknala vinagi da ne priema vsichko kato chista moneta, ostana staeno smytno podozrenie.

I Svetoslav beshe vinoven za symnenijata na pirata, zashtoto, makar da beshe si ostavil dylga kosa i brada, Atomnijat pirat go beshe vidjal vednyzh na svojata krepost.

Atomnijat pirat izvednyzh beshe ozaren ot edna ideja. Milena ne go obichashe, no edva li shteshe da ostane ravnodushna kym edin ot dvamata mladezhi. Taka, bez da se mychi poveche, shte postigne svoeto.

Svetoslav beshe zaveden pri Milena i te stojaha njakolko chasa, gledajki se kato kuche i kotka. Zashtoto Svetoslav misleshe, che tova e provokacija, a Milena – che e nova taktika

na Atomnija pirat (i ne gresheshe). Dvamata bjaha synarodnici, no ne znaeha tova. Naj-posle na mladezha mu omryzna da mylchi i zagovori na frenski, kato popita Milena za imeto j. Kato vidja, che tja ne razbira, zagovori na anglijski, no pak bez uspeh.

- Po djavolite tezi gluposti! Zashto mylchite kato njama?! – izvika izvyn tyrpenie paleontologyt. No tezi dumi proizvodoha strashno vpechatlenie na devojkata, zashtoto bjaha izrecheni na bylgarski.

- Vie... ste... bylgarin? – smajana zapita tja, no poznenadan izleze Svetoslav, kojto ne ochakvashe takova neshto.

- Da, a vie otkyde se vzehte tuk? – vse oshte neopomnil se zapita uchenijat.

- Az sym plennichka na Atomnija pirat - kaza tyzhno Milena. - A vie sigurno idvate ot negovo ime, za da me izmychvate pak. Kakvo iskate ot men, naj-posle!...

XXIX

Fredi Sajmyns beshe izgonen ot Evektos Svoboem Ublesos zashtoto, kaktto znaete, toj beshe narushil sveshtenite neizmenjaemi principi na тази страна, kojato mu beshe dala gostopriemstvoto si. No shtom stava vypros za protivorechie s ideite na svryhsvobodata, ne mozhe da stava i duma za gostopriemstvo.

Telegrafnite agencii zagymjaha ot senzacionnata novina, vestnicite i spisanijata v cjal svjat imaha uchudeni zaglavija, desetki nauchni druzhestva se nadprevarvaha da pravjat na izgonenija ot raja predlozhenija da raboti za tjah.

No Fredi Sajmyns ostana gluh kym vsichko. Razocharovan, toj se zatvori v skromnija si dom na Jukon i tam se otdade na pesimistichni razmsli. Po celi dni toj stoeshe v edno polozhenie, bez da se pomrydne, nito objadvashe, nito vecherjashe. Vecher zaspivashe, tyj kaktto e sedjal prez denja.

Tozi chovek, kojto premina stotici mili prez ledenata pustinja, zapazvajki visok duhyt si, izpadna v uninie.

I taka, ostana okolo dva meseca v edna letargija, v edno bezrazlichie kym sveta. Tykmo kogato mu se iskashe da se mahne otnovo ot Aljaska, na vhodnata vrata se pozvyni. Fredi prokle v uma si tozi kojto go bezpokoeshie i otide da otvori. Na vhoda stoeshie kapitan Valter Gjunter!

Fredi izvednyzh zabravi vsichko, bodrostta mu se vyzvyrna i toj stisna zdravo rykata na kapitana.

Kogato vljazoha vytre, sednaha, i sled kato se uspokoiha, zapochnaha razgovor.

- Vizhdam, che ne si dobre – zapochna pryv Valter Gjunter, – ot slabnal si, stanal si skelet. Ne e trjabvalo da vzmash tolkova prisyrce, che sa te izgonili ot onazi strana. Da ne bi da se te izgonili ot raja!

- Ne, ne ot raja, izgoniha me ot sveta! – namryshti se ot loshija spomen Fredi.

- Kak ot sveta? – uchudi se Kapitanyt.

- Nakaraha me da namrazja celija svjat - zlobno izreche Sajmyns. - No te sa vinovni, zashto shte mrjazja drugite hora? Za tjahnata svoboda ne bih dal nishto, ako znaeh, che sa takiva!

- Uspokoj se sega, vsichko e svyrsheno. Az idvam ot imeto na Simon Blank, kojto te moli da otidesh pri nego. Vjarvam, che njama da se razocharovash ot tjah. Az ti garantiram za tova! – ubeditelno mu kaza Gjunter.

- Shtom kazvash, shte otida. Az i bez tova misleh da se mahna ottuk. Sysedite mi postojanno me bezpokoijaha, osobeno krasivata im dyshterja, mycheshe se da me syblazni. Vyv vseki sluchaj, za takova glupavo momiche ne bih se ozhenil - kaza Fredi otegcheno. - Oh, pak zvyunjat, te sa! Po djavolite tezi natrapnici!

XXX

Svetoslav usinja da se razbere s Milena, makar i dosta trudno, zashtoto ne samo toj beshe podozritelen, no i devojkata otnachalo ne mu vjarvashe. Nejnoto nedoverie postepenno namalja, zashtoto tja pochuvstva blagorodstvoto v dushata na tozi nein synarodnik. Chistata dusha si prolichava i Svetoslav vidja v liceto na Milena edna zhertva na Atomnija pirat. Makar che mnogo se dvoumeshe, mladezhyt naj-setne se reshi da se razkrie pred Milena, makar che riskuvasho mnogo.

Kogato dvamata veche si vjarvaha edin na drug, Svetoslav i Sani zapochnaha da dejstvovat. Izmezhdu plennicite zaverbuvaha mnogo, kato uzhi raboteha za Atomnija pirat. Novoverbuvanite bjaha podchineni na dvamata i zatova njamashe opasnost da posluzhat na pirata.

Svetoslav usinja da se svyrzhe i s Jolik. Dvamata se razbraha byrzo – za tova posluzhi i pismoto na Milena, v koeto tja davasho preporyki za Svetoslav pred ljubimija si. Vse pak, u Jolik ostana malko nedoverie, no to skoro se izpari, zashtoto vidja i Penri Pualdi, s kogoto se poznavaha ot Evekto Svoboen Ublesos. Pualdi mu objasni plana na dejstvie sreshtu Atomnija pirat i taka zdravoto jadro na “naj-vernite” hora na pirata stana nepoklatima opora za borba sreshtu samija nego.

V podzemnija zavod bjaha razkriti vsichki shpioni na Atomnija pirat, zashtoto te bjaha zapochnali da dokladvat na Pualdi, kojto stana pryv pomoshnik na pirata. I taka, v zavoda ostanaha samo plennicite, koito skoro bjaha zapoznati s plana za dejstvie.

Atomnijat pirat beshe mnogo dovolen ot rabotata na vernite si hora. Otkakto dojdoha novite dvama s Pualdi, stroitelstvoto na letjashtata krepost se uskori, a pochti vsichki plennici bjaha verbuvani, dori i nepoddavashtijat se Jolik. Pyk i Milena ne beshe syvsem bezrazlichna kym onja s bradata.

Vse pak, lihnite shpioni na pirata zapochnaha da nadushvat neshto neredno. No skoro vsichko se izgladi i Atomnijat pirat se uspokoi syvsem.

Jolik beshe napisal edno hvalebstveno slovo za Atomnija pirat, koeto, ako se vnikneshe dylboko v zamisyta mu, ne beshe nikak pohvalno. No piratyt ne razbirashe ot literatura i ne obyryna vnimanie na cifrite ubiti hora, unishtozheni gradove. A imenno v tjah se krieshe strahotnoto obvinenie. Tazi kniga beshe otpechatana v ogromen tirazh i razprysnata iz celija svjat. Togava i na slepите se otvorіha ochite i celijat svjat razbra syshstnostta na Atomnija pirat.

Taka tozi ubiec beshe razoblichen, bez samijat toj da useti. Bjaha go razoblichili predi tova samite negovi prestypleniya, no te bjaha tylkuvani razlichno. Segа na vsichki im stana jasno koj e Atomnijat pirat...

XXXI

Simon Blank razbra, che v Antarktida segа ne beshe blagoprijatno za ekspedicii i zatova reshi da byde organizirana druga, podvodna ekspediciya. Za tazi cel toj reshi da podgotvi sytrudnicite si po podvodno pluvane i za drugi podvodni manipulacii. Henri Uajt i Richard Chrlzsyn bjaha profesionalni vodolazi i te stanaha trenjori na ostanalite ucheni. Dvamata bjaha kolegi na Sani i zatova pomoliha Blank sled zavryshtaneto na Svetoslav i Sani poslednijat da byde privlechen v tjahnata grupa.

Henri Uajt i Richard Chrlzsyn se zaehа usyrдно s podgotovkata. Vsichki, koito ne znaehа da pluvat, bjaha naucheni, i naj-posle zapochnaha trenirovkite s lekovodolazni kostjumi.

Vypreki che lekarjat Zhorzh Majer ne pozvoljavashe da se prekaljаva, chlenovete stojaha s chasove pod voda.

Mari Blank beshe ostanala sama sled zaminavaneto na Svetoslav i tyzheshe mnogo. Za da ne zabelezhi tova bashta j, tja napusna bazata, kydeto se podgotvjashe ekspedicijata, i zamina za Parizh. Tja se strahuvashhe mnogo za ljubimija si, znaeshe, che Atomnijat pirat e mnogo opasen i tova ja izmychvashe mnogo.

Edin den v doma na Blank pristignaha Fredi Sajmyns i Gjunter. Kapitanyt ne mozha da poznae Mari – tolkova se beshe izmenilo liceto j ot dushevnite stradanija. Toj znaeshe zashto devojkata e v takova systojanie i reshi da raznoobrazi zhivota j. Kapitan Gjunter kaza na Mari, che shte e dobre, ako otide na kurort v Shvejcarija, dade adresa na semejstvoto si, i oshte na drugija den Mari Blank zamina. Valter Gjunter syobshti na zhena si i dyshterja si po telefona za pristiganeto na gostenkata i te otidoha da ja posreshtnat na letishteto.

V liceto na Elene Gjunter Mari nameri dobra prijatelka. Dyshterjata na Valter Gjunter beshe s tri godini po-malka ot neja, no byrzo nameriha obsht ezik.

Elene toku-shto beshe zavyrshila srednoto si obrazovanie i se podgotvjashe za zaminavaneto si v Parizh sled njakolko meseca, za da sledva v tamoshnija universitet.

Dyshterjata na Gjunter beshe mnogo umno i kulturno momiche, s jasni predstavi za zhivota. Imenno zatova se sprijатели byrzo s Mari i razbra mykata j. Tja poznavashe dobre Sani i vjarvashe, che vse njakak shte se izmyknat ot lapite na Atomnija pirat.

A kogato Mari razbra, che Elene e vljubena v Sani, tolkova se zaradva, che ja razceluva. Eto koj shteshe da ja spasi ot uzhasnite zadirjanija na Sani!

Mari se uspokoi mnogo, kogato otide v Shvejcarija. Chistijat vyzduh, klimatyt i prijatelstvoto na Elene, vyzvyrnaha

silite i vjarata j. Tja sega vjarvashe, beshe sigurna i to napyлно, che Svetoslav shte se vyrne...

XXXII

Novata letjashta krepost na Atomnija pirat skoro shteshe da byde zavyrshena. Tja beshe po-malka po obem ot pyrvata, imashe osven reaktivnite dvigateli i svryhzvukovi. Korpusyt beshe po-udylzhen.

Lichno Atomnijat pirat rykovodeshe poslednite montazhni operacii. Penri Pualdi, kojto minavashe za mnogo vesht v samoletostroeneto, davashe napytstvija, proverjovashe dali montiraneto e dobro ili pyk podkanvashe montjorite da rabotjat po-byrzo.

Atomnijat pirat beshe izkljuchitelno dovolen i v prekrasno nastroenie. Skoro svetyt shteshe uplashen i stypisan da se pokori pred goljamata mu sila – nito edna raketa ne bi mogla da uceli novata letjashta krepost, nito edin chovek ne bi mogyl da mu se opylchi. Toj se chuvstvashe kato car, kato imperator, dori kato bog. Predstavjashe si veche, che komandva celija svjat, che miliardite hora sa v negova vlast, a toj e naj-visshestojasht. Po-goren ot nego njama.

Zavladjan ot tezi otvratitelni mehti, Atomnijat pirat ne useti kak se kachi v kabineta si. Broniranata vrata se samozakljuchi sled nego. Piratyt beshe zabravit, che svetyt vse oshte ne e negov, toj dori ne se symnjashe v pokornostta na horata.

A v syshtoto vreme letjashtata krepost beshe zavyrshena. Vsichki se kachiha v neja, gotovi da napusnata tova otvratitelno legovishte na Atomnija pirat. Tezi, koito se opitaha da go predupredjat, bjaha zatvoreni. Vseki, kojto se opita da se syprotivljava s oryzhie, beshe obezoryzhen i syshto zatvoren.

Vernite na Atomnija pirat bjaha mnogo malko. Ostanalite bjaha symishlenici na Sani i Svetoslav.

No samijat Atomen pirat izchezna. Obikoliha celija zavod, sled tova celija dvorec, i naj-nakraja stignaha do kabineta mu. Ala vratata beshe zakljuchena. Samo lichnijat telohranitel na pirata znaeshe kak se otvarja otvyn, no toj se samootrovi, kogato go zatvoriha.

Zadumkaha po vratata, no tja beshe dvojna, bronirana i zvukoizolirana. Togava reshiha da ja vzrivjat. No i vzrivyt ne pomogna, a samo uplashi Atomnija pirat, kojto se skri v tajnoto si skrivalishte, neizvestno na nikogo.

Sled chas, kogato otvoriha vratata na kabineta, ne go nameriha vytre.

Svetoslav i Sani reshiha da vzrivjat celija dvorec i zalozhiha ot specialnija vzriv na Atomnija pirat po vsichki kytcheta na legovishteto.

Po tunela-pista samoletyt-krepost na Atomnija pirat beshe izkaran na povyrhnostta i, sled kato se izdigna na okolo trista metra, ot zemjata izrigna njakakyv moshten stylb ot led, beton, zheleza i naj-razlichni drugi kysove. Dvorecyt na Atomnija pirat beshe vzriven zaedno sys svoja pritezhatel...

XXXIII

Mari chu po radioto za gibelta na Atomnija pirat. Nejnata radost njamashe kraj. Dvete s Elene ne mozheha da stojat veche v Shvejcarija, zatova otletjaha sys samolet za Parizh.

No Sani i Svetoslav ne se zavryshtaha. Nikakvi svedenija njamashe za tjah. Mari zapochna da si misli kakvo li ne, Elene ja uspokojavashe, makar che i tja ne beshe spokojna.

Edin den v doma na Blank dojde Penri Pualdi. Toj kaza, che Svetoslav i Sani se namirat v Evektos Svoboен Ublesos.

Poveche nishto. Zashto? Kak? Penri Pualdi byrzashe i ne udostoi s otgovor dvete devojki.

Togava Mari i Elene reshiha da zaminat za stranata, kydeto se namiraha ljubimite im hora, po neizvestni prichini. Blank i Gjunter ne nauchiha za bezumieto na dyshterite si. No za ljubovta tova e obiknoveno neshto.

Ala na pytja im izniknaha mnogo prechki - ne im dostignaha pari, parahod za Evekto Svoboen Ublesos imashe edva sled tri meseca, a samoleti imashe samo ot Avstralija.

Togava Mari reshi s izvesten risk da reshi zadachata. Tja poznavashe syprugata na Mirche Kraevich, kojto beshe pilot mezhdu drugoto. Ljubica Kraevich shteshe da im pomogne.

Dvete devojki otidoha v doma na geologa (Kraevich beshe geolog) i po obikolen nachin, leka-poleka, postignaha celta si. Dobrodushnata gospozha Kraevich ne mozheshe da im otkazhe. Tja vse oshte minavashe za mlada i zatova razbra molbata na Mari i Elene.

Na sledvashtija den oshte, tja izvika s telegrama myzha si ot bazata, kydeto se podgotvjashe ekspedicijata na Blank. Poradi speshnostta na telegramata, Mirche pomisli, che e neshto losho i Blank mu razreshi da vzeme edin shestmesten samolet, kojto beshe naj-malkijat ot samoletite na ekspedicijata.

Kogato pristigna v Parizh, Kraevich edva ne poluchi udar, kato razbra, che zhena mu go e izvikala prosto da se razhodjat do Evekto Svoboen Ublesos. No sled dylgi uveshtanija, Mirche se syglasi, i bez da se obadi na Simon Blank, zamina s dyshterja mu i Elene Gjunter za stranata na Penri Pualdi.

Mari i Elene bjaha radostni, che im dojde na pomosht takyv dobyr letec kat Mirche Kraevich. Toj, vsyshtnost, beshe profesionalen aviator, a posle beshe zavyrshil geologija, zashtoto tja go zanimavashe oshte ot gimnazijata.

Nalozhi se da kacnat na edno indijsko letishte, za da zaredjat rezervoara, i tova beshe edinstvenoto im spirane do Evekto Svoboenu Ublesos.

Razreshiha im da kacnat na letishteto kraj stolicata Svobo. Posreshitna gi Penri Pualdi, kogoto te dori ne ochakvaha da vidjat. Pisateljat se pogrizhi za trimata chuzhdenci. Nastani gi v edin udoben hotel, kakvito bjaha vsichkite hoteli v stranata...

XXXIV

Atomnijat pirat useti moshtnoto raztyrsvane na dvoreca si, pochuvstva, che leti zaedno s broniranoto si skrivalishte, i sled mig izgubi syznanie ot sytreseniето.

Vsichko beshe v strashen haos, kogato Atomnijat pirat dojde v normalnoto si systojanie. Vratata na skrivalishteto zeeshe nagore, vmesto da byde odstrani, i v otvora se vizhdashe sivoto nebe na Antarktida. Piratyт pochuvstva strashen stud – klimatichnata instalacija, estestveno, ne raboteshe. Toj nameri njakakvi drehi i, oblichajki gi, razbra, che natyrten navsjakyde – uzhasno go boleshe cjaloto tjalo. Gospodarjat na Zemjata beshe naranen, bezpomoshten i zyznesht ot stud. Dori ne znaeshe kakvo tochno se beshe sluchilo.

Naj-posle Atomnijat pirat se izmykna prez razbitija vhod na skrivalishteto si i se ogleda naokolo. Kolkoto studeno da mu beshe, oshte poveche tryпки go pobiha, shtom vidja svoja dvorec, prevyrnat v razvalina. Javno, che atomnite bombi ne bjaha izbuhnali, zashtoto mjastoto, kydeto beshe skladyt im, beshe nepokytnato. To beshe i dalech ot dvoreca, no ako se beshe sluchilo neshto, koeto bi nakaralo bombite da se vzrivjat, to togava cjala Antarktida bi poletjala vyv vyzduha.

Atomnijat pirat stoeshе zashemeten ot vtorija udar – zagubata na svoite verni hora i na sigurnoto si ubezhishte.

Izvednyzh edno probljasvane v zamajanata mu glava go nakara da pobesnee. Toj se seti koj beshe mladezhyt s bradata, Tova beshe onzi, kojto beshe streljal po nego v samoleta! Ah, kak sljapo e vjarvan toj na onzi moshenik Penri Pualdi. Toj e bil ot njakoe chuzhdo razuznavane, natovaren sys zadachata da go unishtozhi. Atomnijat pirat se mjasashe, kreshteshe i blyskashe vsichko naokolo, hvyrlyjashe, trosheshe i ritashe ostankite ot dvoreca si, izpadnal v bezsilna jarost, ne jarost, a ludost. Ustata mu bylvaaha psuvni i prokljatija po adres na vsichki hora, syzhaljavajki, che ne e mogyl da gi unishtozhi zaedno s prokletata Zemja; pjana se pokaza na ustnite mu, a toj prodylzhavashe da reve kato ranen zvjar.

Kogato se vyrna v ravnovesie, Atomnijat pirat pak sleze v skrivalishteto i otkri v haosa edin gryben reaktiven dvigatel, kojto ne beshe postradal. Grabna ot edin shkaf avtomat i chanta s patroni, sled tova se zapasi s hranitelni pripasi i otlejta po posoka na edna nauchna baza v Ledenija kontinent. Toj trjabvashe da se snabdi sys samolet i da otkrie kyde sa kacnali vragovete mu s otkradnatata mu letjashta krepost.

I otnovo zverskoto zagovori v nego i toj hvyrli ot vyzduha naj-strashnata zakana kym chovechestvoto i Zemjata...

XXXV

Simon Blank nauchi, che dyshterja mu e zaminala za Evekto Svoboen Ublesos i mnogo se raztrevozhi za neja. Toj znaeshe, che Svetoslav e tam i se doseti za kakvo e otishla Mari v onazi dalechna strana, no osven tova si pomisli i che dvamata sa reshili da ostanat tam, zamajani ot ideite na Penri Pualdi.

Vsystnost, ne beshe taka. Svetoslav i Sani bjaha zaminali napravo za Evekto Svoboen Ublesos, za da uchastvat v edna mezhdunarodna konferencija, svikana v grad Tamea, celta na kojato beshe da se zapoznae svetyt sys svryhsvobodnata

strana. Sani beshe reshil da razoblichil pred sveta ideolozite na Evekto Svoboenu Ubleso i tjanata krajno utopichna teorija.

Oshte na sledvashtija den sled pristiganeto na Mari i Elene v Svobo, v grad Tamea zapochna konferencijata. Na neja govoreha naj-iztyknanite obshtestveni dejci na Evekto Svoboenu Ubleso, a imenno: Samvirasi Nákri, Pherisui' I, Penri Pualdi, Keruasta Jeosi, Hsualja 'Iai i mnogo drugi. Naj-posle dadoha dumata na chuzhdencite i pryv ot tova se vyzpolzva Sani. Sled ednoobraznite i po pochti nishto ne razlichavashti se rechi na domakinite, dumite na Sani predizvikaha utihvane v zalata, kydeto beshe vyzcarila skuka i otegchenie.

- Dami i gospoda, prijateli! – zapochna Sani – Vsichki chuhte predi malko kakvo kazaha naj-vidnite predstaviteli na svryhsvobodnoto obshtestvo. Az, kakto povecheto tuk, ne namerih tehnite obosnovki pravdivi i osnovatelni. Tjanata ideologija leti vyv vyzduha, zashtoto njama koreni, no dyrvo bez koreni ne mozhe da zhivee i kyshta bez osnovi ne mozhe da ima. Naprimer, te tvyrdjat, che v tjanata strana imalo pylna svoboda ili svryhsvoboda, njamalo neshtastni,onepravdani i taka natatyk. No da si spomnim sluchaja s Fredi Sajmyns, kojto beshe naj-bezceremonno izgonen ot svryhsvobodnata strana. Nima za nego imashe svoboda da izkazhe mislite si svobodno i da ne postrada sled tova? Nima toj beshe izslushan ot ideolozite na тази страна? Nima se vslushaha te v pravdivite mu dumi? Ne, zashtoto tjanata svoboda ima zatvarja ochite, te imat kapacite ne samo odstrani, no i otpred, te otrichat po-natatyshnoto razvitie na obshtestvoto, a se objavjavat za naj-progresivni, kato predlagat na vsichki strani da trygnat po tehniya pyt. Nima shte se syglasi s tjan njakoj zdravomislesht chovek? Ne vjarvam! – taka Sani zavyrshi sred burnite ovacii na uchastnicite v konferencijata.

A pyk prez tova vreme Mari ukorjovashe Svetoslav za tova, che ne beshe j se obadil, a toj j objasnjavashe, che ne e

imal vyzmozhnost i che napravo ot Antarktida e doshyl v Evektos Svoboen Ublesos, za da ne zakysnee za konferencijata. No, vse pak, toj ne spomena nishto, che e izpratil Penri Pualdi, za da j syobshti...

XXXVI

V bazata “Entarktik Poul” pristignaha dva transportni samoleta, koito donesoha hranitelni pripasi, poshtata i drugi neobhodimi neshta. Te ostanaha za drugija den.

A prez tova vreme Atomnijat pirat leteshe kym тази база, kojato beshe naj-blizo do unishtozhenija mu veche dvorec. Toj predpolagashe, che shte ima samolet v “Entarktik Poul” i misleshe da go otvleche. Piratyt, estestveno, njashe da se spre pred nikakvi prepjatzstvija, shteshe da pravi vsichko vyzmozhno da se snabdi s taka nuzhnija mu samolet. Tozi vrug na chovechestvoto otново reshil da zapochne unishtozhitelnoto si delo. I to s po-goljam razmah, s po-goljama sila. Celta mu da ubiva i ruski stana edinstvena v zhivota mu. V nego govoreshe samo zhivotinskoto, divoto. Za nego izstyplenijata nad chovechestvoto bjaha zabavlenija, prestyplenijata za nego bjaha zakon. I imenno zatova toj ne se pokoleba da izvyrshi oshte edno prestyplenie.

Uchenite ot bazata, sled umoritelnija raboten den, se bjaha sybrali v stolovata i razgovarjaha veselo sled vecherjata, pieha kafe ili chaj, ili igraeha na shah. Ne ochakvaha nikogo. Dvata samoleta im bjaha dokarali neobhodimото i sega te znaeha, che nikoj drug njama da gi poseti, predi da se izminat njakolko dena.

No izvednyzh vratata na salona se otvori s trjasyk i na praga se pojavi v cjaloto si snarjazhenie njakakyv stranen chovek na vyzrast okolo trideset - trideset i pet godini. Ochite mu bjaha strashni, visokata mu, leko pregyrbena stojka beshe

zaplashitelna. Strashnoto oryzhie v rycete mu krasnorechivo govoreshe za nedobrozhelatelstvo.

- Vjarvam, che ne me poznahte – prokyntja uzhasnijat mu, skovavasht glas, a chernite mu ochi zasvjatkaha kato na debnesht zvjar. – Imenno zatova shte vi se predstavja. Az sym tozi, kojto unishtozhava gradove i hora, az sym tozi, kogoto zatrupaha v sobstvenija mu dvorec, schitajki go za zaginal, az sym tozi, kojto vyzkrysa ot razrushenoto si skrivalishte, az sym tozi, kojto njama da prosti na horata za zloto, koeto mu storiha, az sym tozi, kojto ubiva za otmyshtenie i shte ubiva, dokato ne dojdut pri nego vsichki i mu se podchinjat! Az sym Atomnijat pirat! Segame poznahte, nali?

Dumite mu se zabivaha kato streli v syznaniето na smajalite se ucheni. Nikoj ne ochakvashe takova poseshtenie. Nikoj ne ochakvashe da vidi Atomnija pirat, i to sled syobshtenieto po radioto, che e ubit. Dali tozi ne beshe negov posledovatel ili beshe samijat toj? I kakvo iskashe ot tjah?

- Shte si vzema edin ot vashite samoleti – sjakash otgovori na mislite im piratyt, – zashtoto mi trjabva!

XXXVII

Svetoslav nauchi za poseshtenieto na Penri Pualdi u Mari, no ne j kaza, che ne go e prashtal

Na vtorija den ot idvaneto na Mari i Elene v Svobo, Svetoslav se svyrza po telefona s bazata, kydeto beshe nastanena ekspedicijata na Blank, no ottam mu syobshtiha, che Simon e zaminal za Svoboен Ublesos predi njakolko dni, tochno togava, kogato Mirche Kraevich otletjal pri zhena si. Penri Pualdi go bil pokanil.

Mladezhyt razbra, che Simon Blank e otvlechen, tyj kato Pualdi ne beshe gi izvestil za pristiganeto mu. No Svetoslav zapazi otkritieto si v pylna tajna, za da se uveri napylno. Oshte

syshtija den toj prosledi Penri Pualdi i vidja, che ne otide v doma si, a vleve v druga sgrada. Sled kato izleze, paleontology se vmykna v asansjora, kojto go otkara v edin obshiren apartament. Edna krasiva devojka izleze otnjakyde i go popita neshto na nerazbiraemija si ezik, no sled kato razbra, che Svetoslav ne razbira, go zapita na anglijski kogo tyrsi.

- Vie li zhiveete tuk? – uchudi se mladijat bylgarin.

- Ne. Vie prijatel li stena Pualdi? – zainteresuva se devojkata.

- Da, i pomislih, che toj e tuk.

- Toj toku-shto izleze.

- E, shtom e izljazyl, i sam shte si svyrsha rabotata.

Trjabva da vidja choveka, kojto zhivee tuk.

- Toj izleze s Penri Pualdi.

- Vie lyzhete. Zavedete me pri nego.

- Njama nuzhda! Az chuh – ot edna vrata se pojavi Simon Blank.

- Oho! Prijateljat Penri Pualdi se zanimaval s kolekcionirane na ucheni! – izvika Svetoslav.

- Da, poznahte – kaza Blank, – a pyk тази prijatelka me ohranjava.

- Ohranjava vi, da ne bi da izbjagate! Ja vizh ti! Kakva grizha za horata, kojato syshtestvuva samo v Evectos Svoboen Ublesos! – usmihna se ironichno mladezhyt. – Znachi, sega shte pogodim edin mnogo vesel nomer na nashija obsht prijatel Penri Pualdi. Hajde, elate s men, shte vi zaveda na po-sigurno mjesto.

- Toj ne mozhe da izliza ottuk! - izvika devojkata i iztegli pistolet.

Svetoslav go izdyrpa ot rykata j, otvori vratata i izleze, syprovozhdan ot Simon Blank.

- Chakajte me! I az shte dojda s vas, zashtoto Pualdi shte me izgoni ot stranata - izvika devojkata.

- Njama smisyl. Nie shte go otkazhem – otvyrna j veselo Svetoslav i zatvori vratata na asansjora...

XXXVIII

Atomnijat pirat se kachi na borda na edinija ot samoletite i otletja po posoka na dvoreca si. Sled sebe si toj ostavi trupovete na uchenite ot “Entarktik poul” i razrushenata baza. Toj beshe streljal po nevyoryzheni i bezzashtitni hora, no tova, razbira se, ne go beshe smutilo nikak.

A sega, sled kato iznenada desetina ucheni, toj misleshe da iznenada sveta. Estestveno, ne s priyatna iznenada.

Kogato pristigna na mjastoto na razrushenija si dvorec, v glavata mu imashe plan kak da otvleche pone edna ot letjashtite kreposti, koito sega se namiraha na edno voenno letishte v Evropa. Atomnijat pirat zaredi s benzin samoleta, tyj kato skladyt ne beshe vzriven – tam se namiraha atomnite mu bombi, benzinyt, bakteriologichni oryzhija, otrovni veshtestva, ognestrelni oryzhija i patroni i drugi sredstva za unishtozhavane.

Piratynt natovari njakolko varela s bakteriologichno oryzhie, prigotvi si zashtitno obleklo i poletja kym letishteto, kydeto se namiraha krepostite mu. Strashni misli se vrytjaha v glavata mu. Razbira se, za nego te bjaha sladostni, uspokojavashti. Tova beshe nenormalnata psihika na edin ubiec i prestypnik.

Samoletyt leteshe nad okeana. Beshe nosht, a piratynt ne beshe zapalil signalnite svetlini. Prigotveni bjaha kartechnici za vseki sreshnat samolet. I pyrvijat ne se zabavi i vryhletja vyrhu samoleta na Atomnija pirat. No kartechnicite sprjaha ustrema mu i go nasochiha kym razbushuvalija se okean.

Tazi nosht piratynt svali njakolko pytnicheski samoleta.

Kogato se razvideljashe, Atomnijat pirat leteshe veche nad susha. Toj znaeshe kyde sa krepostite mu, zashtoto predi da

stane tozi negov proval, shpionite mu bjaha plyznali navsjakyde. I toj predpolagashe, che kydeto e pyrvijat mu samolet, tam e i vtorijat mu. No se lyzheshe. Vtorata letjashta krepost beshe v Evekto Svoboen Ublesos.

Skoro toj preletja nad letishteto i vidja edinija samolet. Uchudi se, kato ne vidja i drugija, no ne mu ostana vreme za mislene, zashtoto njakolko voenni samoleta-iztrebiteli go obkryzhiha.

Piraty se napravi, che shte kaca, no nasochi samoleta pravo kym zemjata. Togava toj izskochi prez spasitelnija ljuk, oblechen v zashtitno obleklo, s protivogaz i s reaktivni dvigatel na gryb.

Transportnijat samolet se razbi na letishteto s celija si opasen tovar. Zarazata beshe strahotna i za njakolko minuti vsichko zhivo v rajona na katastrofata zagina sled uzhasni myki.

Piraty se kachi na letjashtata si krepost, na kojato licheshe nadpisyt “Ψacterendy Reqolem” i pusna obezzarazjavashtata instalacija...

XXXIX

Na tretija den ot konferencijata v grad Tamea shteshe da govori bylgarskijat uchen-paleontolog Svetoslav Petrov. V zalata bjaha doshli i Jolik i Milena. Te vse oshte ne bjaha razbrali syshnostta na ideologijata na Evekto Svoboen Ublesos, no, vse pak, ljubopitstvoto im beshe dosta goljamo.

Eto kakvi bjaha dumite na mladija bylgarin:

- Prijатели, zhelaja da me razberete pravilno i zatova shte se postaraja da byda obektiven. V nikakyv sluchaj ne biva da si pomislite, che sym privyrzhenik ili vrag na тази страна. Az njamam pravo da byda vrag na narod, kojto ima takiva uspehi vyv vsichki oblasti na zhivota, no ne bih mogyl da byda privyrzhenik na edna krajna ideologija, iztykvashta edna

edinstvena strana v sveta kato svryhneshto. Az ne bih mogyl da poddyrzham krajnostite. Makar che iztyknanite obshtestveni dejci na Evektos Svoboen Ublesos tvyrđjat, che ne si sluzhat s nepochteni sredstva pri privlichane na ucheni, te pri samite si izkazvanija ne si sluzhat s pochteni sredstva, a s lyzhi. A vsaki chesten chovek nenavizhda lyzhata. Eto – naprimer, vchera razgovarjah s edin ot naj-golemite pisateli i obshtestvenici na Evektos Svoboen Ublesos – Penri Pualdi. Az imah svedenija, che toj e otvljakyl golemija uchen Simon Blank. No Penri Pualdi otreche. Otreche, i to po naj-brutalen nachin, kato me zaplashi s izgonvane ot stranata. Razbira se, ne izgonvane ot raja, zashtoto az vse oshte ne schitam тази страна за raj. A vie kakvo mislite, prijateli? Simon Blank beshe naistina otvlechen i eto go i samijat nego. Sled kato svyrsha, shte govori i toj. Kakvo iskam da kazha s tozi primer? Iskam da dokazha, che neshto, koeto e izolirano ot sveta, e krajnost i syshtestvuva, opirajki se na krajnosti, koito stigat do brutalnost. Takava e i krajnostta na Atomnija pirat. Az ne sravnjavam onja prestypnik s тази vse pak prekrasna strana, za da iztykna ednakvostta v tjah. Ne. No te naistina imat obshto i obshtoto im e v krajnostite. Te sa dve krajno protivopolozhni neshta. Sega Atomnijat pirat e myrtyv, no v sveta ne biva da se dopusne takava kato negovata krajnost. Trjabva da se borim protiv krajnostite, a ne protiv тази prekrasna strana. Trjabva da se postaraem da vyrvim po edin pyt, kojto ne vodi kym poljusite ili ekvatora, a kym umerenite pojasi. Az ne iskam da propovjadvam primirenje. Ne, a naprotiv – da ne se primirjavate s krajnostite, da se borite zhivotyt v тази страна da stane za primer na vsichki i da se postigne v drugite strani syshtoto, i to samo s blagoroden trud...

XL

- Mozhe li da utocnite kakvi sa nashite krajnosti? - prekysna go Penri Pualdi.

- Da, razbira se! Shtom zhelaete. Vashite krajnosti se systojat glavno v nevlushvaneto v syvetite na drugite. Naprimer, vie ne se vslushahte v dumite na Fredi Sajmyns ili pyk, sled tova, na Sani. Vie ne mozhetete da vidite greshkite si. Ne mozhetete da razberete, che ne e vyzmozhno da postavite edni relsi, koito da zapochvat ot vas i da slozhite v tjah sveta. Osven tova, vie ne mozhetete da proumeete, che ne ste vyrhyt na obshtestvenoto razvitiie. Svetyt si se razviva – evoljuira – i vie ne mozhetete da sprete tozi nespiren vyzhod.. Vie, syshto, ne mozhetete da razberete, che s vashite skromni sredstva ne mozhetete da kupite sveta i da go podchinite na svojata volja. Vseki bi potrypnal ot strah, kato si predstavi, che vyrshi vseki den edno i syshto, njama cel v zhivota si, zashtoto vsichko mu e izkljuchitelno na gotovo. Razbira se, njakoj ne bi se zamislil za tova i bi pozhelal taka da mu byde ustroen zhivotyt, no sled vreme shte mu dotegne, shte mu doskuchae, shte mu se priiska raznoobrazie. A vie kakvo bihte mu predlozhili, kogato navsjakyde vsichko shte byde idealno ednakvo? Vsyshtnost, v ideologijata vi se pokazva tova. Vie iskate da napravite idealen svjat. Tova e nevyzmozhno prakticheski i, dori da e vyzmozhno, ne biva da se pravi. Chovekyt trjabva da ima cel v zhivota si. Da! Taka e. I zatova trjabva da mu se predostavjat uslovija, za da byde zaintriguvan s neshto, da ne byde bezrazlichen i s dyrzhanie na robot. Estestveno, ne biva da se ostavja da zhivee kato skot, no ne biva da se pravi ot choveka mashina. Mashinite chovek gi syzdava v svoja polza, a ne samijat toj da zaprilichva na tvorenieto si. Bih iskal navsjakyde vsichki da bydat shtastlivi, no ne shtastlivi za reklama, podhranvani s idei, zatypjavashti

mozyka, zashtoto te im se predstavjat za naj-istinski. Bih iskal shtastieto na horata da ne byde utopija, a istinsko. Bih iskal horata da ne se izbivat pomezhdu si, da ne se grabjat i lyzhat, a da bydat prijateli i bratja. Neka byde unishtozhena vsjaka krajnost, narechena tja Atomen pirat ili ideologija na Evektos Svoboен Ublesos. Choveshkijat razum trjabva da byde osvoboden ot vsichko skovavashto go i na chovek trjabva da se dade svoboda da tvori. Tova e svobodata. Razbira se, trjabva i uslovija za neja...

- V syshoto vreme po radiouredbata se chu:

XLI

- Chastierendi rekolem!

Tezi dumi podejstvaha na sedjashtite v zalata kato vzriv na bomba. Vsichki naskachaha, no razbraha, che gradyt se skrivashе veche pod zemjata. Konferencijata ne mozheshe da prodylzhi poveche pri tezi uslovija. Vsichki bjaha vyzbudeni i ne bjaha v systojanie da kazhat dve razumni prikazki. Nikoj ne pomneshe nito dumite na Svetoslav, nito za syshtestvuvaneto na Evektos Svoboен Ublesos. Vseki chuvashе v sobstvenoto si syznanie dvete zlokobni dumi: “Chastierendi rekolem”.

No sled okolo chas pyrvata trevoga otmina i vsichki zapochnaha da misljat trezvo. V zalata beshe pusnat televizor, kojto osvedomjavashе uchastnicite v konferencijata za systojanieto na povyrhnostta. Atomnijat pirat samo kryzheshe v nebeto. Sled tova pusna njakakvi bjuletini i otletja. Na listovete beshe napisano na dok om briasit (oficialnijat ezik na Evektos Svoboен Ublesos) slednoto:

“Mojata sila e ogromna. Az sym neulovim veche za moite vragove, na koito shte otmystja strahotno. Podchinete mi se, dokato ne e stanalo kysno!

Celijat svjat shte byde moj ili nichij!

Atomnijat pirat'

Tezi bjuletini bjaha procheteni ot ogranichen kryg, zashtoto bjaha hvyrteni na povyrhnostta, a gradovete bjaha skriti pod zemjata. Da izlizat gore mozheha samo hora sys specialno razreshenie.

Pochti celijat vyzdushen boen flot na Evektos Svoboен Ublesos beshe izpraten po sledite na pirata.

Na slednija den konferencijata prodylzhi. Tozi den govori Simon Blank, kojto izoblichil otvlichaneto na umove v Evektos Svoboен Ublesos. Sled nego vze dumata i Jolik. Toj beshe razbral veche vsichko i, razocharovан i izlygan v nadezhdite si, toj podkrepi napylnо Svetoslav. I, kato razbirasht ot literatura chovek, otreche ednostranchivite proizvedenija na pisatelite ot Svoboен Ublesos, a s tova toj dokaza, che krajnostite v ideologijata vodjat do krajnosti v literaturata.

Penri Pualdi vze dumata, kogato se zakrivashе konferencijata i, za obshta radost na uchastnicite ot drugite strani, toj syshto se otreche ot nepravilnata ideologija na Evektos Svoboен Ublesos. Toj prysna v zalata edna kniga, v kojato mnogo hudozhestveno beshe opisal vytreshnata i vynshnata borba na edin zhitel na svojata strana do negovoto duhovno izrastvane.

I, mozhe bi, tova beshe samijat Pualdi...

XLII

Atomnijat pirat otkri mnogo svoi symishlenici, izbjagali ot zatvorite. Toj se zaradva, che deloto mu pecheli uspehi, i zapochna novi bombardirovki, dokato mu praveha novo legovishte njakyde pak v Antarktida. Mrazyt na tozi kontinent beshe dosta goljama prechka za vragovete na pirata.

Otnovo nebeto ne beshe spokojno i pak se chivashe njakyde revyt na letjashtata krepost na Atomnija pirat i ot vreme na vreme njakoj grad izchezvashe.

Piraty pryskashe navred svoite pozivi, propagandirashe po radioto i televizijata svojata mosht, no nikoja strana ne mu se podchini. Togava za-pochna masovo unishtozhenie.

Razbira se, mnogo slaboharakterni se prisyediniha kym Atomnija pirat. Strah gi beshe za zhivota im. Predpochitaha da stanat robi, no da bydat zhivi. Te bivaha nastanjavani v novija dvorec na pirata, kojto beshe desetki pyti po-goljam ot razrushenie.

Atomnijat pirat si syzdade ogromna vojska ot petstotin hiljadi dushi, morski flot s hiljada podvodnici (vse otvlecheni) i petstotin bojni koraba (mezhdou koito i deset samoletonosacha), aviacija s dve hiljadi iztrebiteli-bombardirovachi, dve hiljadi strategicheski bombardirovacha i hiljada helikoptera. Za vsichki bojni syoryzhenija piraty ne beshe dal nito stotinka.

Svetyt beshe zagrozen ot strashnata sjanka na Atomnija pirat. Svetyt gineshe bavno. Svetyt tytneshe ot atomnite vzrivove. Svetyt trypneshi i proklinashe. Svetyt zaklejmjivashe prestyplenijata na tozi uzhasen izverg, no svetyt beshe bezsilen pred nego.

Svetyt ne beshe edinen.

Na Zemjata imashe stotici dyrzhavi.

Svetyt trjabvashe da se obedini sreshtu obshtija si iztrebitel.

I chestnite hora ne zakysnjaha i skoro Zemjata se opylchi sreshtu Atomnija pirat.

Atomnijat pirat trjabvashe da byde unishtozhen! Trjabvashe da byde srazeno negovoto jadro. Trjabvashe da byde premahnat edin goljam i preopasen vrug na chovechestvoto.

Kogato se stigneshe do krajnostta unishtozhavane na civilizacijata i nejnite tvorci, to togava postradalite i stradashtite ot тази krajnost se obedinjavat za borba sreshtu neja, borjat se v imeto na mira, svobodata i zapazvaneto na vekovnata kultura. Vseki chesten i progresiven zhitel na nashata Zemja ne bi ponesyl da se gavrjat s negovata kultura, da unishtozhavat pred ochite mu civilizacijata, zatova vseki vzriv shte se vrjazva do bolka v syznaniето na trezvomisleshtija, vseki izstrel shte go naranjava, makar i ne prjako, vsjaka kapka nevinna kryv shte go vyzmushtava, vseki otnet zhivot shte go kara da protestira, vsjaka zaplaha za negovija zhivot shte go nakara da se bori za zhivota na drugite. A tozi, kojto ubiva, pali i rushi, shte se spre v stenata na moshtnata koalicija ot chestni hora.

Taka zapochva vojna.

Kogato silnijat nadcenjava silite si i kogato slabijat vizhda skritite si sili.

I v povecheto sluchai slabijat pobezhdava, zashtoto se bori za pravdata. Razbira se, slabija se zakaljava v borbata.

No ako ne syshtestvuvashe Atomnijat pirat, ako ne syshtestvuvaha atomnite bombi, ako ne syshtestvuvaha vyobshte oryzhijata, ako ne syshtestvuvaha krajnostite, ako vsichki misleha trezvo, vojnata s Atomnija pirat ne bi zapochnala.

Tazi vojna beshe uzhasna, otvratitelna, kato vsichki vojni dotogava, no tja beshe po-smyrtonosna. Tja beshe bezumna, zashtoto beshe zapalena ot bezumec.

Samo nenormalen chovek e sposoben na takava otvratitelna postypka. Samo edin izverg i zvjar, kakyvto beshe Atomnijat pirat...

(Pleven, 16.07.1973 g.)

Chetvyrta glava **Vojnata s Atomnija pirat**

I

Slynceto zaljazvashe kyrvavocherveno, sjakash beshe oblmano v kryvta na milionite zhertvi na Atomnija pirat.

Golemijat grad beshe pust. Zhitelite mu go bjaha izostavili, za da namerjat ubezhishta v malkite planinski selca, zaradi koito Atomnijat pirat ne bi izhabil nito edna atomna bomba, dori malokalibrena.

V grada se skitaha bezdomni zhivotni i kradci, koito bjaha gospodari na izostavenite poluizprazneni magazini.

No ne samo zhivotnite i dzhebchiite se razhozhdaha volno. Tuk se shireha i doverenicite na pirata, koito verbuvaha, kogoto sreshtneha. Kogato njakoj im se vyzprotiveshe, te bezceremonno go zastrelvaha i go ostavjaha da gnie na ulicata.

Slynceto zaleze, spusna se tymnata nosht i pogylna grada. Nikyde ne sveteha ulichnite lampi ili prozorcite na domovete.

No v podzemnite barove stotici otchajani do bezumie pieha i se spirtosvaha, zashtoto ne vizhdaha poveche smisyl da se zhivee.

Tazi beshe pyrvata nosht, v kojato gradyt beshe bez zhitelite si. Razvratyt i krazhbite bjaha zanimanijata na ostanalite v nego.

V edin ot hotelite vse oshte imashe njakolko dushi, nepovlijali se ot sumatohata i nenapusnali grada.

Mezhdu tezi smelchaci bjaha Svetoslav i Sani.

Kakvo tyrseha te v tozi izostaven grad v razgara na vojnata?

Te chakaha Fredi Sajmyns, s kogoto imaha sreshta tuk. Trimata ucheni bjaha reshili da organizirat druzhestvo na nauchnite dejci za borba s Atomnija pirat, narecheno “Vòres, emosoèmen, nuèa”, koeto znacheshe na dok om briasit “znanie, borba, mir”, sykrateno “VEN” (Vorec, emocoemen, nuea).

Fredi Sajmyns dojde na drugija den i dovede sys sebe si tri avtobusa s ucheni, koito nabrojavaha okolo sto i osemdeset dushi.

V salona na hotela se systoja uchredjavaneto na organizacijata “VEN”. V neja mozheha da vljazat vsichki ucheni, koito iskaha da se borjat protiv Atomnija pirat.

V syshtoto vreme, v salona na edin drug hotel se organizirashe drugo druzhestvo, no to beshe na privyrzhenicite na Atomnija pirat. Narekoha go “Briasit site toen” (svetyt e nash – Bryacyθ cyte toen), sykrateno “BRY-CY-TO”.

“BRYCYTO” izigra naj-otvratitelnata rolja vyv vojната. Izstyplenijata na chlenovete na тази organizacija, koito bjaha naj-revnostni poddryzhnici na prestypnoto delo na Atomnija pirat, karaha da nastryhnat kosite i na naj-hrabrite.

No “BRYCYTO” sreshtna “VEN”...

II

“Ymycady vard cyte daganena. Ym cy hanthcaben, jorò, ar ymycydy wrцы, om ynacydy ym bu luanncoce yferycctaceno. Ubleder anye om ymyc, edmer hant cyte ebundyr relno.

Aлcendy bryacyθ bu yncл ymyc mer hantfocen!

Ψactyerendy reqolem”

Tova beshe nahalnijat poziv na Atomnija pirat, napisan na dok om briasit (preveden e v razdel XLI na prednata glava). Tozi ezik dobi izkljuchitelno shiroka populjarnost i zatova piratyт go izpolzvashe za otvratitelnata si propaganda.

Pit Stendsyn razchitashe “reklamata” na Atomnija pirat (kakto toj nareche poziva), rovejki se v edin ogromen rechnik. Vsichki ucheni ot ekspedicijata na Simon Blank bjaha na dynoto na okeana, kydeto, skriti ot vojnata, praveha izsledvanijata si. I taka, zoologyt, sled kato razchete “reklamata” na Atomnija pirat, se zapali da izuchava dok om briasit. Na spokojstvie v podvodnija dom, skrit vsred gysti vodorasli, bojadisan v zashtiten cvjat. Pit obichashe tishinata i spokojstviето, oryzhieto mu beshe omryznalo i se chudeshe na Svetoslav kak e trygnal da pravi organizacii v ustata na vylka. Na vylka li? O, ne! Na lamjata! Kakva ti lamja! Atomnijat pirat e po-strashen ot vsjaka lamja, zashtoto syshtestvuva, a onezi izmisleni zhivotni sa samo fantazija. Brr! Samo da ne ti izleze nasreshta Lamjata-Atomen pirat, zashtoto... A! Pit Stendsyn ne se boeshe ot pirata, no izpitvashe neprijatno chuvstvo, kogato chueshe imeto mu ili se seteshe za nego. Otkakto se bjaha izmyknali ot lapite mu, toj ne zhelaeshe da go vizhda poveche.

No kakto si sedeshe taka, na zoologa mu hrumna edna velika ideja. Toj vednaga hvana moliva si i napisa neshto na dok om briasit. I ostana mnogo dovolen.

A kakvo vsyshtnost beshe napisal? Edin poziv ot imeto na Atomnija pirat, kojto glaseshe:

“Hora, v dvoreca mi e strahotna typanica. Ne idvajte veche, a se krijte kydeto mozhete. Ako svetyt stane moj, to ne mi se vjasvajte pred ochite!

Atomnijat pirat”

a napisan na dok om briasit izglezhdashe taka:

“Ynerom, un ymycady eranca cyte hvanteren ezyreq. Hant bunderecder jorò, na ynhajder qyddy qlocey. Pouc bryacyθdy bu ebund om ymyc, yn hant pranumder nwmò artydy om ymyc!

Ψactyerendy reqolem”

Skoro edin napechatan ekzempljar popadna u samija Atomen pirat. Toj beshe vbesen. No ne znaeshe, che tova e rabota na Pit Stendsyn...

III

Chlenovete na “BRYCYTO” namaljavaha s vseki izminat den. Kato che li se stopjavaha. Klubovete mu v razlichnite gradove izchezvaha edin sled drug. Atomnijat pirat se obezpokoi mnogo. “BRYCYTO” mu vyrsheshe dobra rabota, a sega izvednyzh – zamlykna.

Shefyt na “BRYCYTO” Kuondi Fressi sedeshe v kresloto sreshtu Atomnija pirat i se ljuleeshe.

- Znachi taka – kaza piratyt – ne mozhesh da otkriesh veche nito edin chlen na “BRYCYTO”. Ne mislish li, che mnogo kratyk beshe zhivotyt na tvojata organizacija?

Kuondi Fressi se usmihna zlobno:

- A znaesh li, Cheri¹ (taka toj narichashe pirata, i nie syshto shte si pozvolim da upotrebjavame tova ime, kogato govorim za nego), che ima edna druga organizacija. Stoprocentovo sym siguren, chene si chual za neja, no tja sjakash pogylna nashite hora. Imeto j e “VEN”.

- Koj e rykovoditeljat j?

- Fredi Sajmyns.

- Kakvo! Onja deto go izgoniha ot Evektos Svoboен Ublesos? Hm! Toja negodnik!

- I toj te naricha sys syshtoto ime.

- Trjabva mi zhiv! A koi sa po-izvestnite mu pomoshtnici? – piratyt barabaneshe nervno po edin avtomat vyrhu masata.

- Svetoslav Petrov...

¹ Ψery – fantom (doq om bryacyθ)

- A-a! Fredi Sajmyns ne mi trjabva! Dovedete mi tozi negodnik!

- I Sani e tam.

- I nego! – izreva Cheri.

- I Penri Pualdi.

- A-a! – izstena v bezsilna jarost piratyt i udari s avtomata po masata.

- Po-spokojno! Po-spokojno, Cheri. Ima oshte poznati, makar i ne mnogo prijatni kato prednite – zlobnata usmivka na Kuondi Fressi ne padashe ot liceto mu. – Tam e i Jolik. Seshtash se za nego. Po-skoro za madamata mu!

- Stiga! Trimata, koito ti kazah – tjah dovedi, a Jolik i Sajmyns – zastreljaj.

- Da byde voljata ti! – pokloni se Fressi i izleze.

No smetkite na Cheri bjaha krivi. Sajmyns beshe vzel vsjakakvi predohranitelni merki za sigurnostta na organizacijata. Penri Pualdi, makar che predi mu beshe vrag, sega beshe naj-dobrijat mu pomoshtnik. Vsyshtnost Evektos Svoboен Ublesos beshe zapochnal da finansira i poddyrzha organizacijata “VEN”. Zavojat v politicheskija kurs beshe napraven na vreme i тази strana beshe naistina tvyrda opora na “VEN” i vyobshte na borbata sreshtu pirata. S pomoshtta na naj-syvremennata tehnika, “VEN” gledashe po televizijata glavnata kvartira na Atomnija pirat, makar che toj dori i ne podozirashe...

IV

Elene Gjunter ostana s Mari Blank v Evektos Svoboен Ublesos i tam dvete devojki se zapisaha v universiteta. Elene zapochna da sledva podvodna zoologija – tova beshe specialnostta na Sani, kogoto tja tolkova mnogo obichashe i zhelaeshe na vsjaka cena da go specheli, a Mari zapochna da izuchava dok om briasit i literaturata na Evektos Svoboен

Ublesos. Tam shteshe da uchi i Milena, prijatelkata na Jolik. Tja beshe zapisala arhitektura.

Po vreme na vojnata vsichki gradove na Evectos Svoboен Ublesos bjaha skriti pod zemjata. Nikakyv vrag ne mozheshe da pronikne v podzemnija svjat na тази strana. Takiva gradove se strojaha na mestata, kydeto e imalo drugi gradove, no razrusheni ot Atomnija pirat. Strojaha gi pod zemjata, no s pomoshтта na arhitekti, inzheneri i konstruktori ot Evectos Svoboен Ublesos. Stotici gradove bjaha vyzstanoveni blizo do starite im mesta oshte po vreme na vojnata.

Moshntata koalicija na “VEN” beshe spechelila celija miroljubiv i svobodoljubiv svjat na svoja strana. Dumite “vòres”, “emosoèmen”, “nuèa” bjaha simvol na svobodata i borbata sreshtu Atomnija pirat.

V syshtoto vreme mladezhite, plennici na Atomnija pirat, obrazuvaha edna tajna organizacija, kojato pomogna mnogo v borbata sreshtu Cheri. Imeto j beshe “NERYD” (ot nachalnite bukvi na “nuryн” [nurìn] – svetlina, “estryoteo” [estriotèò] – mehta, “ruanneo” [ruannèò] – tvyrдост, “yncyλyn” [insilìn] – myzhestvo i “damotèa” [damotea] – volnost).

Organizacijata “NERYD” nabra chlenove za “BRYCYTO”. Vodach na “NERYD” vsyshtnost beshe pomoshтnikyt na Kuondi Fressi – Jèoli Èjспuali. Shefyt na “BRYCYTO” dori i ne podozirashe, che pod imeto na negovata organizacija se krie druga – nelegalna, kojato, vmesto da sluzhi na Cheri, sluzheshe na vragovete mu.

A Jèoli Èjспuali se svyrza lesno s Fredi Sajmyns, zashтoto beshe izpratен na razuznavane. Sled izpitaniето, na koeto beshe podlozhen Ejспuali, chlenovete na “VEN” mozheha da vjarvat na pomoshтnik-shefa na “BRYCYTO”.

Sled kato vze dosta lyzhivi svedenija, Jeoli Ejspuali zamina za legovishteto na Cheri, kydeto negovijat gospodar – Atomnijat pirat, go ochakvashe s netyrpenie.

A ot tozi den započna operacijata “Ljubov” (na dok om briasit “VENNERYD” – naimenovaniето e polucheno pri slivane na imenata na dvete organizacii – “VEN” i “NERYD”). No, estestveno, ljubovta na uchastnicite v neja ne beshe kym Cheri, a kym mira i svobodata...

V

“Ym unvennec. Ymycady venneryd anyene ça. Neryd”.

Taka glaseshe shifrovanata telegrama, poluchena ot Fredi Sajmyns v podvodnija centyr na “VEN”, namirasht se v Kuljasen Fart (Κυλασεν Farθ) – Morskija grad na Evectos Svoboен Ublesos. Prevodyt j e: “Vljubih se. Ljubovta mi vyrvi dobre. Nerid”.

Syshtija den edna ot letjashtite kreposti na Cheri katastrofira nad Atlantika. Atomni bombi njamashe na borda, no zaginaha sto i osemdeset privyrzhenika na pirata.

Sledvashtata telegrama do Sajmyns beshe: “Vennenady tyacec ymyc”, koeto v prevod oznachavashe: “Ljubimata me celuna”.

Tretata beshe: “Vennenady antò tyacec ymyc”, t.e. “Ljubimata pak me celuna”.

A syshtija den Atomnijat pirat izgubi i vtorata si krepost, kojato beshe uspjäl da si vyzvyrne.

Posledvaha oshte njakolko desетки podobni telegrami, vsjaka ot koito beshe predshestvana ot vzrivjavaneto na samoleti, korabi ili podvodnici.

Posle izvednyzh “katastrofite” se prekratiha, a Jeoli Ejspuali otide otnovo na razuznavane. Točno kogato se kaneshe da si zaminava, poluchi syobshtenie, che njakoj vzrivil

vsichkite samoleti ot aviacijata na Atomnija pirat. Jeoli se napravi, che e mnogo raztrevozhen. No po pytja poluchi oshte edno syobshtenie – vsichki podvodnici bjaha unishtozheni ot neizvesten vrag. A kogato Ejspuali pristigna, nauchi, che i korabite bjaha unishtozheni.

Atomnijat pirat beshe ostanal, tyj da se kazhe, bez oryzhija. Njamashe gi krepostite mu, s koito da otvlicha vsichko, koeto mu beshe nuzhno.

Njakolko dena sled kraha na Cheri, beshe ubit Kuondi Fressi, naj-vernijat pomoshtnik na pirata.

“BRYCYTO” se razturi, zashtoto chlenovete mu bjaha vsyshnost chlenove na organizacijata “NERYD”.

Piratyt imashe samo dva helikoptera i edna podvodnica i edin dvorec, v kojto zhiveeha okolo dva miliona negovi “privyrzhenici”. No te bjaha chlenove na “NERYD” i edna nosht Cheri, za da se spasi ot gneva im, izbjaga s naj-sigurnite si hora, petdeset na broj.

Lichnata podvodnica na pirata imashe dosta golemi razmeri i v neja se pobraha dvata helikoptera.

Sled takava slava, Cheri pochti ostavashe goltak.

No vojnata ne beshe svyrshila...

VI

Beshe izminala edna godina ot zapochvaneto na vojnata, a zhertvite, dadeni v neja, bjaha ogromni. I povecheto – nevinni hora. A tezi, koito bjaha ostanali zhivi ot bombardiranite gradove, bjaha obrecheni na bavana, uzhasna gibel.

Kakva izlishna zhestokost!

A chovechestvoto mozheshe da se razviva spokojno, v mir. No shtom izvergi ot tipa na Atomnija pirat sreshtnat pone malka podkrepa, te zamisljat pykleni planove.

Planove za unishtozhenie!

Za unishtozhavane na vekovната civilizacija, za unishtozhavane na razumni syshtestva, za unishtozhavane na vsichko, koeto e sygrazhdano v prodylzhenie na dylgi godini, vekove i dori hiljadoletija.

No njakoi, koito ne iskat da razberat syshtnostta na vojnata, ne mogat da ja razberat ili sa zaslepeni do takava stepen, che ne sa dalnovidni, pravjat vojni, sjakash za svoe udovolstvie, sys sadistichno hladnokryvie i posledici, za koito epitetite “uzhasni”, “strahotni”, “potresavashti” sa tolkova slabi, kolkoto ako se slozhi edin kilogram sol v sladkovodno ezero, za da se podsoli vodata v nego.

I ne samo tova, no vizhdajki svoeto porazhenie, takiva zverove se starajat da ubijat kolkoto se mozhe poveche, da razrushat kolkoto se mozhe poveche, da zapaljat kolkoto se mozhe poveche i, vyobshte, da unishtozhat kolkoto se mozhe poveche.

I Atomnijat pirat postypi taka.

Toj imashe samo edna podvodnica, no ne otstypvashe. Golemi prostranstva ot okeanite bjaha opustosheni ot atomnata mu podvodnica. Tazi podvodna voda se vodeshe na zhivot i smyrt, zashtoto ot neja zavisеше dali Cheri shte ostane zhiv. A ostanеше li zhivo – tova oznachavashe nova bezmilostna atomna vojna.

Piratyt se pridvizhvashe kym bregovete na Evectos Svoboен Ublesos, za da unishtozhi podvodnite gradove i syoryzhenija na тази страна. Toj beshe razbral, che ot bezobidni syshtestva, zhitelite j nastypiha sreshtu nego kato naj-golemi vragove.

I zatova toj iskashe da gi unishtozhi.

Podvodnicata mu “Previmerars” (“letjashta”) nito chas ne spirashe hoda si, nito za minuta ne namaljavashe skorostta si.

I, mozhe bi, zaradi tova byrzane, Atomnijat pirat ne zabeljaza podvodnata baza na ekspedicijata na Simon Blank. Inache, ne bi ostavil zhivi uchenite, koito vednyzh mu bjaha otneli letjashtata krepost.

“Previmerars” (“Previmerarc”) nablizhi Evektos Svoboен Ublesos, no popadna na moshtni mrezhovi zagrazhdenija, koito zapochvaha na petdeset kilometra ot bregovete.

Atomnijat pirat ne mozheshe da probie petdesette reda mrezhni, obikolili cjalata strana. I togava razbra, che e pobeden...

VII

Penri Pualdi beshe izmoren ot тази vojna. Toj, kato vsichki miroljubivi hora, nenavizhdashe tova bezsmisleno unishtozhenie na horata i vekovnata kultura. Sled kato se beshe otyrsil ot pogreshnite si shvashtanija, toj, sled dylgi syveshtanija, beshe prinudil i drugite politicheski dejci v Evektos Svoboен Ublesos da razberat istinata.

I syshtijat den, kogato nikoj ne podozirashe v kakva opasna blizost s Evektos Svoboен Ublesos se namirashe Atomnijat pirat, Izvynrednijat syvet na тази strana reshi da bydat shtatelno pretyrseni vsichki moreta i okeani s goljamata flota ot atomni podvodnici i voenni korabi.

Saviessa Uempiandori, syprugata na Penri Pualdi, edna ot naj-golemite poetesi na Evektos Svoboен Ublesos, zamina za Evropa, kydeto shteshe da uchastva v edin festival na poezijata.

Svetoslav i Sani izpolzvaha tozi sluchaj i syshto zaminaha za Starija svjat. Tam dvamata ucheni se sreshtnaha s toku-shto zavyrnalite se ot izsledvanija pod vodata uchastnici v ekspedicijata na Simon Blank. Pit Stendsyn beshe vyv vyztorg, che vizhda mladija paleontolog.

E, kak si, bratle? – izvika zoologyt s grymkija si glas. – Da ne bi da si odkril skeleta na Atomnija pirat?

- De da bjah go odkril, ama po nego ima oshte meso – otvyrna Svetoslav.

- Nie shte go smykнем! – izvika vyzbudeno Pit.

- Koj go znae kyde se podvizava sega – namesi se Sani.

- Shte go namerim! – razpali se oshte Stendsyn. – Kyde shte otide! Shte go namerim, ako shte i v Marianskata padina!

- Ne sym siguren, che shte go namerim tam – posheguva se Svetoslav, - zashtoto podvodnicata mu ne gazi plitko.

- Shte progazi!

- Mozhe i da zagazi!

- Po-lesno shte go spipame togava!

- Ako ne sa go spipali dosega.

Razpalenijat razgovor shteshe da prodylzhi oshte dylgo, ako otnjakyde ne se pojavi Simon Blank, kojto zagovori za syvsem drugo:

- Kak e Velikata svobodna dyrzhava? Chuh, che sa se osyznali.

- Da, vjarno e – otgovori Svetoslav, - no ima neshto, koeto ne moga da razbera. Kak s takava mogyshta tehnika ne mogat da stignat Slynceto.

- Shte go stignat – kaza Blank. – Nurinonda e v podstypite mu.

- Ami! Penri Pualdi e veche na nego – izvika Pit Stendsyn. – Chetohte li novija mu roman?

- Az tvyrnja, che e bil na slynceto, zashtoto umyt mu se e opekyl – zlychno podhvyrli Sani.

I taka, razgovorite prodylzhiha do kysno prez noshtta. Syzhaljavaha samo, che Fredi Sajmyns ne beshe pri tjah.

VIII

A v syshtoto vreme Fredi Sajmyns sedeshe v edin ot podvodnite domove na Kuljasen Fart i sledeshe dvizhenieto na "Previmerars". Podvodnicata na Atomnija pirat uporito obikaljashe okolo nepristypnite bregove na Evektos Svoboен Ublesos. Fredi iskashe tozi pyt na vsjaka cena da zalovi zhiv Atomnija pirat i zatova ne byrzashe da potopjava podvodnicata. A i ne iskashe da se vliza v boj s pirata, za de ne se dadat izlishni zhertvi. Segа Sajmyns prosto ne znaeshe kak da postypi. Dvoumeshe se. Razmishljashe. I nishto ne mu idvashe na uma. Da potopi "Previmerars" beshe naj-lesno, no Cheri mu beshe nuzhen zhiv. Trjabvashe da byde osyden ot cjaloto chovechestvo za chudovishtnite mu prestyplenija. Bjaha reshili s Penri Pualdi da organizirat mezhdunaroden proces, na kojto shtjaha da bydat izpraveni Atomnijat pirat i privyrzhenicite mu, za da im se iska otgovornost za vsichki uzhasi, izvyrsheni protiv chovechestvoto. Naj-posle Fredi Sajmyns reshi podvodnicata na pirata da byde zalovena sys stomanena mrezha.

No dokato Sajmyns razmishljashe vyrhu tova, "Previmerars" poe kurs v neizvestna posoka. Lazernite oryzhija lesno mozheha da zastignat pirata, no Fredi zabrani da se strelja.

Vednaga sled "Previmerars" potegliha njakolko podvodnici na Evektos Svoboен Ublesos.

Jeoli Ejspuali beshe izpraten v centyra na "VEN", za da mobilizira vsichki sili na organizacijata, kojato beshe stanala naj-vlijatelnata mezhdunarodna organizacija. Tja beshe priznata ot vsichki strani na Zemjata i rykovodeshe mezhdunarodnija politicheski zhivot.

Dumata na "VEN" beshe silna i neosporima, zashtoto v neja se krieshe moshtta na cjaloto progresivno i miroljubivo chovechestvo.

I edin den "Previmerars" popadna v klopkata, ustroena ot deset podvodnici na Evektos Svoboен Ublesos.

No Atomnijat pirat ne beshe otkrit mezhdu zalovenite v podvodnicata. Kyde beshe izchezal? Syratnicite mu mylchaha.

V celija svjat zapochna akcija po izdirvaneto na pirata. Cheri trjabvashe da byde zaloven, osyden i nakazan za ogromnite si, chudovishtni prestyplenija.

Atomnijat pirat beshe objaven za prestypnik # 1 na chovechestvoto. Vsichki chestni hora bjaha prizovani ot Fredi Sajmyns po Mezhdunarodnoto radio da se vkljuchat nezabavno v izdirvaneto na Cheri.

IX

Sani zamina vnezapno za Evektos Svoboen Ublesos. Nikoj ne razbra zashto zoologyt trjabvashe da napusne Evropa.

No eto kakva beshe prichinata. Sani poluchi telegrama ot Fredi Sajmyns po mnogo speshna rabota.

Sled njakolko dena Sani se vyrna, no nishto ne kaza nito na Simon Blank, nito na Svetoslav. Sani postypvashe tajnstveno, kako pri povecheto sluchai, kogato dejstvashe sam. No tova beshe negova taktika. Da se razprikazva naljavo i nadjasno kakvo vyrshi ne beshe prisyshto za nego. Vyobshte, toj mrazeshe da govori izlishno, izkazvashe se po vyzmozhnost polakonichno.

Svetoslav ne poznavashe podvodnija zoolog zle i zatova ne go popita kyde e bil prez tezi njakolko dena, a naprotiv, predlozhi mu da se porazhodjat po chernomorskoto krajbrezhie. Sani, razbira se, otkaza, zashtoto se opravda, che moreto mu bilo omryznalo veche.

Paleontologyt go ostavi i syshto zamina vnezapno za njakyde.

Kyde izchezna toj, prijatelite mu ne razbraha, i dva meseca Svetoslav sjakash beshe potynal vdyn zemja.

Vyrna se posyrnal, dosta ot slabnal, a kosata mu beshe porasnala oshte poveche, beshe si pusnal brada i mustaci. Prijatelite mu ne mozhaha da go poznajat. Toj postoja njakolko dena pri Simon Blank i izvednyzh pak izchezna, no tozi pyt sys Sani.

Simon Blank se doseti, che te tyrseha Atomnija pirat. Dyshterja mu se beshe otchajala, che Svetoslav ne j beshe pisal dosta vreme. Tja si misleshe kakvo li ne i bashta j trjabvashe da ja uspokojava vseki den po telefona.

No edin den Mari otide pri Penri Pualdi i mu kaza napravo:

- Kazhete mi kyde e Svetoslav.

- Ne moga da vi kazha. Ot tova zavisi sydbata na chovechestvoto.

- Taka li? A zashto toj ne mi go kaza?

- Toj ne trjabva da razglasjava na vseki kakvo vyrshi.

- A az nima sym...

- Vie ste zhena.

- Kakvo ot tova?

- Trudno shte zapazite tajnata.

- Tolkova li goljama e тази tajna?

- Kazah vi, che ot neja zavisi sydbata na cjaloto chovechestvo.

- A kolko vreme njama da go vidja? Pone tova njama li da mi kazhete?

- Dve godini.

- Bozhe gospodi!

- Trjabva da sviknete s тази misyl. Shtom go obichate, shte ponesete vsichko...

X

Vse pak Simon Blank gresheshe, kato misleshe, che Svetoslav e trygnal da tyrsi Atomnija pirat. Tova veche beshe rabota na druga organizacija. A bylgarskijat uchen se zanimavashe s njakakvi stranni izsledvanija. Penri Pualdi edva go specheli za тази kauza sled dvumesechni pregovori. Sys Sani beshe po-lesno, zashtoto toj njamashe kakvo da gubi – opitite bjaha opasni, ne che se systojaha v izprobvane na njakakvo strashno oryzhie, naprotiv, bjaha protiv oryzhiyata i imaha za cel da dokazhat na chovechestvoto, che mozhe da se zhivee pod voda taka, kakto se zhivee i na povyrhnostta na Zemjata.

Svetoslav i Sani zazhivjaha v edin dobre obzaveden podvoden dom i se izhranvaha ot sobstvenite si lovuvanija pod voda. Shtjaha da zhivejat v tozi dom dve godini, bez da izlizat na povyrhnostta. Zhivotyt im beshe pod nabljudenie na Uceoquλacen Ecobrem (Useokuljasen Esobrem) – Podvodnija centyr, namirasht se v Kuljasen fart.

Vsichki beshe v pylna tajna. Podvodnijat dom beshe izvesten samo na tezi, koito zhiveeha v nego, i na oshte njakolko dushi, koito rykovodeha izsledvanijata.

V Centyra imashe njakolko televizora, koito bjaha specialno za nabljudenie na dvamata ucheni, zhiveeshti v podvodnija dom. Imashe prjaka radio i telefonna vryzka, a osven tova vsichki uredi, pokazvashti sydyrzhanieto na vyzduha v pomeshtenijata, kydeto raboteha i zhiveeha Svetoslav i Sani, bjaha svyrzani i dublirani s drugi, namirashti se v Centyra.

V podvodnija dom i okolo nego se praveha naj-razlichni eksperimenti. Dvamata ucheni se spravjaha otlichno s rabotata si, spazvaha rezhima i blagodarenie na tova ne usetiha silno promjanata. Te ne bjaha trenirani za тази obstanovka i imenno v tova se systoeshe opityt – da se razbere kolko mogat da izdyrzhat netrenirani hora v podvodni syoryzhenija, v sluchaj na njakakva goljama opasnost, grozjashta chovechestvoto.

V nachaloto opityt potrygna dobre, vsichko beshe normalno, njamashe nishto obezpokojavashto.

V syshtoto vreme Mari ne ostavjashe na mira nito Penri Pualdi, nito Fredi Sajmyns, nito bashta si. Elene Gjunter beshe razbrala, che i Sani e izchezna i zatova syshto bezpokoesho Fredi, kojto naj-posle izbjaga ot Evekto Svoboen Ublesos i se skri v Quλacen farθ.

No trjabvashe pak da se vyrne, zashtoto edin pytnicheski samolet beshe izchezna neizvestno kyde...

XI

Atomnijat pirat znaeshe otlichno, che dokato e zhiv, vojnata shte prodylzhava. A toj zhelaeshe da ima poveche kryv i poveche razrusheniya. Zhelaeshe da byde vladetel na Zemjata. Neuspehite mu v posledno vreme ne go obezkurazhiha, a naprotiv – ozlobiha go do krajna stepen i toj reshi na vsjaka cena da prodylzhi vojnata sys sveta, s vsichki sredstva da zavlaadee ili unishtozhi Zemjata.

Zatova piraty otvleche edin pytnicheski samolet i prinudi letcite da go prizemjat v Antarktida. Sled tova pytnicite i ekipazhyt bjaha svaleni na leda i razstreljani naj-bezmilostno ot Cheri. V svoja kufar piraty nosesho reaktivni dvigatel, kojto se postavjashe na gyrba. S nego Atomnijat pirat se otpravi kym Juzhna Amerika i tam otkri edin svoj bivsh privyrzhenik. Toj beshe lekar i oshte kogato zhiveesho v dvoreca na pirata se beshe specializiral da pravi plastichni operacii. Cheri go prinudi da mu napravi plastichna operacija na liceto i sled tova go zastrelja.

Sled njakolko dena izchezna oshte edin pytnicheski samolet.

Tozi pyt Atomnijat pirat beshe platil na chetirima profesionalni ubijci i s tjahna pomosht likvidira ohranata na

samoleta i prinudi ekipazha da go prizemjat do pyrvija otvlechen samolet.

S pytnicite i ekipazha piratyt i naemnite mu ubijci se spraviha posredstvom avtomatite.

Kogato chetirimata naemnici prebyrkvaha dzhobovete na ubitite, piratyt se osvobodi i ot tjah.

Taka zaizchezvaha samoleti ot razlichni kraishita na planetata, dokato brojat im dostigna dvadeset.

No edin den ogromното grobishte beshe otkrito ot razuznavatelna ekspedicija. Potresavashtata kartina na okolo dve hiljadi ubiti se pojavi vyv vsichki ezhednevnicu. Oshte syshtija den izchezna edin pytnicheski parahod.

Nikoj ne se symnjashe veche, che tova e delo na Atomnija pirat.

Edin den beshe napadnato voenno letishte, no vsichki napadатели ostaviha kostite si, s izkljuchenie na edin, kojto izbjaga s otvlechen iztrebitel.

Njakolko dena sled tova ot drugo letishte beshe otvlechen tezhyk bombardirovach.

Javno Atomnijat pirat se beshe okopitil sled porazhenieto si s "Previmerars".

Njamashe symnenie – vojната s Cheri ne beshe svyrshila...

XII

Mari i Elene ne mozheha da se uspokojat. Njamashe da vidjat ljubimite si celi dve godini. Dve godini! O, kolko tezhko beshe na devojkite da sviknat s тази misyl. Dori ne mozheha da se primirjat s neja, z trjabvashe da sviknat.

V sveta ot novo se chu imeto na Atomnija pirat. Ot novo negovite prestypleniya pokyrtiha dushite na chestnite hora po sveta.

A Svetoslav i Sani bjaha izchezjali.

Dali tova ne beshe svyrzano s Atomnija pirat? A ako bjaha zaginali? O, ne! Te ne mogat da zaginat. Ne trjabva da zaginat! Ne, ne trjabva!

Mari i Elene stradaha. Stradaha, zashtoto obichaha, no i se gordeeha sys svoite vyzljubeni.

Svetoslav syshto si misleshe za Mari, no Sani dori i ne podozirashe, che Elene Gjunter e vljubena do ushite v nego. Toj obichashe njakoga Mari, no se mycheshe da ja zabravi. Znaeshe, che tja prinadlezhi na drug. Ne, ne tja, a syrreto j. I to ne na kogo da e, a na Svetoslav. Sani uvazhavashe mladija bylgarin i ne zhelaeshe da go ogorchi, kato se natrapva na ljubimata mu. No dori ne se i seshtashe za gorkata Elene. A tja go obichashe tolkova silno.

No ot тази ljubov stradashe i Fredi Sajmyns, kojto rykovodeshe bjuroto po izdirvane na Atomnija pirat, chieto sedalishte beshe v grad Tamea. Dvete devojki bjaha nauchili za zavryshtaneto mu v Evektos Svoboен Ublesos i zapochnaha pak da go bezpokoajat.

Fredi Sajmyns, makar i s dosta zdravi nervi, veche ne izdyrzhashe. Zatova izvika Jeoli Ejspuali ot Centyra na “VEN” i go pomoli da porykovodi malko Bjuroto, za da se spasi ot nastojatelnite vljubeni. Sajmyns zamina za Evropa i ottam prodylzhi borbata sreshtu Cheri.

V Evropa Fredi se sreshtna sys Simon Blank, kojto beshe stanal predsedatel na “VEN”. Razgovarjaha dylgo za mnogo neshta. Razbira se, naj-mnogo za Atomnija pirat. Sega Cheri beshe izcheznal pak njakyde, no navjarno se podgotvjashe za nov udar sreshtu sveta.

Naj-posle stana дума za Mari. Fredi se oplaka, che ne go ostavjala na spokojstvie i vse go pitala kyde e Svetoslav.

- Obichat se mnogo – kaza Blank.

- Da, no sega dylgyt kym chovechestvoto stoi nad ljubovta – Fredi namekna za sluzhbata na Svetoslav.

Simon Blank ne znaeshe za Podvodnija centyr v Kuljasen fart i negovite izsledvanija i zatova vse oshte beshe s vpechatlenie, che Svetoslav e izpraten ot Bjuroto po izdirvane na Atomnija pirat njakyde po sledite na pirata.

- Vse pak, Centyryt na “VEN” trjabva da znae kyde e toj – Blank se pomychi da otvori ustata na Sajmysn.

- Toj ne e izpraten ot Bjuroto. Ako raboteshe v Bjuroto, “VEN” syshto shteshe da znae kyde e. Zatova ne me pitajte – glaseshe tyrdijat otgovor...

XIII

Edin den pri Jeoli Ejspuali vleze nepoznat chovek. Toj kaza na chist dok om briasit:

- E, gospodin Ejspuali. Ne me ochakvahte tuk, nali?

- Koj ste vie, molja? – zapita uchudeno Jeoli, zashtoto glasyt mu se beshe storil poznat.

- Da, taka si i misleh. Ne e vyzmoznno da me poznaesh, no az shte ti kazha koj sym – v rykata na nepoznatija blesna pistolet. – Az sym Atomnijat pirat. Sega pozna li me? Liceto mi e izmeneno, zashtoto mi napraviha plastichna operacija. Samo ti me znaesh sega s novoto mi lice, no njama da byde za dylgo.

Rykata na pirata se izpyna i pokazalecyt mu natisna njakolko pyti spusyka na bezshumnija pistolet.

Jeoli Ejspuali se tyrkulna okyrvaven na poda.

- Taka se nakazvat predatelite – kaza Atomnijat pirat i izleze.

Zapyti se kym doma na Penri Pualdi. Beshe go nauchil kyde e.

Sled kato izleze ot zhilishteto na pisatelja, zad sebe si ostavi trupovete na cjaloto semejstvo.

Sledvashtata mu cel bjaha Jolik i Milena, no te ne si bjaha u doma.

Toj sedna v edin restoran i gi zachaka.

A v syshtoto vreme Jolik i Milena zvyunjaha na vrata s nadpis "Penry eq Cavyecca Puaλdy".

Nikoj ne otvarjashe.

Izvednyzh po ulicata se chu sirenata na Grazhdanskata ohrana. Jolik i Milena izhvryknaha na ulicata. Pokraj tjah profuchaha kolite sys sireni i se otpraviha kym centyra na Nurinonda. Jolik i Milena se kachiha v kolata si i se otpraviha sled Grazhdanskata ohrana.

Pred bjuroto po izdirvane na Atomnija pirat se bjaha sybrali mnogo hora. Ot tolkova godini v Evektos Svoboен Ublesos ne se beshe chivala sirena na Grazhdanskata ohrana.. A sega? Horata razbraha, che e neshto mnogo seriozno. V Nurinonda beshe zabraneno da se vdiga shum ot osem do dvanadeset, dori i ot organite na Grazhdanskata ohrana. A dnes тази забрана се нарушаваше. Sutrinta, kogato vsichki bjaha zaeti s rabotata si. Sigurno se beshe sluchilo neshto uzhasno. I naistina. Ot Bjuroto iznesoha okyrvavenija trup na Jeoli Ejspuali. Njakolko zheni pripadnaha. Milena izkreshtja ot uzhas i shteshe da padne, ako ne beshe Jolik da ja zadyrzhi.

Izvednyzh se chu nova sirena i edna druga kolona ot koli leteshe po ulica "Robyrt Dzhordzhi".

Ne sled dylgo se razbra, che sypruzite Pualdi syshto bjaha ubiti...

XIV

Atomnijat pirat chu sirenite na Grazhdanskata ohrana i razbra, che ubijstvata sa razkriti. Vednaga sleze v metroto i otide v grad Svobo, kydeto se beshe nastanil v edin hotel. Trjabvashe da chaka, dokato se stymni, i togava da izleti s dvigatelja si.

Sega mozheha da se usymnjat. Trjabvashe da chaka. Pak da chaka! Gubeshe vreme. A policaite mozheha da go spipat tuk kato nishto.

Vdigna telefona i popita spravki ima li samolet za Evropa. Otvorih mu, che samoletite sa spreni ot njakolko dena.

Znachi, legalno ne mozheshe da napusne stranata. Trjabvashe pak da hvyrchi kato ptica. E, nishto. Samo da se izmykne, vsichko drugo e dobre! Po djavolite tazi policija! Kak mozhaha tolkova byrzo da razkrijat ubijstvata?

Pusna televizora. Govoreha za toku-shto otkritite ubijstva. Vsichko znaeha – i markata na pistoleta, i podbudite, predpolagaha, che tova e rabota na Atomnija pirat, no ne znaeha kyde e. Pokazaha portreta mu, no tova beshe fotografijata, kojato beshe napravena predi plasticnata mu operacija.

Shte go zalovjat, no drug pyt, kogato nauchat novija mu portret!

Piraty razglobi revolvera i go hvyrli v smetprovoda.

Neka sega da go hvanat!

Dvigateljat beshe skrit na sigurno mjesto – izvyn grada. Neka da go namerjat! Drugo oryzhie, osven pistoleta, ne beshe vzel sys sebe si. Avtomatyt mu beshe pri dvigatelja. Tam imashe i oshte dva revolvera.

A sega, i da mu napravjat obisk, toj beshe chist. Njamashe liceto na Atomnija pirat ot fotografijata, pokazana po televizijata. Njamashe vid na prestypnik, a naprotiv, imashe inteligentna fizionomija. Otkyde nakyde nego da podozrat v ubijstvoto na izvestnite personi. Dori njamashe oryzhie! A i da namerjat pistoleta v smetprovoda, po nego njamashe otpechatyci ot prysti. Beshe pipal dobre.

Na drugija den doktor Yrvin Gordyn ot Sidni napusna hotel „Za bunderesiri” v grad Svobo.

Nikoj ne se usymni v nego.

A mnimijat doktor, kojto vsyshntnost beshe Atomnijat pirat, izchaka noshtta izvyn grada v edin prijaten restorant i napusna Evektos Svoboen Ublesos po svoja ljubim nachin, letejki kato noshtna ptica s pomoshtta na reaktivnija dvigatel na gyrba si. Atomnijat pirat ne beshe mnogo dovolen, che ne ubi vsichki, koito beshe si zaplanuval. Syzhaljivashe, che oshte na vremeto ne beshe zalichil тази prokleta strana. A imenno tja sega mu pravi tolkova vyrteli. No shte dojde vreme i te da postradat...

XV

Sled izvyrshenite ubijstva v Evektos Svoboen Ublesos stanaha neverojatni neshta. Ot tolkova godini spokojstviето v svobodnata strana ne beshe narushavano, zhitelite j ne bjaha vizhdali kryv i ubiti hora. Dori vojната ne uspjа da narushi dylgogodishnata tishina.

A sega – izvednyzh tri ubijstva!

Tova beshe uzhasno!

Evektos Svoboен Ublesos prestana da priema chuzhdenci, gradovete se skriha pod zemjata, cjalata aviacija, floty i vojskata na тази strana bjaha izpratени v razlichni chasti na Zemnoto kylbo. Razuznavachite plyznaha navsjakyde. Njamashe grad po planetata, kydeto da ne beshe stypil krakyt na chlen na Grazhdanskata ohrana na ECU (Evektos Svoboен Ublesos).

Pravitelstvata na vsichki strani otpusnaha ogromni sredstva za izdirvane na Atomnija pirat. Grazhdanskata ohrana beshe podpomagana vsestranno i navsjakyde. „VEN” syshto dejstvashe neumorno v krak s vsichki ostanali organizacii i sluzhbi. Tyrseha Atomnija pirat.

No toj beshe izcheznal!

Vojnata stana psihologicheska. Vsichki znaeha, che Atomnijat pirat e njakyde po Zemjata, no nikoj ne znaeshe kyde e.

A v syshtoto vreme Piratyt sybirashe verni hora. Nikoj ne mozheshe da razbere tova, zashtoto doktor Yrvin Gordyn organizirashe syjuz na postradalite ot Atomnija pirat. Doktoryt umelo privlichashe vsichki, koito simpatiziraha na pirata, koito nikak ne bjaha postradali ot nego i koito imaha otricatelno otnoshenie kym mira. A takiva hora imashe mnogo. Povecheto se znaeha pomezhdu si i zatova Syjuzyt rasteshe neimoverno byrzo.

I dokato stavashe тази скрита борба, hiljadi gradove po nashata planeta bivaha preustrojavani taka, che da se krijat pod zemjata.

Vsichki progresivni hora raboteha usileno po izdirvaneto na pirata.

V ECU se strojaha raketi, koito bjaha prednaznacheni za izselvane na zemnoto naselenie eventualno na Mars i Lunata, kydeto тази страна imashe uredeni bazi. V bazite mozheha da se ukrijat vsichki zhiteli na Zemjata.

Opredelen kryg ucheni izsledvashe rezultatite ot opitite sys Svetoslav i Sani.

Zemjata beshe v treskava podgotovka za edna bydeshta neizvestnost. Nikoj ne znaeshe kakvo mozheshe da se sluchi. Vseki ochakvashe naj-loshoto. Vseki ochakvashe vojnata. Vojnata s Atomnija pirat.

Tja beshe zapochnala otdavana, no ne beshe svyrshila.

Njamashe li da ima kraj tova tjagostno polozhenie? Njamashe li тази vojna da svyrshi naj-posle?...

XVI

- Govori radio „Stjuvia ek briasit” (Ctwvya eq bryacyθ – Evropa i sveta). Ot imeto na organizaciite „VEN”, „NERYD”, Bjuroto za izdirvane na Atomnija pirat i OON, proklamirame: Neka vseki chesten chovek, kojto syznava ogromnata cena na mira, da ostane veren na chovechestvoto i dori s cenata na vsichko da prodylzhi borbata protiv kosmicheskite prestypleniya na Atomnija pirat. Neka vseki, kojto se e zabludil vremenno, da razbere syshtnostta na тази bezumna vojna i da se otpravi kym Bjuroto za izdirvane na Atomnija pirat, za da dade svedeniya za tozi vrage # 1 na chovechestvoto. Vseki, kojto pomogne za razgroma i zalavjaneto mu, shte potvyrdi, che e veren sin na Majkata Zemja i che e dostoen imeto mu da ostane v choveshkata istoriya.

Zhiteli na nashata mnogo izstradala planeta! Oshte vednyzh vi prikanvame za sveshten syjuz v imeto na mira i spravedlivostta, v imeto na progressa i civilizacijata, koito prinadlezhat na chestnoto chovechestvo.

Hora, vie ne naprazno nosite imeto homo sapiens. Oshte vednyzh dokazhete, che ste dostojni za nego! Neka nashata velika i ogromna sila vednyzh zavinagi da srazi vseki vrage na vsichko naj-skypo za chovechestvoto. Neka miliardi se opylchat sreshtu edin, kojto zaplashi sveta s razrushenie. Neka Atomnijat pirat byde zaloven i izpraven pred Svetovniya syd!

Chovechestvoto njama da mu prosti, zashtoto to pomni! Chovechestvoto iska da e shtastливо, a hiljadoletija to ne e uspjalo. Edva sega to tryгна po pytja kym istinskoto shtastie, no se nameri edin izverg, kojto da izgori znameto na pravdata s jadren ogn. No toj ne predvidi, che tova zname ne se gori ot nishto!

Chovechestvo, tvojat pyt prez cjaloto ti syshtestvuvane e bil prekysvan ot kyrvavi reki, voenni pozhari, mygli ot baruten dim. Tvojata ljulka – Zemjata – ne vednyzh e stavala tjasna za razgorelite se zhivotinski strasti. Sinove i dyshteri na Razuma, nima pak shte pozvolite na edin zvjar da preseche pytja vi kym svetloto bydeshte? Nima vie, ozovali se v podstypite kym istinskoto i prekrasno shtastie, shte svirate otboj i shte legnete v izcapanite sys sysirena kryv kraka na vashija vrag?

Ne zabravajte – tova e vashata kryv! Tova e kryvta na nevinnite vi pelenacheta, na bezzashtitnite majki i starci. Tova e kryv na HORA!

Vseki, kojto poddyrza Atomnija pirat, capa rycete si s tazi nevinna kryv. Sprete, prestypnici, zashtoto vyzmezdiето shte dojde – gnevyt na chestnoto chovechestvo shte se izlee vyrhu vas i shte vi smazhe!

XVII

- Govori radio „Abèadi” (Antarktida). Ot imeto na Velikija Vlastelin na chovechestvoto, nepobedimija voin na Edinovlastieto, Vezdesyshtija Pokrovitel na tehnikata, Stomanenovolevija Gospodar na naj-syvyrshenoto oryzhie, Edinstvenija namestnik na Boga na Zemjata – Atomnija pirat – predavame: Ot dnes zapochva naj-velikosveshtenata ofanziva sreshtu vsichki, koito dryznaha da se opylchat na poveljata Bozhija i na negovija edinstven namestnik na Zemjata. Shte prebyde carstvoto Bozhie i shte bydat nakazani neprimirilite se! Vtoroto prishestvie e blizo. Shte byde dadeno vsichko na tezi, koito imat, a ot onezi, koito misljat che njamat nishto, shte im byde otneto i tova, koeto imat. Zatova, dokato vse oshte ne e kysno, podchinete se na Voljata Bozhija, pokorete se i se primirete, zashtoto na primirenite shte byde Carstvoto Nebesno.

Gospodarju, neka byde voljata ti i neka tvoeto oryzhie da sykrushi vseki, kojto ne se podchini na neja! Kolkoto poveche se primirjat, tolkova poveche shte garantirat syshtestvuvaneto na Zemjata, zashtoto ako vsichki se podchinjat na voljata na nashija Gospodar, vojnata shte svyrshi zavinagi i ako vsichki stanat verni rabi, njama nikoga po Zemjata da ima nepravda. Nashijat Velik Vlastelin otmyshtava za bezbrojnite nepravdi, koito bjaha naneseni vyrhu imeto Gospodne, zashtoto milionite svetotatstvenici trjabva da bydat nakazani. Edinstvenoto spravedливо nakazanie e chrez ognynja, zashtoto toj gori i izchistva vsichko, a ognynjat e bozhi dar i v nego e bozhijata sila i spravedlivost. V Geena ognena gori zloto i nepravdata. Tam shte izgori i vseki, kojto se osmeli otново da vdigne dori samo glas sreshtu Bozhija Edinstven Namestnik na Zemjata – Atomnija pirat!

Gospodarju edinstven, da prebyde voljata ti i tvoeto zemno carstvo. Zemjata ti prinadlezhi, zashtoto ti e dadena ot vsemogyshtija i Edinstven Bog. Neka byde i prebyde i negovata vlast, zashtoto tja e vlast mydra i spravedлива i dava na vsekigo zasluzhenoto. Na tezi, koito se pokorjat, shte byde Carstvoto Bozhie, zashtoto te shte donesat mira. Blazheni sa mirotvorcite v imeto Bozhie. Blazhen e vseki, kojto ostavi vsichko skypo i trygne v imeto Bozhie na sveshten pohod sreshtu svetotatstvenicite, koito capat imeto na Prevelikija Edinstven Namestnik na Boga na Zemjata i v Sveta Bozhi i opetnjavajki go taka, propovjadvat nepodchinenie, koeto e ot Lukavija.

Zatova, o, Gospodarju, izgori s Geenski ognyn hulitelite Bozhi i nakazhi noseshtite ti nepravda, za da prebyde tvoeto veliko ime v neproglednite vekove!

XVIII

- Govori radio „Svobo”. Neka vsichki, koito misljat trezvo i ne sa zavladeni ot prestypnata mistika na Atomnija pirat, se vkljuchat v borbata za mir na Zemjata. A edinstvenijat istinski realen nachin za postigane na zhelanija mir e unishtozhavane na tozi naj-goljam prestypnik – otkrivaneto mu, zalavjaneto mu i izpravjaneto mu pred Svetovnija syd na progresivnoto chovechestvo. Neka Atomnijat pirat znae, che s mistika ne mogat da se zatvorjat ochite na miliardite, koito ne zhivejat v epohata otpredi dve hiljadoletija. Na vseki razumen chovek e predelno jasno na chija strana e pravdata i na kogo e nanesena nepravda, koj e naistina potyrpevsh. A i koj istinski chesten chovek bi stanal rob na prestypnik? Koj bi se primiril s robskata uchast, kogato pred nas se otkriva pytjat kym naj-prekrasnoto bydeshte? Tazi civilizacija, izgrazhdana s hiljadoletija, ne e syzadana, za da byde unishtozhena s leka ryka, po naj-prestypen nachin, ot njakakyv supergangster. Vseki, zastanal v zashtita na тази civilizacija, e stanal da brani i svoite sveshteni choveshki prava. Nikoj ne mozhe da byde gospodar na ravni hora, nikoj ne mozhe da natrapva vlastta si na svobodnite hora, a edinstvenoto upravlenie, koeto e naj-spravedливо, mozhe da byde v rycete na visoko syznatelni lichnosti, koito imat ednakvi prava s vsichki ostanali chlenove na obshtestvoto i koito sa izbrani ot samoto tova obshtestvo po naj-edinodushen nachin, a ne sa „namestnici na Boga”.

Na vseki syvremenen chovek e predelno jasna mistikata i demagogijata na prestypnicite, koito se starajat da opravdajat zhestokite si prestypnenija sprjamo chovechestvoto.

Shte dojde den, kogato i tozi prestypnik shte otgovarja pred miliardite, zhaduvashti za mir, svoboda i choveshko shtastie. A tozi den e blizo. Tova ne e mistika, a realnost,

zashtoto moshtta na chovechestvoto e po-velika ot vsjakakva mistika i naj-silnoto oryzhie e oryzhieto na razuma, kojto obedinjava progresivnite sili. Spomnete si denja, v kojto chovechestvoto trygna po strymnija i tezhyk pyt kym svetloto bydeshte. Neka se preklonim pred pametta na neizbroimite zhertvi v borbata za istinska pravda. Neka tjahnata kryv, proljata v imeto na choveshkoto shtastie, zapulsira v nashite zhili, zashtoto tja e i nasha, zashtoto tja shte ni dade novi sili v borbata za mir.

Neka vsichki razumni, chestni i trezvomisleshti hora, koito imat dostatychno sili, da prodylzhat borbata v imeto na chovechestvoto do pynata pobeda nad tymnite sili na vojnata!

XIX

- Govori radio „Stjuvia ek briasit“. Na dneshnija den beshe izvyrsheno naj-chudovishtnoto prestyplenie nad chovechestvoto. Samoletite na Atomnija pirat izsipaha zlokobnija si tovar nad starata ljulka na choveshkata civilizacija – Evropa. V tozi den te be prevyrnata za njakolko minuti v pepelishte! Nashata prekrasna Evropa e pustinja! Milioni nevinni hora zaginaha v pozharite na jadrenite vzrivove.

Chovechestvo, neka dadem svoja spravedliv otpor na tova chudovishte, narecheno Atomen pirat! Neka vseki sin na тази preizstradala Zemja dade svoja prinos za vyztyrzhestvuvane na spravedlivija mir! Neka prestypnicite bydat nakazani! Neka vseki, kojto se chuvstva vse oshte chovek, da se vdigne s vsichki sili na borba!

Tuk radio „Stjuvia ek briasit“. Ot imeto na Organizacijata na obedinenite nacji se objavjava sveshtena vojna na Atomnija pirat, kato se prikanvat vsichki negovi privyrzhenici, dokato vse oshte e vreme, da ostavjat oryzhie i da predadat bezumnija si vozhd v spravedlivite ryce na Svetovnija

syd. Ako ne storjat tova, cjalata Zemja shte byde unishtozhena ot tjah samite, a tova shte oznachava i kraj na tjahnoto sobstveno syshtestvuvane.

Govori radio „Stjuvia ek briasit”. Ot imeto na Generalnija shtab na vyoryzhenite sili na OON syobshtavame: za voennoprestypnik # 1 na chovechestvoto se objavjava taka narechenija Cheri ili Atomnija pirat, i vseki, kojto dade svedenija za nego, shte byde objaven za pocheten chlen na Organizacijata. Vseki ot privyrzhenicite mu, kojto ni osvedomi otnosno Atomnija pirat, shte byde osvoboden ot sydebna otgovornost. Vseki, kojto projavi gerojstvo v borbata sreshtu Atomnija pirat, shte byde nagraden s novija orden na Organizacijata „V imeto na chovechestvoto”.

Govori radio „Stjuvia ek briasit”. Ot imeto na „VEN” se objavjava godina na naj-neprimirima borba sreshtu Atomnija pirat. Negovite zhertvi v tozi den dostignaha ogromnata cifra edin miliard! Neka vseki chovek si dade kletva – pred sebe si i pred cjaloto chovechestvo, che naj-posle trjabva da se slozhi kraj na tozi prestypen pozhar.

Hora, silata e vasha! Neka byde nakazan prolelijat nevinna kryv, unishtozhilijat hiljadoletnata civilizacija, raztyrsilijat iz osnovi rodnata ni Zemja.

Stanete, vie, vsichki zhaduvashiti za spravedliv mir i sprete s desnicite si kyrvavite dejanija na prestypnik # 1 na chovechestvoto – Atomnija pirat!

XX

Fredi Sajmyns razbra, che naukata trjabva vremenno da se ostavi nastrana, dokato dimjaha voennite pozhari. Vmesto da se sysredotochavat vyrhu opiti v podvodna sreda, te trjabvashe da nasochat cjaloto si umenie i vsichki znaniya za srazjavaneto na Atomnija pirat. Fredi se zavyrna v ECU ot opozharenata

Evropa. Uzhasnite kartini go bjaha pokyrtili. Toj beshe dosta razstroen i samo Svetoslav i Sani mozheha da mu vdyhnat novi sili. Zatova toj prekrati opitite na Podvodnija centyr i Svetoslav i Sani se zavyrnaha na sushata sled desetmesechnoto si prebivavane pod voda.

- Polozhenieto e kritichno – kaza im Sajmyns. – Trjabva, a i sme zadylzheni da napravim neshto. Veche tolkova vreme tova chudovishte proliva kryv i unishtozhava prirodata i civilizacijata.

- Kak e razuznavaneto? – zapita Sami.

- Po sledite mu sa. Dovechera shte poluchim syobshtenie.

- Mnogo kysno se mobilizirahme kaktto trjabva – tyzhno poklati glava Svetoslav. – Kogato edin cjal kontinent e pustinja!

- Da, kysno e, no ne trjabva da stava i po-kysno – tvyrdo zajavi Sajmyns.

- A vyzdushnite sili na ohranata gotovi li sa? – zainteresuva se Sani.

- V pylna bojna gotovnost sa ne samo te, no i vsichki voennovyzdushni sili na OON. Vchera sa svaleni hiljada bombardirovacha s iniciali „ΨR” – osvedomi gi Fredi.

- A bazite im ne sa li otkriti?

- Ne.

- Pak li sa v Antarktida.

- Tam sa, no celijat materik e prevyrnat v neprevzemaema krepost. Ot vchera go podlozhihme na shtatelen raketen obstrel. Nadjavame se da nanesem sykrushitelnija udar sled usilenata raketna podgotovka.

Togava Svetoslav kaza:

- A kak shte zalovim Pirata?

- Tova e naj-trudnoto, naistina.

- Ako ne go hvanem, shte stane kaktto predi.

- Tozi pyt cjalata Grazhdanska ohrana na ECU shte ucastva v akcijata za zalavjaneto mu na mjesto. Razuznavatelna sluzhba na OON shte byde podkrepena ot „VEN”, „NERYD” i Bjuroto, a syshto taka i ot mnogo dobrovolci.

- Tozi pyt ako ni se izplyzne, sys sveta e svyrsheno – zajavi Sani.

- Da, taka e – syglasi se Fredi, – zatova utre trjabva da projavim celija si opit, za da go zalovim.

I taka zapochna velikata i sveshtena ofanziva na progresivnoto chovechestvo sreshtu chudovishteto Cheri.

Varna, 1977 g.